

ക്ഷമവാദനവും

ശ്രീ. റാമകൃഷ്ണപിള്ള എം. എ.

കിഴക്കു നൂൽ

അമുകത്താ :

ശ്രീ. റാമകൃഷ്ണപാഠ്യാലികള്‍ എം. എ.

PRINTED & PUBLISHED BY
S. J. FERNANDEZ & SONS.
CITY PRESS, TRIVANDRUM.

1953

Price Re. 1/8

ക്രി നൈ റം നവപ്രാർ

കനാം അദ്ദ്യായം

കവിയുടെ ജീവചരിത്രം

ലോകമർഹാത്മാക്കളുടെ ജീവിതകമാറ്റേണ്ട സംസ്ഥാനിച്ചു നിയമേന ഒരെതിഹ്യംകൂടിയുള്ളതു് നമക്ക് സുവിശേഷം യുധിഷ്ഠിരവിജയം എന്ന പ്രസിദ്ധ യമക കാവ്യത്തിന്റെ കത്താവായ വാസ്തവിക്കുന്നതിൽ ചാരുവട്ടത്തെ പുന്ന് കൊടുത്തു കൂദിപ്പുകൂടു തിന്നാതുകൊണ്ടു; കിന്തിക വധം തുടങ്ങിയ നാലു് അടുക്കമെകളുടെ പ്രഭാന്താവായ കോട്ടയത്രു തന്നുരാൻ ശ്രീ പോക്കല്ലിഡൈവതി പിഴിഞ്ഞു കൊടുത്ത താളി കടിച്ചുതിനാലും കവികളായി തീന്ന് എന്നാളും കമ പ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. തുഞ്ഞത്രു മുത്തപാടുകൾ തുതികൾ സരസപതീദേവിതന്നെ പ്രത്യക്ഷയായി എഴുതിക്കൊടുത്തവയാണെന്നാതു് പഴമക്കാർ പരയുന്നതു്. ഇതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തവപ്രാരംഭ ജീവചരിത്രത്തിലും ഒരു എന്നതിഹ്യത്തിന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്.

കോഴിക്കോട്ടകാരനായ ഒരു ദരിദ്രനൃവമണിൻ്ന് പുതിയ കൈ വേളിക്കിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഗതിയില്ലാത്തു് തിരുവനന്തപുരത്തു് മഹാരാജാവു തിരുമേനിയെ മുവം കാണിച്ചു് കല്പിച്ചുകൊടുത്ത പണക്കിഴിയുംകൊണ്ടു് കിളളിക്കിട്ടിമംഗലത്തെത്തതി മേഖഗ്രുക്കളുടെവിൽ പണക്കിഴിയും വച്ചിട്ടു് കഷിച്ചുകൊണ്ടു് നില്ക്കുവോരും അതിലെ കടന്ന

പ്രോഥം ഒരു പുണക്കിഴിയുടെ പുറത്തു് അതു മുടഞ്ഞക്കവിശ്വാസം ചാഞ്ചകമിട്ട് എന്നും നബുരി കളിച്ചു കയ്യിൽക്കൂപ്പിലും കിഴി കാണാത്തു് സന്തപ്പചിത്തനായി ക്ഷേത്രത്തിൽപ്പോയി ഭജവിച്ചു കിടക്കവേ നമ്മുടെ കവിസാമ്രാജിന്റെ മാതാവായ നബുരാർ ഗ്രോമയം വാങ്ങാ സമയം പണക്കിഴി കണ്ടുകിട്ടുകയാൽ അതു് ബ്രഹ്മംഖനു കൊണ്ടു കൊടുത്തു എന്നു പരമസത്ത്വാന്തരായിത്തിന് ഭ്രമിദേവന് “നിനകൾ” പ്രസിദ്ധനായ ഒത്തൻ ഉണ്ടാക്കുട്” എന്നു് നബുരാരെ അന്നമഹിച്ചു എന്നും ഉള്ള കമ വിരോധ യോഗ്രമായാലും അബ്ലൂകിലും പരമഭാഗ്രവതിയായ അതു അമ്മ നമ്മുടെ ദിവ്യകവിയുടെ ജനയിത്രിയായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതു് പരമാത്മമന്ത്രേ.

കിളളിക്കരിള്ളിമംഗലത്തു് ലക്ഷടിപ്പുകവണി അതുപീണി സിന സമീപം കലക്കരിയ്ക്കുന്നു് എന്ന ഭവനത്തിലാണു് നബുരാർ ജനിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനകാലം കൊല്ലും 880-ാംമാണ്ഡിയ്ക്കാണെന്നുള്ളതിൽ ഭാഷാചരിത്രകാരന്മാർക്ക് അഭിപ്രായഭിന്നതയില്ല. കവിയുടെ പിതാവു് ഒരു നബുരി യെന്നും അതല്ല ഒരു നബുരാരാണെന്നും രണ്ടുപക്ഷമുള്ളതിൽ നബുരാരുടെ പക്ഷക്കാർക്കാണു് സുപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പിതാവു് കിടങ്കുർക്കാരനായിരുന്നു എന്നും കിടങ്കുർക്കേണ്ടതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു് എന്നേം പണിയണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതു കവിയുടെ ജീവചരിത്ര കാരനാർ എല്ലാം ഒരുക്കക്കുന്നുപോന്നും സമർത്തിക്കുന്നും. കമ്പ്യൂം ദാഫോഡിനന്നും എന്നും പേരോടുകൂടിയ ഒരു സദേഹാദരം സദേഹാദരിയായി ഒരു നബുരാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. സാഹിത്യപഠനാനന്ദം പി. കെ. നാരായണൻ പിള്ള അവർക്കരു പറയുന്നു.

നബുരാരുടെ ബാഹ്യകാലം സ്വപ്നദേഹമായ കിളളിക്കരിള്ളിയിൽത്തന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. മുക്കാലത്തു്

സംസ്കൃതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് | അവക്കാരുപത്രത്തിൽ
വില്ലാല്ലാസം സിലിച്ചിട്ടിട്ടണാളുള്ളതിൽ | ആധാരത്തിലുള്ള
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യക്വനങ്ങൾ | ആത്മിഖ്യക്ഷമതയിൽ
യായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. കമ്പണം സാക്ഷ്യം അല്ല
സിപ്പിച്ച മുകളിൽ കുറക്കുന്നതു മല്ലതെന്തെ ഒരു നാരാധാരം
തിരിയാണുന്നതു ഉള്ളിൽ പരമേശ്വരന്റെ അവർക്കളുടെ
അഭിപ്രായം യുക്തിയുക്തമാണെന്ന് | അദ്ദേഹത്തിന്റെ
വാദം തെളിയിക്കുന്നു. രാമപാണിവാദത്തിന്റെ കുതികളായി
പറയപ്പെട്ടുനാ വിചികളിലും നാടകങ്ങളിലും സുതനായിരി
ക്കുന്ന നാരാധാരംതിരിതന്നുയാണ് നമ്പ്രാരജ്ഞ മുകളിലും
രാമപാണിവാദത്തിൽനിന്നും ഭിന്നനാണ് | കമ്പണംനമ്പ്രാർ
എന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടവാൻ തുഴിൽക്കമ്മകളും വിശ്വഗ്രിതയും
വായിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സവർജ്ജനം ഗൗഡിക്കുന്നതല്ല.
കമ്പണം സാക്ഷാത് നാമദ്യോഗം രാമനന്നായിരുന്നു.
കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്തി അവന്താരാമാണു് മിമുന
മാസത്തിൽ കാലാധികം പ്രാപിച്ച ഒരു തുള്ളണ്ണനമ്പ്രാര
പ്രാറിയുള്ള സുപ്രസിലമായ ഒരു ചരമദ്ദ്രോകം കലക്കത്തു
ഭവനത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ കിരിച്ചിട്ടിട്ടതിനെ ആയാര
മാക്കി കമ്പണം പേരു തുള്ളുന്നനായിരുന്നു എന്നാഭിപ്രായ
പ്പെട്ടുനാവരും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തെ
സാധ്യകരിക്കാൻ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ട്. മാത്രം സാധ്യ
വമ്മമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നാടകനിശ്ചയശേഷം
അവിട്ടേന്തെ ഭാഗിനേയനായ ധമ്മരാജാവു തിരുമെനിയെ
സേവിച്ചു തിരുവന്നുചൂരുത്തു പാത്തിരുന്ന നമ്പ്രാർ 40-ാ
മാഖിടക്ക് മഹാരാജാവിനെ മുഖം കാണിച്ചു് കല്പന
വാഞ്ചി അവലുപ്പും താമസം മാറിയതിൽ പിന്നു
നാലഞ്ഞുകൊല്ലുത്താണുള്ളതിൽ ചരമദ്ദ്രൈയ പ്രാപിച്ചു എന്ന്
നാടകങ്ങളും ത്രശ്ശൂലമായി തിന്നിട്ടിട്ടുള്ള കമ്മതനു മേരു
പൂരണത പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽ നന്നാമത്തേതാണ്. കിള്ളി:

കുറിപ്പിക്കാനും കേൾത്തിൽ കണ്ണൻ പണിയിച്ചിട്ടുള്ള തെന്ന് സർസമ്മതമായ ബലിക്കൽ പുരയിൽ കൊത്തി യിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദ്ധതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രംഗത്തിനുമയെയു തീരുമാൻ.

“ആഖാലി പ്രസ്തുതിയാണ് അംഗീകാരവയ വാസിനി രാമേശ പാണി വാദന-കാരിതോ ഭ്രതയും”

ഇത്തന്ത്രേ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പദ്ധതി.

ഈ നവ്യാക്കട മുഖ്യാഭിധാനത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന വകുപ്പ് രണ്ടാമത്തേതു പ്രതിഭവന്നുമാണ്. ഈ ദൂനാമത്തേതു പ്രതിഭവന്നും സുപ്രസിദ്ധസാഹിത്യവിമർശകനായ അമീരാൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ചില കവിതാപ്രതിധനപികരം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രമാണമാക്കുന്നു. അതു താഴെ ഉല്ലരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

“നവ്യാക്ക്” അനുബവാദ്യുച്ച കേൾത്തിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ പ്രായസവും രണ്ടപ്പുറും താല്പര്യിൽനിന്ന് മാസം ഒന്നക്കു പതിനെണ്ണുപാണം അടച്ചതുണ്ടാം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അനുവദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ 1954-മാണ്ടു് ചൊക്കട്ടാമാഡ്യപത്തിലിരുന്നു മഹാരാജാവും തെക്കേടത്തു ഭ്രതിരിയും മേലെഴുത്തുപിള്ളുയും ഔഷിനമ്പുരിപ്പാട്ടങ്കുടി വാവസ്ഥയാക്കിയ പായസപ്പുകളും ക്ഷേമക്കിൽ നവ്യാക്കട ഇന്നു കാണിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ടു് അപ്പോഴേയ്ക്കും നവ്യാക്കട മരിച്ചിരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.”

1956-ലായിരുന്നു കണ്ണൻ മരിച്ചുതെങ്കിൽ 1954-ലേ പായസക്കണക്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് വിട്ടുകളിയാൻ സംഗതിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഇംഗ്ലീഷിലും പതിച്ചു കൊടുത്ത ധമ്മഘൂത്തിയായ ആ തിരുമേനി തന്റെ വാഴശ്വരം ഭാജനമായ കവികോകിലത്തെ വിസ്തരിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയാണ്

എല്ലാത്തരു് നിയേയാതന്നെ. അതിനാൽ കമ്മേൻ 954-ന് മുമ്പുതന്നെ കാലയവനികയുള്ളിട്ടിൽ മറങ്കിരിക്കണം. ഇതുകൊണ്ട് കമ്മേൻറു തുപ്പനാമങ്ങേ സംബന്ധിച്ച യാമാത്മ്യത്തിനു് വലിയ ദാർശനല്ലോ തന്റെ.

ഈനി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു രാമൻ നമ്പ്രാർ. എന്നായിരുന്ന എന്നാളുടെയേലക്ക പ്രധാന തെളിവു് പബ്ലീക്യൂറ്റു തന്റെത്തിന്റെ ചില കരുത്തുകൾ പ്രതികളിൽ കാണുന്നു.

“പബ്ലീക്യൂറ്റു
ഭാഷയാ സന്നിവേശിതം
രാമേണ പാണിവാദേന
ബാല്യാനാം ഭേദാധ രഹതവേ”

എന്ന ഭ്രാക്തമാണോ. ഇതിൽ നിന്നും പബ്ലീക്യൂറ്റു കുർബാവായ കരുത്തുനമ്പ്രാരം രാമപാണിവാദനം ലിനാ ഓരല്ലേന്ന സിലിക്കണം.

നമ്മുടെ സൂത്രപ്രത്യഞ്ചങ്ങൾ നാമനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന തിനു് സ്പീക്കാരങ്ങയാഗ്രഹായി എന്നിക്കെ തോന്നുന്ന അടുത്ത പ്രമാണം മഹാകവി ഉള്ളിൽ എസ്. പരമേശ്വരപ്രഥമം അവുകൾക്കിടയിൽ തന്റെ വിജ്ഞാനപിപികയെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേതിട്ടുള്ള “രാമപാണിവാദനം കമ്മേൻ നമ്പ്രാരം” എന്ന ഉപന്യാസമാണോ. രാമപാണിവാദന്റെതന്നെ സുസ്ഥാപിതമായ “സീതാരാധവം” എന്ന സംസ്കൃത-നാടകകത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ “തന്ത്രതാവത്തപ്രഥപന്ന സൂഡിക ഇണ്ണഗണസമ്പ്രദേന്ന, വൈകണ്ണതോപ്പുതി ശ്രദ്ധരമണിയത്തന്നെവ ദാവ സംഘരിതസ്യാനസ്തരമണി രേണ, സവാത്തനാ പത്രനാഭസമ്പ്രിതസമസ്തനിജവി ഭദ്രവന, സവംസാമന്തകളമകടമണിമരിച്ചിനിരാജിതചരണ, കൂമലേന, ഇണ്ണനിന്തനേനരാജജാം. വണ്ണി മാത്രാജേശന, സകല ദിഗ്ഗന്ധാല്പസമാച്ചയ സമധിച്ചാഹിതാനാം. സദി,

“யിത്വേദശാസ്ത്രാണാം സരസകാവുരസമജ്ജനോന്മജ്ജന
സജ്ജ സജ്ജന ഭ്രയിഞ്ഞാനാം ബ്രാഹ്മണവരിഞ്ഞാനാമതി
ഗരിഞ്ഞാം ഒഗാഞ്ചീ മപഹായകപനാമേദമലിനേതവ്യം” എ
നോം സുതുലാരനക്കാണ്ട് പറയിച്ചിട്ടുള്ള കവി പ്രസ്തു
നാടകം രചിച്ചതു് 931 ലെ മറജപത്തിനു കൂടിയിങ്ങനു
കേരളബ്രാഹ്മണങ്ങടെ മുന്പിൽ അഭിനയിക്കുവാനാണെന്നു
ഈതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനവകാശമില്ല. കവിതയുടെ
സ്ഥാരസ്യം കൊണ്ടും സാഹിത്യസരണിയിലേ നിരന്തര
ചാങ്കുമണിത്താൽ സുഖഭാതപ്പന്മാവായ ഒരു കവിയുടെ
മുവനിൽ്ലിത്തമായ സുക്കതിമാല്പമെന്നു തെളിയിക്കുന്ന പ്രസ്തു
തകൊണ്ടും ഭാവുകസമാരാല്പമായ ഇത്തുണ്ടനാടകത്തിന്റെ
പ്രശ്നത്വാവിനു് ശ്രീവിരീരമാത്രാണ്യവർമ്മ മഹാരാജാവും
അവിട്ടനേതെ ഭാഗിനേയനായ രാമവർമ്മമഹാരാജാവും സമു
ചിത്തമായ മാനനം ചെയ്തിരിക്കുമെന്നുള്ളിൽ സന്ദേഹ
മില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു രാമപാണിവാദൻു് എന്നെ
കിലും ഒരു രാജസമമാനം ലഭിച്ചതായി ഭാഷാവരിതും
ചുവേന്തോ പഴമക്കാരിൽ നിന്നോ നമുക്കരിവാൻ ഇടവ
നിടക്കില്ല. അതിനു കാരണം രാമപാണിവാദൻ അക്കാ
ലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ “കബ്യൻനമ്പ്യാർ” എന്ന
മലയാളനാമധേയത്താൽ സുവിഭിത്തനായിത്തീന്നിങ്ങനു
വസ്തുത ദന്മാത്രമാണെന്നു പറവാൻ കാണുന്നില്ല.
കബ്യൻനമ്പ്യാക്കു് നിരവധി പാരിതോഷികങ്ങളും ബഹു
മതികളും രാജകരത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു് പ്രസിദ്ധ
വുമാണെല്ലോ. രാമപാണിവാദൻ സഖ്യരിച്ചിട്ടുള്ള സമല
ജോലിലെല്ലോം കബ്യൻനമ്പ്യാക്കും സഖ്യരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള
വസ്തുതയും പാണിവാദൻ ആത്മയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രഭക്കുള്ളെങ്കിലും
പീം കബ്യനം ആത്മയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാചയും ഇവയുടെ
അഭിനാതയ്ക്കു് മററോരു തെളിവായി ഉണ്ടിക്കൊം. മെത്ത
വിവരിച്ച തെളിവുകളുംകൂടി തുലനംചെയ്യു നോക്ക

നേപാൾ ക്ഷൈയൻ രാമനാമാവാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പ്രാബല്യം ഉണ്ട്.

നമ്പ്പാരെ സംസ്കൃതം അല്ലസിപ്പിച്ച ഇങ്ങ ഒരു നാരാധാരാട്ടതിരിയാണെന്നുള്ള ഉംഗദേത്തപ്പറി മുമ്പ് പ്രസ്താപിച്ചിട്ടിട്ടില്ലോ. ഈ വില്ലാല്ലാസം കഴിഞ്ഞു നമ്പ്പാർ വടക്കൻ ദിക്കുകളിൽ കുറച്ചു കാലം സഖ്യരിച്ചി ഫുളതിനു തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. ഇക്കാലത്തും കോലത്തും നാട്ടിൽ എത്തി അദ്ദേഹത്തിനും ചുണം കിട്ടാതെ വിഷ മിച്ചതായും,

കോല ഭ്രഹ്മസ്തനഗരേ
വാസരാഡി ഹരിവാസരാഡി
മശകൈമ്മക്ക സൈനാദൈവ
രാത്രിയി ശിവരാത്രിയി

എന്നും കോലഭ്രഹ്മസ്തനപ്പറി ഒരു ദ്രോക്കം ലിത്തിയിൽ എഴുതിവച്ചതായും ഒരെതിഹ്യം ഉണ്ട്. ഈതു കഴിഞ്ഞു ഗ്രാവായുൾ വടക്കാദൈവരി മതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സഖ്യരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. എന്നെന്നനാൽ വടക്കാദൈവരിക്കു സമീപമുള്ള തിക്കൾ കാട്ടിലേ ദേവിയേ അദ്ദേഹം ഒമ്പിണിസ്പയംവരം, നൃചരിതം എന്നീ തുള്ളക്കുമ്മകളിൽ സൂരിച്ചുകാണുന്നു. അതിലേക്കു രണ്ടാംഹരണങ്ങൾം താഴെ ചേക്കണം.

“ഇഞ്ചുകാനന്നസ്മലേ വിളംബിട്ടുന്നാ റംബികേ

.....

പരമഭക്തചിത്തന്ത്തയൽ തീർക്കണം മഹേശ്വരി
(ഒമ്പിണിസ്പയംവരം)
ഹരിണാകാട വിചരണിശോഭിത
ഭരണാധാരംഭവി ഹരിണാസ്ത്രം”

(നൃചരിതം)

ഈ തിക്രിക്കാടനാ സ്ഥലത്തുള്ള രീപ്പുത്തെ അന്താ
ഞ്ജനത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് അമിണീസ്പയം
വരം പത്തറ്റപ്പത്തോ കൈകൊട്ടിക്കളിക്കപ്പകരിക്കത്തക്ക
വഴ്ചം അദ്ദേഹം നിന്മിച്ചതെന്നും അറിയപ്പെട്ടു.

പിനീടു് നാം നമ്പ്യാരക്കാണു് കിടങ്ങുർ
വച്ചുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃഗ്രഹം കിടങ്ങുരാണെന്ന
പറഞ്ഞിട്ടിബ്ലോ. അവിടെ സ്വപ്പിതാവിനോടൊന്നിച്ചു
താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് കണ്ണൻ കമാരന്മുർ കടമാളുർ
മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർഭിക്കുകയും തെക്കേടത്തു് ഭൂതിരി
ചെവക്കുള്ളരിരാജാവു, മുതലായവയ്ക്കു വേഴ്ത്തു സവാദി
ക്കയും ചെയ്തതായി കാണുന്നു. കടമാളുർ താമസിച്ചിരുന്ന
തിന്ന ലക്ഷ്യമായി

“കൊണ്ടാടിയുടൻ കടമാളുരമന്നവേട്ടയ്ക്കും ഒരു കുന്നു
കൊണ്ടാടണമേ കവിതയ്ക്കിനാമുഖ
മോദം പരിചൊട്ടുമേ.”

എന്നു് അമിണീസ്പയംവരത്തിൽ കടമാളുർ വേട്ടയ്ക്കും ഒരു
മകനു സ്തിച്ചിരിക്കുന്നു. “കമാരപുരേപരിസ്തോത്രം”
എന്ന കവിത അദ്ദേഹം കമാരന്മുർ താമസിച്ചിരുന്നതായി
തെളിയിക്കുന്നു. ഈ സ്തോത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗം താഴെ
ഉല്ലരിക്കാം.

“അി കമാരാലയം തനിൽ വിളങ്കുന്ന
അി ദേവി പാവ്തീ പാലയമാം
പാശസ്പത്രപിണി പാഡപിനാരേൻി
നിശ്ചരണാംബുദ്ധേ കമ്പിട്ടേനാൻ
ലക്ഷ്മീ സരസപതി ഗണരി മഞ്ചപ്പേരി
ലക്ഷ്മീചുതാനേകനുമയേയേ
മായേ ഭഗവതി മന്മ വൈരിതൻ

ജായേ ജയ ജയ മന്മാതാവേ
 സവ് ജഗമാതാവാകം ഭഗവതി
 ശർവാണി ശങ്കരി പാലങ്ങമാം
 ദേവീകമാരന്മുൾ മൺിമന്ത്രിരേ
 മേവിച്ചമംബികേ കൈത്തൊഴുന്നോൻ
 ഗ്രാമോത്തമന്മാരാം ഭ്രൂമീസുരമാരേ
 സാമോദം പാലിക്ഷം സാധുശീലേ.”

കിടങ്കുരിൽ നിന്നാണ് നമ്പ്രാർ അവലപ്പുശീക്ഷ.
 പോന്നാൽ. കടമാഴ്ക്കർവ്വച്ചു് തെക്കേട്ടത്തുടക്കതിരി ചെവു
 കദ്ദേരി രാജാവു് എന്നിവരോടുണ്ടായ പരിചയം മുല
 മായിരിക്കണം നമ്പ്രാർ അവലപ്പുശീ വന്നേച്ചേന്നതു്.
 അവലപ്പുശീക്ഷ മാറിയതോടുകൂടി അഞ്ചുറഹത്തിരാം ഒരുറ
 ബന്ധുവിനെ ലഭിക്കാൻ സംഗതിയായി. ഈ ബന്ധുത
 കഴിയിൽ കണ്ണങ്കരി മറിയിൽ നദികാട്ടു് ഉള്ളിരവിക്കര
 പ്രാണം. ഇതേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നമ്പ്രാർക്കു് അപരി
 മിതമായ ക്ഷതിയും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി
 തുളക്കമെകളിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു. കൂടാതെ ഇതേ
 മണ്ഡത കണ്ണൻ തന്റെ മുഖവായിട്ട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു—
 എന്നാൽ വസ്ത്രതയും പ്രത്യുക്ഷമാണ്.

“നദികാരണ്യമാം മദിരേവാഴുനാ
 മനാരഭാരവാം ബാലരവിയുടെ
 നദിവരുത്തുനാ കണ്ണങ്കരിക്കാവി—
 ലിംഗചുവിയപ്പിയേ വഴേ ഭഗവതി”-എന്ന
 കല്പാണസംഗ്രഹിക്കൽിലും

“മദേതരതുണ്മദിരനെൻ്റുള്ള
 നദിതന്നുകിയ ബാലരവിക്കു”
 എന്ന സ്വർഘക്കൽിലും

“അതുചാങ്ക്ഷാത്തമരൾ ബാലവർവിയെന്ന ടുക്കഴ് നോം ശ്രീചാത്യസപത്രവർദ്ധൻ ചരണാംഭോദയംരണ്ട്”

എന്ന സഭാപ്രവേശത്തിലും

“നമ്മിക്കാടവിവാഗിയാം ഗ്രാമബാലവർവി

പരമൈവതം”

എന്ന തിരുരഭഹനത്തിലും ഉള്ളിരവിക്കംറ്റപ്പിനെ അതുചാങ്ക്ഷാത്തു തെപ്പന അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

എന്നാൽ ഈ ഉള്ളിരവിക്കംറ്റപ്പിനെ നമ്പ്രാർ എ തൊഴ വില്ലയ്യും ശ്രീചാത്യസപത്രവർദ്ധന വെളി വാക്കുന്നില്ല. ബാലവുത്തിൽ ‘സപദേശത്തുവച്ചതനു സംസ്കാരത്തിൽ വ്യാകരണപത്രത്തം പാണ്ഡിത്യം സിലബിച്ചിങ്ങനാ നമ്പ്രാർ കൂട്ടു് വിശേഷം അല്ലെസിപ്പിച്ചു് എന്ന പറ ഞഥാൽ അതു വിജവകമുള്ളവക്ക് ചിരിക്കാൻ ഒരു കാരണമാകും. എന്നാൽ “അപ്രഭാങ്ക്ഷാത്തമരനെന്നും മറ്റും” കണ്ണു നാൽ സംസ്കാരായ മുദ്രയും നമ്പ്രാക്കു് ഗ്രാമസ്ഥാനം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സദ്ദേഹവുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഗ്രാമസ്ഥാനവാറിച്ചതു് എത്ര വില്ലക്കാണെന്നാൽ ഇനി നമ്മകൾ ആലോച്ചിക്കേണ്ടതു്. ഉള്ളിരവിക്കംറ്റപ്പിച്ചു് ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ പ്രാഥിനിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതിൽ സദ്ദേഹത്തിനവകാശമില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു പാണ്ഡിതസ്ക്രിപ്പിനെ അല്ലാതെ ചിത്രിക്കുന്നതായിട്ടോ, എത്രക്കും കാവ്യം വിരുദ്ധിച്ചിട്ടും തായിട്ടോ നമ്മരിവില്ല. പ്രോത്സാഹകിൽ നമ്പ്രാർ മുഖപനയല്ലാതെ നാം അദ്ദേഹത്തെ, അറിയുന്നതും മല്ല. ഈ വിധം അപുസിലുന്നായ ഒരാധക്ക് നമ്പ്രാഡു ഗ്രാമസ്ഥാനം എങ്ങനെ ലഭിച്ചു എന്നുള്ളതു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു് മായിമാറുമെ മരിക്കുന്നതു്. ഈ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് താഴെപ്പറയാൻ പോകുന്നതു്.

തുള്ളൽപ്പരമസ്ഥാനം നിന്മിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അതിനാവശ്യം സകല ചടങ്ങകളും നമ്പ്രാർ ഭാവനാ

ചില്ലിയാൽ കണ്ടിരുന്നു. തുള്ളൽ ഒരു രൂത്രവിശേഷമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ലെന്നാണെന്നിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതിനു് വേഷത്തിനു് പുറമേ ഗീതം, താളം, മേളം, കുമ്പം, ശം, മുദ്രക്കുകൾ, റസം മുബ അരത്രംതാഖേപക്ഷിത്തമാണു്. അതല്ലമായി നിമ്മിച്ചു തുള്ളക്കമു റംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു് താൻ തന്നു വേണമെന്നു നിയുധിച്ചിരുന്നു കവിക്കു് റസവും മുടക്കയും അവരും അല്ലസിക്കേണ്ട തായി വന്നങ്കൂടി. അടുക്കാരുടെ പരമ ശത്രുവായിരുന്നു നമ്പ്രാർ കുള്ളും റസവും അല്ലസിക്കേണ്ട അവരിൽ ഒരു വനേ സമീറപിച്ചിരിക്കും എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട യാതൊരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. ചാക്രാരെ തോല്പിക്കേണ്ട തുള്ളക്കമുയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചാക്രാരുടെ പക്ഷത്തു് നിന്നും കരഞ്ഞും അല്ലസിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതും സ്ഥാനത്തമല്ല. മിശാവു കൊട്ടാൻ ശിലമില്ലാത്തു് ചാക്രാരാൽ അധിക്കിപ്പിച്ചുന്നതു നമ്മുടെ കവിവത്തു് ചാക്രാന്നാരോടുള്ള നടന്നു് കുള്ളസിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതും അസം ഗതം തന്നു. നമ്പ്രാർ അനുഭവയ്ക്കും വന്നതുമതുക്കു അദ്ദേഹത്തിരുന്നു മുപ്പാവലംബും ഉള്ളിരവിക്കുവയ്ക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും വില്പാനും ധനികനും ഉഭാരനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം നമ്പ്രാരുടെ യോഗ്യതയിൽത്തു് അദ്ദേഹത്തിനവേണ്ട ധനസഹായം ചെയ്തിരുന്നു എന്നു പരമാത്മം കുറപ്പിക്കുന്ന കണ്ണു് “മദ്ദാരദാര” വായി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു. കമകളിക്കു പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്നു അക്കാലത്തു് വില്പാനും കുറപ്പു് അതിലെ സകല ചടങ്ങകളിലും നേരുപ്പും നേടിയിരുന്നിരിക്കുണ്ടു്. തുള്ളലി സവേണ്ടിമാത്രം കമകളിയിലെ ചില ചടങ്ങകൾ അല്ല സിക്കേണ്ടിവനു നമ്പ്രാർ അതിലേക്കു കുറപ്പിനോടു് ശിശ്രപ്പേട്ടുകയും അങ്ങനെ ഉള്ളിരവി അദ്ദേഹത്തിനും തുരസ്മാനു് വഹിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നമെന്നാതു.

എൻറ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായം സപീകാരങ്ങോഗ്ര മല്ലേന വിചാരിക്കുന്ന വായനക്കാർ എൻറ അജാബാ തയെ ക്ഷമിക്കണമെന്നാപേക്കിക്കുന്നു.

കൂട്ടുവീരൻ ശ്രൂതെ ഭ്രാംബപള്ളി നായകരം കണ്ണുവീരൻ ആചാത്തസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നതായി തുള്ള ക്ഷമകളിൽ കാണുന്നു.

“ക്ഷോണിമണ്ഡലം തനിലെക്കവേ പുകഴ്ഞോര
ക്ഷോണിവാനവൻ വിരു ഭ്രാംബപള്ളിയാചാത്തൻ”
എന്ന സഭാപ്രവേശത്തിലും

“ഭിക്ഷവത്തും പുകഴ്ഞോര ഭ്രാംബപള്ളി
നർക്കലഭ്രഷ്ടനൻ മർഗ്ഗരുന്നനായകൻ
വിക്രമവാരിയി വിരു വിശേഷജ്ഞനൻ
ഈക്കരാധംഗ കടക്കിം തരേണേം.” എന്ന് സുന്ദേര
പ സുദേരാപാവൃത്തിലും ഭ്രാംബപള്ളി നായകരുണ
സ്ഥിരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഹതിന ദ്രോഗതമാകുന്നു.

ഈ ഭാണംപള്ളിനായകൻ നമ്പ്രാഡ ഗ്രാമ
വായിത്തീന്ത്രം എത്ര വില്ലയ്യാണെന്തുവിക്കുന്നതിൽ
വലിയ വിശമമൊന്നമില്ല. ഭാണംപള്ളി ഭവനക്കാർ
ഭ്രാംബാചാത്തരുടെ വാംജലമാരായ നോല്പാക്കളുണ്ടുണ്ട്
പ്രസിദ്ധമാണോ. യുവാക്കന്മാരെ കളിരിയിൽ വച്ച കച്ച
കെട്ടി ആയുധപ്പുയറ്റു് അല്ലസിപ്പിക്കയായിരുന്ന ഇവരുടെ
തൊഴിൽ. ഇവർ കണ്ണാടകക്കജില്ലയിൽ നിന്നും അവലുപ്പെ
ം നെടുമുടിയിൽ കടിയേറിപ്പാത്തവരാണുന്നതു എന്നു
അഭ്യൂ. കളിരിയിൽ പയറവിനോ പ്രമുഖമായി വേണ്ടതു്
മെയ്വഴക്കമാണോ. അതിനാൽ ആയുധാല്പാസത്തിനും
വരുന്ന ചെറുപ്പുക്കാക്കു് ആല്പുമാറി കച്ചകെട്ടി ദേഹത്തിൽ
എല്ലായിട്ടു് തിരുമ്പി മെയ്വഴക്കം വരുത്തുകയാണോ പതിവു്.
അഭേദാച്ചുടിത്തനു വാദം, കന്നു മുതലായവ പയ
റുന്നതിനും അടവുകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും അല്ലസി

പ്രിക്കനു. നമ്മുടെ നട്ടിലേ വേലകളി കണ്ണിട്ടുള്ളവക്ക് ഇതു് എഴുപ്പുത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. വേലകളി നമ്മുടെ പഴയ യുദ്ധച്ചടങ്ങാണെന്നു് ചാക്കിമണ്ണോ. തുള്ളലിനു് മെയ്യ് സ്പാധിനും വേണ്ടിയിരിക്കനാതിനാൽ നമ്പ്രാർ ഭ്രാംബാം പഴളിയാചാൽ തുടരിയിൽ ചേറ്റു് മെയ്യ് വഴക്കം വരുത്തി ദ്വീപുടകൾ അല്ലെന്നിലാം തുണിക്കാൻ മുടയണ്ടു്. ഈ വിധത്തിലായിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തിനു് കണ്ണുന്നു ആചാൽ പദം സിലിച്ചുതു്. ഇങ്ങനെ തുള്ളലിനാവശ്യ മായ അല്ലെന്നാണ്ഞർക്കായിട്ടായിരിക്കണം ഇവളുടെ ശിഷ്യരു തും നമ്പ്രാർ സ്പീകരിച്ചുതു്. അല്ലാതെ മഹാപണ്ഡിതനാം വശ്രവാക്കം കവിന്മാർന്നുമായ ആ മഹാനഭാവ നെ ഇവർ രെക്ഷിരു പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെനോ അങ്ങനെ പറിപ്പിക്കാൻ, ഇവക്ക് യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നോ വിചാരിക്കാതു് വെറും മണ്ണുമാണെന്നോ എനിക്ക് തൊന്തന്നുള്ളൂ.

തുള്ളക്കമ്മാസംബന്ധമായിട്ടാണു് നമ്പ്രാർ കുറച്ചു നേരും ഭ്രാംബപഴളി നായകനെന്നും ഗ്രാമക്കന്നാരായി സ്പീകരിച്ചുതെന്നുള്ളതിലേക്ക് തെളിവു് അവരിക്കവ രെയും അദ്ദേഹം തന്നെ കുതികളിൽ സൗതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയാണു്. ചില കമകളിൽ ഇവരിൽ ഒരാളു വിട്ടപോയി എന്നും വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഭ്രാംബപഴളി ആചാൽ നും സുരിച്ചിട്ടുള്ളേണ്ടതെന്നല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്നെന്ന ശ്രദ്ധാ ചാൽത്തപത്തിന്നെന്ന ലക്ഷ്യമായി വീരൻ എന്നും വികുമി എന്നും മറുപട്ടണത്തിൽ വിശ്രേഷണം വിട്ടപോകാതെ കവി പ്രജയാഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉഭാഹരണത്തിനു് “കേഷ്വാണീവാനവൻ വീരൻ ഭ്രാംബപഴളിയാചാൽനു്” എന്നും

“ദിക്കുപ്പത്തം എക്കഴുന്നോരു ഭ്രാംബപഴളി
സർവ്വലാക്ഷ്യണാം മദ്ദൃഗരു നായകൻ
വികുമവാരിയി വീരൻ വിശ്രേഷജ്ഞതാൻ”

എന്നും ഉള്ള പാദങ്ങൾ നോക്കുക. മേലുറ്റെത്ത്
വിശ്വേഷണങ്ങൾ ചേക്കാതെ

“യരണിസുരവരമക്കമണി മമ ധാർത്ഥികൾ
ഇരുന്നാമെന്നും

പരിചിലടിയന്ന പട്ടവാതവതിനേരു

“മൊന്ന തുണ്ണുണ്ണൻ” എന്നും,

ധരണിസുരകല മക്കമഹാമണി

ഇരുന്നാർന്ന മമ വരമരജ്ഞണം” എന്നും

“ധരണിസുരമാർ മക്കമഹാമണി

വരന്മ്പോ മമ ഇരവായു് വന്നാതു”

എന്നും മരം ഉള്ള സൃതികൾ ഭ്രാംബപള്ളിയെത്തന്നു
കരിക്കുന്നതായി നിത്യപ്രകാശം വിചാരിക്കുന്നതു് യുക്ത
മാണാനുനിക്കു തോന്നുനില്ല. നമ്പ്രാതുടെ, അത്രുള്ള
വംഗ ശ്രീനാരാധാണ്ഡപാദര ഉദ്ദേശിച്ചപ്പേണ്ട ഈ സൃതണം
ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് എന്നാണെന്നേൻ്റെ സംശയം.

നമ്പ്രാർ അവബലപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വന്നാതിനാദ്ദേശം അത്രു
മായി ഉണ്ണിരവിക്കുപ്പുനെന്നും പിന്നീടു് മാത്രമുള്ളപണികൾ
ചെന്നുക്കുഴുവി രാജാവു് എന്നിവരെയും അത്രയിച്ചുണ്ടാണു
പാതർരിയുന്നതു്. ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം അനവധി ഫലി
ത്തോടും പ്രഭ്യാഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേൾബിയുണ്ടു്. അവ
കൈപ്പും ഇവിടെ എടുത്തു പറവാൻ നിറുത്തിയില്ലാത്ത
തിനാൽ മാതൃകയ്ക്കായി നേമാതും താഴെ ചേക്കുന്നു. ദേവ
നാരാധാസപാമിയുടെ ഇരവായി കൈപ്പുണ്ടെങ്കിലും എന്നില്ല
പ്രത്യേകി ഒരു നമ്പുരി അവബലപ്പുണ്ടെങ്കാട്ടാരത്തിൽ ഉണ്ടാ
ണിയുന്നു. തിരുമുത്തുക്കാഴ്ചയായി വരുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം
ഈ നമ്പുരി അപൂർവ്വരീക്കു പതിവായിരുന്നു. ഇതു നിമി
ത്തും അത്രായം കുറവതുപോയ രാജപരിചാരകമാർ.
നമ്പ്രാതു നമ്പ്രാരോടു സംബന്ധം പറഞ്ഞു. നമ്പുരിയുടെ

గവ'ం గెం కిర్యులొమెన్ నంబూరం తీర్చుపెట్టణి.. ఈ డివసం రాజువుం నంబూరియుం క్రికెత్తిల్లికిక వేయారు నంబూరు ఈ పాతువుం ఏడ్చుత్తికొణట్ అనవడి.. దె అంచుత్త క్రికెత్తి కటంపోకివె మంచువుం అంతిగె తాతితిక్కి. పాతుం వీసె త్తుకెళ్ళ రాజువుం అనవడి.. లెంగె చోబిత్తుప్పోయి “కహుపిశివగు గుహప్పిశి యాణె” ఎన్నో సరసవాయ నంబూరు ఉత్తరవుం పరిణత్త.. రాజువిగెం గ్రావిగెం నంబూరం ఖంగితం మంస్సి లూయి. అంసుముతిష్టో నంబూరియిద తోన్మార్గసాంబిష్టో ఈ శమంమణాయి ఎన్న పరయపెట్టణ. రాజువిగెనీరి.. ఎంఫుత్తితోతాటక్కి సంఘరిషణారుణాయితగు నశ్శిద కపి చెపుకడ్డారి రాజుతీలె ఎంప్లూ ప్రయామయల అంత్సం సంబంధిత్తుట్టణ్ణి. ప్రంశాట తామాసిత్తుటిగు.. కాలత్తుం అండ్రోహతిగెం పాశికిష్టమాయి పాపిచుపెట్ట వాగెం ఖుడవగెం. ఎంకిలుం అండ్రోహతిగెనీరి సమిరమాయ వాగుం అంపులప్పుటి, తకశి, గెణ్ణుటి ఖు ప్రంశణణామ్మి లూయితగెం.

౭23-అమాణ్టో వంపివిరమారుతుణుయవరీమ మహా రాజువుం చెపుకడ్డారి రాజుతెతె కెకవరశపెట్టితీయ తోతాటక్కి మాత్తుప్పుణికితిద ఆగుణుల్చుతుణులు వంపు రాజుగెనీరి పరిచుయం సిలుచ్చ నంబూరు అనవిడతెతె అతగ్గుతిగుణాయి తితివగంతపురత్తువగు పాసుప్పుతుడజ్ఞి.. అనవిడవచ్చుం అండ్రోహం ట్టువులుర పాలితణులు ప్రయోగిత్తుట్టితుణుతాయి కేరువియణ్ణి. ఉణ్ణాయివాట్టుకుం కణుగు నంబూరుమాయి పరమతితిమతిలె కటవిత్త ఖుణ్ణి కష్టిత్తుకొణణ్ణిల్లు వేయారు మాండ్ర నాయరుతెవాట్టితె పెక్క ఈ యువతియుం అనవణ్ణికారు స్వంతరియాయ బాసియుం స్కూలు తిగుణాయి అనవడిద సంపీపత్తుక్కి కటంపోయప్పోయి.. సపమిగీయడ కణుయలుతెతె పరామంచిత్తుట్టిక్కుగొపోలె

വാച്ചുർ “കാതിലോല” എന്ന പരഞ്ഞതായും അതിന്റെ ഗ്രംഖാത്മത്തെ മനസ്സിലാക്കിയ സ്ഥാപനായ നമ്പ്യാർ ഭാസിയുടെ കൃതിലുണ്ടായിരുന്ന താളിയൈക്കറിച്ചുനാഘോലെ “നല്ലതാളി” എന്ന പരഞ്ഞതായും സവ്വതു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റ്. ഉണ്ണായിവാച്ചുർ വാസ്തവത്തിൽ സ്വന്തമിനിയായ യുവതിയുടെ കാണ്യലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുപ്പ് പരഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചുതു് കാ അതിലോലാ അതായതു് ഇവരിൽ ആരാബിം അധികം സ്വന്ദരി എന്നായിരുന്നു. ആ ചോദ്യം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയ ബുദ്ധിമാനായ നമ്പ്യാടെ കവി, നല്ലതു്-ആളി, അതായതു് നല്ലതു് തോഴിയാണെന്നാണെന്നു ഉത്തരമായി പരഞ്ഞതു്. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനെ വാക്ക് പരമാത്മത്തിൽ ഭാസിയുടെ കൃതിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ചോദ്യാത്മരം ഓരോ അപരിചിതമാരായിരുന്നു ആ മഹാഘാതം മെത്രിക്ക് കാരണമായിത്തീന്റെ എന്നം പറയപ്പെട്ടുന്നു. തിങ്ക വന്നെല്ലാത്തവും കണ്ണൻ പ്രയോഗിച്ചതായ മറ്റൊരു ഫലിതം താഴെ പറയുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉണ്ണായിയും കണ്ണൻ അവൻ പതിവായി കളിച്ചുവന്ന ശ്രീവരാഹത്തു കളിത്തിൽ കളി കഴിഞ്ഞു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുമ്പവിൽ എത്തിയപ്പോൾ എവിടെയാണു് ഈ കളിച്ചുതു് എന്ന കളിച്ചുതു് എന്ന കളിച്ചു വോദിച്ചു. അന്നു ശ്രീവരാഹക്കുളം തിരിൽ ആനന്ദ കളിപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ “കരികലക്കിയ” കളിത്തിലാണെന്ന താൻ കളിച്ചുതെന്നു വാച്ചുർ തിരുമനസ്സിനില്ലെന്നു. വശ്രവക്കായ നമ്പ്യാരാകട്ടെ താൻ കളിഡാ കലക്കിയ കളിത്തിലാണെന്ന കളിച്ചുതെന്നും ഉണ്ടായിച്ചു. ഈ കേട്ടു് കരിയും കളിഭവും തമ്മിലുള്ള അനന്ദം അവരുടെ ശ്രീകരിക്കാക്ക തമ്മിലും ഉണ്ടാണെന്ന കളിച്ചുവന്നു. വാച്ചുർ പദ്മരംപന്തത്തിൽ ഇതരകവികൾക്കില്ലോതെ ഒരു സ്വന്തം ശ്രൂമാണല്ലോ സ്വീകരണനിയമം

തേതയും മനിയുടെയും പ്രവാളത്തിന്റെയും സംഭയാഗ ത്തിൽ സമുദ്ദേശവിക്ഷേണ മാധുരിയിലും അദ്ദേഹം ഉഴീ വച്ചിരുന്നില്ല.

“വസ്തുമെത ദിസ്ത്രിജാമി ചാമിവ”എന്നും

“നേന്ന് നേർച്ചുകളും മമ സഫലാനി”

“അപരിഹരണീയ വിധിയന്നത്തി രിച്ചു മുനീ”

എന്നും ശ്രദ്ധാസ്ഫൂരം കൊടുക്കാത്ത മട്ടിൽ തട്ടിവി ടനാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയെയും

“ലോകമഹാമണി ദീപ മതായൈ

ഭാനവു മസ്തിയിലാത്ത മരഞ്ഞു.

താരഗണങ്ങളിച്ചു വിളഞ്ഞി

സാരസ ജാലവു മജ്ബടമമഞ്ഞി

ചന്ദ്രനിശ്ചിക്കോടമപോണ്ണി

ചുറ്റികയുലകിലശേഷം തിണ്ണി”

എന്ന മാധുരിസ്ഥാരസവ്സ്പര്യായി മുഖലഗതിയിൽ പ്രവർഖി ക്കുന്ന കഞ്ഞെന്റെ വാണിഡിലാസന്ത്രയും പരാമർശിച്ചാണും തിരുമന്നുംകൊണ്ടു ദേശപ്രകാരം കല്പിച്ചതു്.

ഈ മതിലകത്തെ നമ്പിപ്പോറിയെ വിഷമില്ലിച്ച ക്കു പലിതം നമ്പ്യാങ്കെട വാണിശ്രദ്ധരംഗമായ രസനാ ഗ്രത്തിൽ നിന്നും ഒറപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഓദിവസം കഞ്ഞൻ ശ്രീപത്മനാഭനെ വൃജിക്കാനായി മതിലകത്തു ചെന്നു. അപ്പേരം അവിടത്തെ പ്രസാന ശാന്തിക്കാരനായ നമ്പി താൻ ആരുരുന്നും നമ്മുടെ കവിയോടു ചോദിച്ചു. “നമ്പ്യാ ഞു്”, എന്നാദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. കഞ്ഞൻ പരമാത്മാ പരാത്തു എന്നല്ലാതെ ഡിക്കാരമായിട്ടു് ഉത്തരം പറഞ്ഞത താഴെ. എന്നാൽ നമ്പി തെററില്ലരിച്ചു് ദിനോടു ഡിക്കാര

പുവം ഒരു ചോദ്യം ചെയ്താണി വൃാവ്യാഹിക്കും വിവരം തിരമനസ്സറിയിക്കും ചെയ്തു. തിരമേനി നമ്പ്യാരെ വരത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ. താഴെ പറയുംപ്രകാരം ദ്രോക്ക ആപ്തനിലഭാശ കവിയുടെ ഉത്തരം ഉണ്ടായതു്.

“നമ്പി, അത്രരൂപം ചോദിച്ചു
നമ്പിയാരെന്ന ചോലിനേൻ
നമ്പി, കേട്ടു കോപിച്ചു
തന്മരാനെ പൊരുക്കേണോ.”

ഈ പദ്ധതം കേട്ടു് മഹാരാജാവു് കവിയെ വളരെ ദ്രോഗിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടുണ്ട്.

രിക്ഷർ ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച ക്ഷേത്രവിളക്ക തുക്കണ്ണപാക്ഷിവാനായി എഴുന്നള്ളിയ. മഹാരാജാവു് ആ വിളക്കിനെപ്പുറി പദ്ധതിൽ നിന്മിക്ക. വാൻ ക്രൂട്യംബാധിതനാ കവികളോടു കല്പിച്ചു. അതാണ യന്സരിച്ചു് ഓരോ കവിയും ശ്രദ്ധാത്മാലങ്ങാരങ്ങൾ. കൊണ്ടു സർസഖായ ദ്രോക്കങ്ങൾ നിന്മിച്ചു തിരമേനിയേ കേൾപ്പിച്ചു. നമ്പ്യാരാക്കട്ട,

“ദിപസ്ത്രംഭം മഹാഘവത്തം
നമ്പക്കം കിട്ടണം പണം
ഇത്രുത്മം എഷാം ദ്രോകാനാം
അപ്പാതൊന്നം നവില്ലതേ”

എന്നു് യന്നാലേശേം ക്രിംഗതെ ഒരു ചെറു ദ്രോക്കമുണ്ടാക്കി ചെച്ചാലും. ഇതുകേട്ടു് മറ്റൊരു കവിക്കിളില്ലാം ലജ്ജിതാനാരായി. ഇതുപോലെ നമ്പ്യാരുടെ ഫലിതചുംതുമ്പിം ചാഹരണമായി ഇന്നിയും പല കമകളണ്ടു്. ഗ്രാമവിസ്താരം ഡയത്തായി അതൊന്നം ഇവിടെ എടുത്തു് പറയുന്നില്ല.

മാത്താണ്യവമ്മഹാരാജാവു നാടനീഞ്ചിയ ശ്രേഷ്ഠം അവിട്ടേതെ ഭാഗിനേയെനും കവികൾക്കു കല്പകദായവുമായ കാത്തികതിങ്ങനാൽ രാമവമ്മ മഹാരാജാവിനെ ആത്മകി ചു് നമ്പ്രാർ കരേക്കാലം കുടി തിരവന്നുത്തുരത്തു താമ സിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് അരയുപ്പൻ മാത്താണ്യപ്പിള്ളി ദളവ യുടെ സഹായം അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടുവോളും സിലിച്ചി. അനു. 940-ാംമാണ്ഡായപ്പൊഴുയ്യുകും നമ്പ്രാക്കു് വാല്പക്കും നിമിത്തമുള്ള ക്ഷീണം ആരംഭിച്ചു തുടങ്ങിയതിനാൽ ജീവിത ശ്രേഷ്ഠം സെപ്പരമായിക്കഴിക്കണമെന്നുള്ള ആരംധയും ചു് അതിലേക്കു മഹാരാജാവിന്റെ അനാവാദര യാവിച്ചുതു് താഴെ പറയുന്ന പദ്ധതിലായിരുന്നു.

നാല്ലവക്ഷരവും പരിച്ച ഗ്രാവിൻ
പാദം തലേട്ടിച്ചിരും
പാലഞ്ചും മൊഴിതന്ന പാംഗവലയിൽ
ചുാടിട്ടുനോൻ ചിരം । -
കോലം കെട്ടുകു കോലക്കണ്ണളിൽ നട
ക്കുന്നുള്ള വേലയ്ക്കിനി-
ക്കാലം വാല്പകമാകു കുംണിട്ടിയനെ
ചുാടിക്കൊലാഞ്ചുപതേ.

ഈ ഭ്രഹ്മാകം വായിച്ചു തിരുമേനി നമ്പ്രാരകട യമാ ത്യമായ അവഗ്രഹയെ ഗ്രഹിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല സമമാനങ്ങൾ കൊടുത്തു് വാസല്പ്പുവും അന്വല പ്പുഴയ്ക്കു് യാത്രയാക്കി; കമ്പകളിയിൽ പക്ഷപാതിയായ മഹാരാജാവിനു് തുള്ളക്കാരനായ നമ്പ്രാരോടു് രസക്കെട്ട് തോന്തിയിരിക്കാമെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ശ്രൂത്സാഹനമെന്നും ലഭിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും തന്നു ലഭ്യമുള്ള നിരാശയാലാണു് അദ്ദേഹം അന്വലപ്പുഴയ്ക്കു പോന്ന തെന്നും മറ്റും അവനവെന്നും മനോധനമന്ത്രിതമായി

നിസ്സാരമായുള്ള അഭിപ്രാധാരം പുറപ്പെട്ടവിക്കന നിങ്ങൾക്കും മഹാരാജാവും പറവാൻ കാണുന്നില്ല. കാത്തികതിങ്ങനാൽ മഹാരാജാവു് കമകളിൽ ലേനാവോലെ വിദ്യാരാഖിലും കവികളിലും മറ്റൊരു കോമല കലകളിലും പക്ഷപാതിയായിരുന്നു. അവിട്ടതേയും നമ്പ്രാരോട് നിസ്സിമമായ വംസല്പ്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. വാല്മീകുതിലുണ്ടായ ക്ഷീണം ഒന്നമാത്രമാണു് അദ്ദേഹ തെരുവിൽ വിത്രമാസകതനാക്കിത്തീർത്തതു്.

അനവലപ്പും വന്നചേരൻു് മുന്നനാലു കൊല്ലുത്തിനു തുണിൽ നമ്പ്രാർ മരിച്ചതായും അപ്പോറം അദ്ദേഹത്തിനു് 65 വയസ്സു പ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതിനില്ല. മരണകാരണം പേപ്പട്ടിവിഷമായിരുന്നു. പേപ്പട്ടി കടിച്ചു് ചികിത്സയിൽ ഹരിക്കാവേ അനവലപ്പും തിരുമല്ലാടിന്റെ കോവിലക്കുത്തു് നടന്ന ഒരു മാസമടങ്ങിരത്തിനു പോയി സദ്യ ഉണ്ടത്തിനാൽ ഉണ്ടായ അപമൃം മേതു വാൽ സുവക്ഷേട പിന്നൊയും വല്ലിച്ചു് മരണം പ്രാപിച്ചതായിട്ടാണു കേരംവി.

രാജാം അലപ്പായം

നമ്പ്രാരുടെ ബാലക്കുതികരം

തമിണിസ്പയംവരം പത്തുവുത്താ, ദശവുത്തു പതിനാലുവുത്താ, ഭാഗവതം ഇത്യപത്തുനാലുവുത്താ, ശ്രീലാവതിനാലുവുത്താ, നളചരിതം കിളിപ്പാട്ടു്, ചാണകുസൗതം കിളിപ്പാട്ടു്, ശിവചുരാണം കിളിപ്പാട്ടു്, വിജ്ഞഹിത ഹംസപ്പാട്ടു്, ഭ്രാന്തിവ നമ്പ്രാരുടെ ബാലപ്രകാശങ്ങളാക്കന്നു. ഈ തൃതി

കളില്ലൂം എഴുത്തെഴുവും തുടങ്ങിയ പുവ്‌കവികളുടെ ചോദ്യം പിടിച്ചു് നമ്പുരാർ രഹിച്ചിട്ടുള്ളതാക്കന്ന്. മുത്തണ്ണേഡം പുവ്‌കവിതകളിൽ കാണപ്പെട്ടനാവതന്നു. ഉദാഹരണം തനിന് ശിലാവതിയിലെ അല്പവ്യതിം നോക്കുക. ഇതു ചെറുദ്ദേശി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഗാമാവുത്തമാക്കന്ന്.

“വിലപാചലം തനിൽ വാണിഞ്ചീടുന്ന
വില്ലുജിവിര ശ്രീരാമചന്ദ്ര
കല്പാണവാരിയേകാത്തരഭേദണമേ
കാരണ്റ്റുമുന്തേരം ശ്രാവൻ കൈതൊഴുന്നോൻ
എന്ന ശിലാവതിയിലേയും

“പാലാഴിമാത്ര താൻ പാലിച്ചുപോരുന്ന
കോലാധിനാമറ ദയവമ്മൻ
ആളുഞ്ഞെയ ചെയ്യുയാലജാനായുള്ള താൻ
പ്രാജ്ഞാനന്നാഞ്ഞുനെ ചിന്തിച്ചിപ്പോരാം” എന്ന്

കൂദാശാമയിലേയും ഭാഗങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കേൾപാങ്കന്ന ദരാംക്ക് ഇം എന്തുകൂടും വെള്ളിപ്പെട്ടു. കവിത നോക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്പുരാർ പരിണതപ്രജാനായിതിന് കാലത്തു് ചെച്ചിച്ചിട്ടുള്ള മുഴുക്കമെകളിൽക്കാണുന്ന പരിത്യാസിതി വർണ്ണനങ്ങളുടെ അംശരണങ്ങൾ ഇം ലാഭകാവ്യത്തിൽ അവിടുവിടെ തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതായി കാണാം. ഉദാഹരണം തനിന് ശിലാവതി ഭർത്താവായ ഉറുതപ്പെട്ടിനെ ശ്രദ്ധാജ്ഞിക്കുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

“വെള്ളവും കാച്ചിക്കുപ്പിച്ചു കാണുന്ന
വേദനക്രൂക്കാതെ മെല്ലു മെല്ലു
ഇരഞ്ഞപ്പുതകൊണ്ടു തേച്ചു മുണ്ണുള്ളിൽ”

“നല്ലവരിനനല്ല കത്തിയരിയാക്കി
മെല്ലുവേ പാകത്തിൽ വച്ചുണ്ടാക്കി

ലാറ്റൈരൈക്കാണ്ട് കുട്ടാനമുണ്ടാക്കി
ചന്തത്തിൽ വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂടി
അട്ടിനെറ്റ് പാലു കറന്ന തിളപ്പിച്ച്
കുട്ടിക്കഴിച്ചുണ്ട് ചോദ നൽകി”

“ഉപ്പേരിയും നിന്നെറ്റ് ചോദ മെച്ചത്താണ്
കൂപ്പുയിലാക്കവാനേന്നു തോന്നു”

ഭർത്തുഗ്രൂപ്പാപരയായ ഒരു കേരളീയസാധ്യി പഴയ
ഒരു നായർഗ്രഹസ്ഥനെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതിനായി യൂഡ
ശക്തി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പരിചന്ത്രകളെ ഗണിക്കുന്നതെ ഭൃഗീം
ക്കാതലായ അതു പുത്രഷൻ ഭാത്രങ്ങളാട്ട് കയർക്കുന്ന ഒരു റംഗ
തന്ത്രയശ്രൂത മേലുലരിച്ചു ഭാഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു്.
ഇങ്ങനെ സ്പാരാഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമ്പ്യാർ
ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില വണ്ണനകൾക്കുടി ശിലാവതിയിൽ കാണാം.
ഭഗവാന്മാരും എഴുത്തുണ്ടെന്ന് രാമായണം മനിപ്രവാള
കാവ്യമാണ്. എഴുത്തുണ്ടെന്ന് രാമായണം ഇങ്ങപത്തിനാലു
പുതിതെന്ന അനുകരിച്ചാക്കുന്ന ഇതെഴുതിയിട്ടുള്ളതു്.

“ഗ്രൂക്കപുരമമതം പരമേശ്വരനം”

എന്ന് കിളളിക്കരിപ്പിമഹാദേവനെ ഇതിൽ സൂരിച്ചുകാണാം
നാതുകൊണ്ടുമാത്രം ഈ കൂതി കിളളിക്കരിപ്പിയിൽ വച്ചു്
എഴുതിയതാണെന്നു വരണ്ണമെന്നില്ല. കിളളിക്കരിപ്പിയിലെ
പരമശിവനെ നമ്പ്യാർ അദ്ദേഹത്തിന്നെറ്റ് മിക്ക കൂതിക
ഖിലും വരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്പാജനദേശ ദേവതയെ പരബ്രഹ്മ
മായി അദ്ദേഹം ഗണിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലഭ്രൂ ഈ മുദ്ര സർവ്വതു
അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എന്നാലും പതിനാലുവുത്താം
നമ്പ്യാങ്കെ ബാലപ്രകവനമാകയായ അതു കിളളിക്കരിപ്പി
യിൽവച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു് നമുക്കു് നിസ്സംശയം
പാരയാം. മനിപ്രവാളകവിതയിൽ നമ്പ്യാക്കണ്ണു പ്രാവി
ഞ്ചും ഈ കൂതിയിൽ വിശദമായിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രേവണമധുരമായ

ശ്രദ്ധാലുകാരഭംഗി ഇതിലെപ്പായിട്ടും വിളഞ്ഞണണ്ട്. നമ്പ്രാർക്കു ജനസില്ലമായ ഇംഗ്രേസ്റ്റുക്കൽ ഗ്രവനാമത്തെ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെല്ലാം പ്രകടമായി കളിയാട്ടുന്നു.

“കമലാകാന്തൻറു കാരണ്യശ്രീലംഗൻറു
കമനിയാംഗൻറു കാമസമാനൻറു
ഗമനസനാഹം കേട്ടവിഷാഖിച്ചു
കമനിപാശവാലി ദേവനാരാധാനാ” എന്ന ഏഴാം

പുത്തത്തിലെ പ്രമമപള്ളം ഇതിനു പ്രശ്നാന്തമാകുന്നു. കവിയുടെ പരിഹാസ വാസനയും പ്രസ്തുത തുതിയിൽ കാണമാണണ്ട്.

സന്ധിക്കു “അനുകൂലഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചു തൊന്തേന
നേ ഗ്രവാൻ കളിയാക്കുന്നതു നോക്കു.

“നാണ്യവും ബതവെടിഞ്ഞിനി’ നീ താൻ
വാണികോർക്കയോരു കോൺലിഭാനീം
ഉണ്ണിക്കർക്കരണമെന്നാതു കേട്ടാൽ
പ്രാണസകടമഹോജയശ്ശേരേ.”

“പൊണ്ണനിങ്ങളെനെ തടിച്ചു ചമരഞ്ഞ
വണ്ണമേരിയോരുവാഴക്കണക്കേ
പേണ്ണിനോട്ടസമമായി ഹ ഭ്രമേ
വാണ്ണിയിൽ ബലഭോ ജയശ്ശേരേ” അതിനാൽ

നമ്പ്രാംഗൈ കവന മുടക്കി മിക്കതും വഹിക്കുന്ന ഒരു തുതിയാണുന്ന ഗ്രവള്ളിതു്.”

ശിവചുരാണം എഴുത്തെല്ലാം തുതിയാണുന്ന ചിഹ്നം പറയുന്നതിനെ വിശ്വസിച്ചതുകെ ലക്ഷ്യണങ്ങൾ നേരം അതിലെ സാഹിത്യത്തിൽ കാണുന്നില്ല. പോരെക്കിൽ

“ജ്ഞാതിഷ്കാരനും മന്ത്രവാദിക്കമു-
ച്ചാതുത്തുമേരുന്ന വൈദ്യുതം വേദ്യുക്കം”

എന്ന തുടങ്ങി ചില വരികൾ രേവച്ചരാണോ സൊമവാര പ്രത്യേകിൽ അതുപടി പകർത്തിക്കാണും. ക്രിക്കറ്റും

“മനക്കോട്ടവാഴും മഹാമാനശാലീ
മനക്കാവിലേററം കൂപാ വാരിരാഗി
എനിക്കാത്രയം ബാലരാമാഭിധാനൻ
നിന്നുണ്ടാതെല്ലാം വരുത്താൻ കയ്യതൻ”

എന്ന നമ്പ്രാഞ്ച് പതിവുള്ള നസ്തിയും ഇതിൽ ഉം പ്ലൈട്ട്. എഴുത്തുപ്പന്നാബന്ധകിൽ

“അനുജൻ മമസതാം വിഭാഗാമഗ്രസരൻ
മര ഇരുന്നാമനേകാനേതവാസികളോടും
ഉംക്കരിക്കിൽ വാഴുക രാമനാമാചാന്ത്രം”

എന്ന ഇരവായ തന്റെ ജേദ്യുന്നപ്പററിയല്ലാതെ മററങ്ങം നസ്തി ചെയ്തായി അറിയുന്നതുമില്ല. ഈ കാരണങ്ങളാലും കവിതയുടെ ലാളിത്രൂപി ഇരണ്ണങ്ങളാലും രീവച്ചരാണോ നമ്പ്രാഞ്ചെട കൃതിയെന്ന തീർച്ചപ്ലൈട്ടു നാതിൽ ഒരുവരാനില്ലെന്നതെന്ന പറയാം.

ചാണക്കുന്നുതും കിളിപ്പാട്ട് മുഡാരാക്കിഷാം സംസ്കൃത നാടകത്തെ ആധാരമാക്കി നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയാണ്. നമ്പ്രാഞ്ചെട ഇതര കൃതികളിലേ ഇരണ്ണങ്ങളോന്നും ചാണക്കു നുത്തതിൽ കാണാനില്ല. എഴുത്തുപ്പന്ന പിൻതുടന്ത് ഒരു കിളിപ്പാട്ട് നമ്പ്രാഞ്ചെട നിമ്മിച്ച എന്ന മാത്രമേ ഈ കൃതിക്കാണ്ട് നമ്മക ഗവിക്കോണ്ടതുജ്ഞം.

കാലേണ്ടറ മററായ ബാല്യകവനമാണ് നൈചരി തം കിളിപ്പാട്ട്. നമ്പ്രാഞ്ചെട കവിതയുള്ളിൽ ലാളിത്രും ഇതിൽ സക്കിന്നുമായി കാണാനാണ്ട്. അനീഹർഷ്ണണ്ടറ നെന്നും കാവുകവനമാണ് കവിക്കണ്ണി ദ്രുഡപരിചയം ഈ കൃതിയിൽ ചിലയിടങ്ങളിലെല്ലാം തെളിത്തെ പ്രകാശി

കുന്ന. നെങ്ങയിയവരിത്തിലേ ചില ദ്രോക്കങ്ങളുടെ പ്രദർശനായ വിവർത്തനം കിളിപ്പാട്ടിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളതിനു ഒഹേരണമായി രണ്ട് ദ്രോക്കവും തജ്ജമയയും താഴേ ചേക്കണ്ണ.

പദ്മ പദ്മ ഭാവിനി ഭാവിനിതം
യമാകരപ്രാപ്യമരുവതിന്റെ തമാസവേലം ചലതാ ലതാസു
പ്രതാച്ചുതേനാവകുഷ്ഠിഗാംഗി
(നെങ്ങയം)

വാരത്തു ചാരതത്തുക്കുന്ന നേരത്തു
മുരത്തു മുരത്തു വാങ്ങി മരാളവും
തൊട്ട് തൊട്ടീബലനാപോലെ സമീപത്തു
ധൂഷിനാമനാവും മുനിൽക്കണ്ണിച്ചിത്തി.

“(നൃചരിതം കിളിപ്പാട്ട്)

“ക്രമേഖകം നിന്തി കോമരേച്ചുത്തു
ക്രമേഖകഃ കണ്ണകലം പടസ്സം
പ്രീതശതയോരിഷ്ടി ഉജ്ജാസ്സമായാം
മല്ലുസ്ഥരാ സെനകത അംപഹാസി”

(നെങ്ങയം)

“മുള്ളിള്ള വുക്കിഞ്ഞല്ലാട്ടകത്തിനിഷ്ടി
മുള്ളത്തിലാറുഹം മാനിനിളം പൂല്ല്
രണ്ടുപേരും തമമിലങ്ങ്രാന്തു വാഞ്ചരിതം
കൊണ്ട് ഭാഷിച്ചു രേഖാഷിച്ചിരിക്കൾ വിധി
മല്ലുസ്ഥനായിട്ടുണ്ടത്തൻ പറഞ്ഞാല
സാല്ലുമെന്ന വത്രു ബോധിക്കയില്ലെന്നോ”

എത്ര സ്വികൻ മനിപ്രവാളമാണോ ഈ തജ്ജിമ
യെന്നു നോക്കിക്ക.

വിജ്ഞഗ്രിത ഹംസപ്പാട്ട് നമ്പ്യാർ പാലിയത്തുള്ളെന്
അതുകൊരുവിച്ചുപാത്തിങ്ങനു കാലത്തു് നിമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു
നിശ്ചയിക്കാൻ അതിൽ നല്ലോരു തെളിവുണ്ട്.

“ആ ക്ഷേവരാവുന്നാം പാലിയാധിഗ്രഹിന്റെ
അംഗാദാഖ്യാരം ചെമേഹവരുത്തുനു
അക്കാദാഖ്യാഹവൻ ഇന്ത്യാലയയേറുന്നു
അക്കണ്ണംസേവിതൻ അംഗിരസിംഹാസ്ഥി
ഗ്രേയസ്സ് നർക്കം നിനക്കിനു ഹംസമേ.”

എന്ന പാലിയത്തുള്ളെന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല
ഭേദവമായ ഗ്രസിംഹഭാത്താടകാനിച്ചു സുരിച്ചിട്ടുള്ളതു്
ഇതിനു് അപ്രതിഫോറമായ ഒരാഹരണമണ്ടു. തന്റെ
ഉപകരംതാക്കാളെ അവരുടെ ചരക്കഭേദവാദാളുമായി ഘടി
പ്പിച്ചു് സുരണാംഹെരുന്ന പട്ടിവു് നമ്പ്യാക്ക് പ്രത്യേക
മായുള്ള നോണു്. ഇതിനു മററായ ദ്രോണത്വം കല്പ്യാണ
സംഗ്രഹിക്കുന്ന തുള്ളക്കമടയിൽ നമ്പിക്കാട്ടക്കുള്ളിന്റെ
നമ്പരെ കീതിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗമാക്കുന്നു. അതിങ്ങെന്ന
യാംനു്.

“നമ്പിക്കാണ്ണുമാം മുട്ടിരേ വാഴുന്ന
മനാരഭാതവാം ബാലരവിയുടെ
നമ്പിവരുത്തുനു കണ്ണജാരിക്കാവി-
ലിന്തചുഡി പ്രിയേ വന്നേ ഭഗവതീ”

ഈപ്രകാരമുള്ള കവനമുന്ത്രം തുള്ളക്കമടക്കളോട് പ്രകട
സാമ്പത്തികവും വിജ്ഞഗ്രിത നമ്പ്യാക്കാടു തുടിയാ
ണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു.

“കേട്ടിലഭ്യാ നിങ്ങൾ ചണ്ണാതിമാർക്കാളു
വേട്ടയ്ക്കു നമ്പരുടെ തന്മാരും കല്ലിച്ചു;
നാട്ടിലുള്ളോർക്കളുമൊക്കെപ്പുറപ്പുട്ട്

കാട്ടിനാരികെത്തിരഞ്ഞു ക്രീടവിൻ
 വിട്ടിലൊളിച്ചുങ്ങിരിക്കുന്ന നായക്ക്
 പെട്ടീടുമാപത്തിരിഞ്ഞീടവിൻ.
 കല്ലുനകേരംപൂഡ് മടിക്കുന്ന നായക്ക്
 കല്ലിച്ചതൊന്നും ലഭിക്കണമില്ലെന്നാലു
 വിട്ടിൽ കടിയിരിപ്പുനും കഴിവരാ;
 വിട്ടപാത്രങ്ങളും വായും പരക്കവേ
 അനുംകലകളും കിരുത്തുമെന്നാക്കുന്ന
 തന്യരാന്ത്രംകുടുംബം കല്ലുനാശകതികൾ
 ചേടും മരിച്ചതിൽ പിന്നൊയിരുങ്ങുന്നു
 വിട്ടിൽ പരാധിനമായിതിനേങ്ങരെ
 ഉമ്മാനടപ്പുനമെന്നുംതെപ്പുനമെ-
 നമ്മാവനങ്ങളും ഭാരിദ്വാലില്ലേടോ
 അമ്മാവനങ്ങളെന കണ്ണറഞ്ഞപ്പുണ്ണി
 നമ്മാലോങ്ങളോഗമില്ലാതെയായേടോ”

എന്നിങ്ങനെ നായാട്ടിന് ഒരുപ്പുട നായന്നായുടെ ഭാഷണ
 അഡി തുള്ളക്കുമകളിലേ എത്തന്തുശ്രദ്ധക്കുഞ്ഞേണ്ട ആസ്ത്രജ്ഞ
 മായ സാത്രപ്പും വഹിക്കുന്ന. ‘അതിനാൽ വിജ്ഞഹിതയുടെ
 കത്രിത്പത്തിൽ സംശയത്തിന് കാരണമൊന്നുമില്ലതനെ.

ഈ കൃതി രാമപാണിവാദങ്ങൾതെന്നും സുസമ്മത
 മായ വിജ്ഞവിലാസം കാവ്യത്തിന്റെ ഒരു ഘൃക്കഭേദവിവ
 ത്തനമാണെന്നും മഹാകവി ഉള്ളിൽ എല്ലു്. പരമേപ്പരഞ്ഞ
 വർകൾ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു്. പാഖതന്ത്രം വിജ്ഞഹിത
 ഈ രണ്ട് ഭാഷാകാര്യങ്ങളും രാമപാണിവാദങ്ങൾതാ
 ണുനും അഭ്രേഹംതനും തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. പാഖതന്ത്രം
 കണ്ണുനുന്നുപ്പാര്ക്കുന്നതുനും തുല്യമായ ലോകസമ്മതി.
 ഈ സ്ഥിതിക്ക് രാമപാണിവാദനും കണ്ണുനുന്നുപ്പാര്ക്കു
 ണിനാന്നാരെനും വരുവാൻ സ്വാധീനിക്കും?

കബ്യൻ നമ്പുറാരിൽ നിന്നും ഭിന്നനല്ല രാമപാണി വാദൻ എന്ന നിസ്സുംശയും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത വിധിം കവിതാവിഷയകമായി ചില നൃനതകൾ തുള്ളുക്കുമെ കളിലും നമ്പുറാങ്ങട മറ്റൊരു കവിതകളിലും കാണുന്ന എന്നുള്ള കാരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നിത്രപക്കമാരെല്ലാം പകിതമനാരായിത്തീന്തിനിനിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക പറവാനുള്ളതു് പാണിവാദന്റെ സിതാരാലവം തുടങ്ങിയ സംസ്കൃതത്തികളും കജ്ഞങ്ങൾതെ നാറിയപ്പെട്ടുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണരാത്രിം മൺിപ്രവാളം തുടങ്ങിയ ഭാഷാത്തികളും തമമിൽ തുലനംചെയ്യു് ഈ കവികളുടെ ഏകുദ്ധനെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള യത്നം ആവശ്യമില്ലെന്നാണ്. അങ്ങിനെ തുലനംചെയ്യു നോക്കുന്നപക്ഷ തനിലും സിതാരാലവാഡി സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുവേണ്ടം ഒരു സംഗ്രഹയു് യാതൊരാനും ഉണ്ടാകുന്നവോ അഭേദ ആന്തരിക്കുന്ന ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളായ തുള്ളുക്കുമെ കുറം വായിക്കുവേണ്ടം ഉണ്ടാകുമെന്നതിനും സംശയമില്ല. പിന്നു ഭാഷാകവിതകളിലെ നൃനതയെപ്പുറി പറക്കും സെങ്കിൽ “ഭാഷയായു് പറയാമതിൽ ചില ദൃഷ്ടണം വരുമെങ്കിലും” എന്ന കബ്യൻതന്നെ സമർത്ഥിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു്. തുള്ളുക്കുമെകളിൽ പലയിടത്തും അഭേദമാണ് നാടോടിപ്പുണ്ടാം വളരെയധികം പ്രയോഗിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. “പുശ്രകൻ” തുടങ്ങിയ അപൂർവ്വം ചില പദങ്ങൾം അഭേദമതിന്റെ സ്വഷ്ടികളായും കാഴ്ചാനാണണ്ടു്. മുതുകൊണ്ടാണും തുള്ളുക്കുമെകളിലെ കാവുള്ളാത്തതിനും യാതൊരു താഴ്യയും വരുന്നില്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മൺിപ്രവാളത്തിൽ “അഹൗമിരോ മിണില്ലാം സംഗേ” എന്ന സ്വഭവിതവും “കാച്ചുഞ്ഞ വച്ചുനിക്കുന്നാഴിഭഗ്യം” എന്ന വ്യാകരണവിശ്ലേഷമായ പ്രയോഗവും കാണുന്നതിനാൽ അതു നമ്പുറാങ്ങട തുടി

യാണോ എന്നുള്ള പ്രഖ്യാതമായ സംശയം പണ്ഡിതനും കുടയിൽ പരന്നിട്ടിട്ടും. ഈ കുതി കവിയുടെ നികിഷ്ട കവനമാണെന്നും ഒരു രാത്രികൊണ്ട് എഴുതി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഉള്ള ഏതിന്മുതൽ സംഖ്യയില്ലെന്നും അവിശ്വസിക്കുവാൻ ചെയ്തു പഠനം മേഖലാവില്ല പ്രയോഗം ആയാശം അനുഭവം ഉപകരിക്കുവാൻമാണു് എന്നറിവാം. പണ്ഡിതനും മഹാകവികൾക്കും അനവധാരിക്കാനില്ലെന്നും അവലുണ്ടാം പറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമായും സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ വിരുദ്ധമല്ല. നാലു സംസ്കൃതത്തികളിൽ പ്രഭേദതാവും മഹാപണ്ഡിതനും നിസ്താരകവിയുമായ വിഭാഗം ആശ്രപ്തിതിരുന്നാൽ തിരമേനിയുടെ സുഖാധ്യാരമായ അശ്വിനീസ്പന്ദനവരം ആട്ടക്കമം യിൽ ഓരോണ്ട് പിഴകൾ അവിട്ടുതേയ്ക്കു പറിപ്പോയിട്ടുണ്ടു്.

ഇഗാദമന്ദം ഗജരാജഗാമിനി
ഗതാമുകദാന്തപ്രാരഥിനം
സപ സോദരം പ്രാപ്തുഭരം ഭരാദരി
മോക്ഷം ശ്രമാദേശ വകചാക്കന്തളാ.”

എന്ന പദ്ധതിലെ വുത്തംഗം പ്രകടമാണു്.

“മദമദമരവിദസ്സും ദ്രശം റിരിങ്കളിൽ പാശ
പിംഗിരാമിവകരാജ്യ ലാജിതമരം

സാദ്രവരമാലികാം.

കദമ്പാണവിജയത്രിയം റൂപതി വുന്ന

മലപ്രമുഹസംഗതാം

സ്വദനാ സമധിരോഹപ്രതാം സമഭിനദയ

തു് സമധുസുദനഃ

എന്ന പദ്ധതിലെ “ഞാണിനന്ദ്രയ്” എന്ന പ്രയോഗം സാധുവാണോ എന്നുള്ളതും ചിംതാവിഷയമാണു്. ഈ

കാരനാജൈയാൽ അമിണീസ്പ്രയംവരം അട്ടക്കമായുടെ കത്താ
വു് അപ്രതിതിങ്കാർ തിങ്മേനിയല്ലെന്നും അവിട്ടു
ങ്ങ പ്രശ്നിതനല്ലെന്നും അരൈക്കിലും വാദിക്കുമോ അവോളുണ്ട്

അവധാനപൂർവ്വം രചിക്കപ്പെട്ടതായ എതാദുങ്കളുടെ
കളിൽ ഈ വിധം നൃനതകൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി
ക്ക് നിമിഷകവനമെന്നാറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു കാവുത്തിൽ ഈ
തെറുവന്നതാൽ അത്രത്തിനവകാശമുണ്ട്. ശ്രീകൃഷ്ണ
വരിതം യമാത്മതിൽ ഒരു രാത്രിക്കാണ്ട് എഴുതിത്തീ
ത്തതുതനു ആയിരിക്കുന്നും. ഭാഷയിൽ ഒരു മഹാകാവ്യം
തീക്ഷ്ണമെന്നോ ക്ഷബ്ദാദ്ധേശമായിത്തന്നുകുറിയ കേരളീയ
കവിവരമാരെല്ലാം തലകനിക്കതക്കവണ്ണം, അതുകണ്ട്
മനോഹരമായ ഒരു കാവുത്തല്ലും കൈരളീക്കു ലഭിക്കുമാ
യിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണവരിതം എത്തിഹ്യം പരയുന്നതപോലെ
തെക്കേട്ടതു ഭൂതിരിയെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം ബലം
പൂട്ടണംകാക്കിയതാണെന്നുള്ളിൽ തീച്ഛ്രതനു. അതു നമ്പ്രാ
ങട വെറും ഒരു നേരംപോക്കാണുന്നമാത്രമേ വിചാരി
ക്കേണ്ടതുള്ളൂ: പോരുക്കിൽ നിമിഷകവനം, അതു കാളി
ഭാസംഗ്രഹതനു ആയിരുന്നാലും, ചില വൃത്തിക്കേടുകൾ അഥ
തിൽ കടന്നക്രന്തു ഇരിക്കാൻ തരമില്ല.. അതിന്റോ ഭാഷാ
കവിതയിൽ ഉത്തമോദാഹരണം കവി സാവംഗമനായിതനു
കൊട്ടണ്ടപ്പുർ കണ്ണതിക്കട്ടിന്തന്നുരാൻ തിങ്മനസ്സിലെ നിമി
ഷകവനംതനു. പരമാത്മം പരയുന്നുപാർ കോപിക്കു
നാവരാണോ നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ എറിയക്രൂം.
എത്ര ചവരു് എഴുതിക്കൂട്ടിയാലും അതു നല്ലതെന്നോ എല്ലാ
വയം പരത്തുകൊള്ളണം. കരം പായുന്നയാളിനോടു്
ആജീവനാന്തം നിലനിഴ്സ്സുന്ന ഒരു പക്കയാണോ നമ്മുടെ
കവിവരമാർ പരിപാലിക്കണംതുള്ളൂ. അതു മഹാന്മാരെ
നമസ്സരിക്കേയ നിറുത്തിക്കൂട്ടുള്ളൂ.

കാലവന്നർ കവിതാമാധുന്തം ചിന്തിക്കവോം അദ്ദേഹത്തിൽ കരത്തുപെം ആരോപിക്കാൻ ശക്തമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ അനുമാതും താണപടിയിൽ നില്ക്കുന്നതായ ശംഖവായം ആട്ടക്കമെയ്യപുറിയാണ് ഈനി. ചിന്തിക്കവാനുള്ളതു്. കമകളിപ്രസ്ഥാനത്തിന്നർ പരമശത്രുവായനമുട്ടെട കവിസാവ്ദനമൻ കമകളി എഴുതിക്കൊള്ളിയാമെന്നരുള്ളതിനു അദ്ദേഹത്തിന്നർ രക്ഷിതാവായ കാത്തിക്ക്കിങ്ങനാം മഹാരാജാവു തിരമനസ്സിലെ പ്രീതിക്കവേണ്ടി മാത്രമാണ്. കമകളിയെപുറി നമ്പ്രാക്ഷീ പുള്ളവും വെറുപ്പും ആയിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാത്മം അദ്ദേഹത്തിന്നർ തുളക്കമകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമല്ല. ആട്ടക്കമെകളിൽ ഫ്രോക്കണ്ടുള്ളും പദ്മണാഥും സന്ദർഭമാസരിച്ചു് പ്രയോഗിക്കേണ്ടവിധംതന്നു നമ്പ്രാക്ഷീ പരിചയമില്ലായിരുന്നു. പ്രോരജിൽ വണ്ണിപ്പുണ്ട് മുതലായി ആട്ടക്കമെയ്യും ചേരാത്ത ചില ഗാനങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്രാർ ആട്ടക്കമെയ്യുതിയതു് അപ്പസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രതിപത്തിക്കാണില്ലെന്നുള്ളതു് നിന്മയംതന്നു. അതിനാൽ സങ്കല്പനൂറരമായ വാണി നിർത്താൻ ഇതു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്നർ മുഖത്തും പുരപ്പുട്ടെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവതു മല്ല. തനിക്കു ഹിന്ദുമല്ലാത്ത ഒരു കാത്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ നിർബന്ധിതനിന്നനാകനാ രോദം അതു് സംഭവാണ തന്ത്രാടെ ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ സംഭവാണം ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ സംഭവാണം ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആ കമ്മത്തിനാണായിരിക്കും. ശാഖവായം ആട്ടക്കമെയ്യും വന്നുകൂടിയ വിഷമം ഇതൊന്നുമാത്രമാണ്. നേരമറിച്ചു് നമ്പ്രാജനുളക്കമെയ്യും സമിതി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് യമം തമ്മതിൽ ആലോചനാമുഖ്യതന്നുണ്ടാണ്. ഈ സംഘിത്ര ശാഖയിൽ മരൊരു കവിക്കു് അല്ലെങ്കാണ്

കഴിയാത്തവിധം ക്രമവർഗ്ഗ് അതിനെ ഭാസ്യരമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തുള്ളുക്കമ്പദയുള്ളതി അദ്ദേഹത്തോട് സാമീപ്യം സില്പിച്ചീട് ഒരു അല്പമായി കിളിമാനുകൾ വിഭോൻ ക്ഷായിതന്നുരാനും പിന്നീട് പുറത്തോടും നന്നുരിയുമാണ്. അതുമാത്രം പ്രശ്നങ്ങൾ നായ നമ്മുടെ കവിക്കോകിലത്തിനും അടുക്കമ്പദയുള്ളതിൽ താഴുവന്നപോയതു് ആ സാഹിത്യശാഖയിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള നീരിസം നിമിത്തമെന്നാല്ലോതെ മറ്റൊരു ധാരാളാക്കാണ്ടുമല്ല.

അടുക്കമ്പട്ടാകത്താക്കമൊരിൽ അനുഗ്രഹാർജ്ജനാരായ കോട്ടയത്തു തന്നുരാൻ, ഉണ്ണായിവാൻമുൻ, അശ്വതിതിങ്കനാർ തന്നുരാൻ, ഇരഞ്ഞിമുൻതന്നു മുതലായവർ തുള്ളൽക്കമ്പ ദയുള്ളതിയിൽനാജിൽ നന്നുരാങ്കെ കവിതാച്ചാത്തു് ആ കുതികളിൽ കാണുമായിരുന്നോ എന്നുള്ളതു് സംശയമാണ്. വിഭോൻ അശ്വതിതിങ്കനാർ തന്നുരാൻ നന്നുരാരെ അനുകരിച്ചു് കല്യാണസംഗമികൾ തുള്ളൽക്കമ്പദയുള്ളതിയെന്നും “ചേറിൽ കിടക്കുന്ന പനിത്തടിയും” എന്ന നന്നുരാങ്കെ തന്നെ പ്രയോഗത്തിനു പകരം അവിട്ടു് “പങ്കേ കിടക്കുന്ന പോതിപ്പുവരും” എന്നു് ചേത്തതായിട്ടും ഒരുവിൽ രണ്ട് കുതിയുംകൂടി വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടു് ക്രമവേദനിതു തന്നായാണു മെച്ചു് അതുകൊണ്ടു് എൻ്റെരുതു വേണ്ട എന്ന കല്പിച്ചു് തുക്കെക്കൊണ്ടുതന്നു സ്വന്തം കുതിയെ തിങ്കേണ്ടി കീറിക്കളുണ്ടതായിട്ടും ഒരു കേരംവിയുണ്ട്. ഇതിനേന്ന് ധാമാത്മ്പര്യത്തെപ്പറ്റി നിശ്ചിതമായി എന്നു കൊന്നും പാവാൻ ത്രിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ മനോ രഥാഃനയോച്ചക്രമിക്കിയല്ലോതെ “വായിൽ വന്നാതു കോതക്ക പാടു്” എന്ന മട്ടിൽമാത്രം തിത്തതായിരിക്കുന്നും ശാംഖര പയം അടുക്കമ്പ തന്നിമിത്തം അതിനു് രാമപാണിവാദനേന്നു ചൊയ്യ ഇല്ലാതായതാണു് എന്ന വിചാരിക്കാം.

മുന്നാം അല്പശ്രായം

തൃജത്തപ്പസ്ഥാനം

ക്ഷയൻറെ മുതികളിൽവച്ചു് എത്രകൊണ്ടും പ്രമാം സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കൊവ തൃജത്തപ്പസ്ഥാനമുഖ്യാക്കായാൽ തൃജത്തപ്പസ്ഥാനത്തിൻറെ ആവിർഭാവത്തിനോ് വേത്രവായ ക്രമയേപ്പുറിയാണോ് നമ്മക്കാലോചിക്കേണ്ടതു്. കോഴി കോട്ട സാമൂതിരിപ്പാട്ടം കൊട്ടാരക്കരത്തനുരാനമായുള്ള മത്സരം നിമിത്തം കടകളി ഉത്തരവിച്ചതുപോലെ തൃജത്തപ്പസ്ഥാനത്തിൻറെ ഉൽപ്പത്തിക്കും കാരണമായി ഒരു ക്രമ പറയുന്നണ്ടു്. അനധിലദ്ധും ക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്ന ചാക്രാർക്കുത്തിനോ് നമ്മുടെ കവിത്രേശ്വരൻ മിഞ്ചാവു് കൊട്ടിയതിൽ വന്ന വൈകല്യം നിമിത്തം പരിഹാസപട്ടവായ ചാക്രാർക്കുത്തിൽ ആക്ഷിപ്പിച്ചുനാവുകയാൽ ചാക്രാർക്കുത്തുടെ നേരെ പക വിട്ടുന്നതിനായി ഒരു റാത്രികൊണ്ടു് കല്യാണസംഗ്രഹങ്ങിക്കും തൃജത്തപ്പസ്ഥാനമുഖ്യാക്കുന്നതു് അട്ടത്തലിവസം ക്ഷേത്രത്തിലെ കളിത്തട്ടിൽ കയറി മേളത്തോടുകൂടി തൃജത്തു് ആരംഭിച്ചു് എന്നും മൂന്ന് പുത്രമകൾക്കു് ചാക്രാർക്കുത്തു് കാണ്ണാൻകുടിയും വരെല്ലോം കളിത്തട്ടിലേക്കപോന്നു് എന്നും മൂന്നും പ്രേക്ഷണക്കും കന്നാരെ ആകഷിച്ചു് നന്ദ്യാർക്ക് ചാക്രാർക്കുത്തു് ലജിപ്പിച്ചു് എന്നും ആണോ് അക്കമു.. മുത്തു് യുക്തിക്കും ഒച്ചിത്രത്തിനും സംഭവരഹക്കുതയ്ക്കും ചേരുന്നതാണോ എന്നോ് സാഹിത്രമമ്മജനനമാർ അല്ലോം നോാലോചിച്ചും തിരിച്ചു പ്പെട്ടതാവുന്നതാണോ്. ഒട്ടംതന്നെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സാഹിത്രചരിത്രത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിശ്രൂഷ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും ഒരു ജനസമുദായത്താൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടോരുന്നതും ആയ ഒരു കലാപ്രസ്ഥാനം നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ ഒരു മർത്ത്യുനാൽ

സ്വജ്ഞിക്കപ്പെട്ടതെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നതു് അസംഗതമതേ..
ചാക്രാജട നേരെ പ്രതികാരം സാധിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ
അല്പസമയംകൊണ്ടു് ഒരു റത്നമായ കലാപ്രസ്ഥാനം
സംജാതമായി എന്ന വിചാരിക്കുന്നതും യുക്തിക്കുചേര്ന്നതാ
ണെന്ന തോന്നുന്നീല്ല.

ഉള്ളത്തല്ലപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിന്മിത്തിയിൽ നബ്ദാ
ക്ഷേത്ര ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ എന്ന് ചാക്രാജാജട അധുഷ്ടമായ
അഹങ്കാരത്തിന്റെ ശമനമാണെന്നവരാം. അതിനാ
പ്രത്യേകകാരണവുമുണ്ടു്. കേരളത്തിലെ ചാക്രാർക്ക
ചുരാണ്ടപ്രമിതനായ സൃതൻ്റെ പ്രാധാന്യവും പരിത്ര
ഖിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. നെന്മിശ്രാദ്ധണ്ട്രത്തിൽ ശാനകാദി
തപോധനയ്ക്കുമാരായപോലും ആത്മരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
സൃതൻ്റെ കമ ചുരാണ്ടപാരാധാര്യാഭിലഘൂരായ എല്ലാ ഹി
ന്ദക്ഷേത്രം അറിവത്തിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. ഈ സൃതൻ്റെ
ജോലി ഭരവത്തുകൂടാക്കമനത്താൽ മഹാഷ്ഠിഗ്രൗഢമാജട
ബൈവരത്തിയെ വല്ലിപ്പിക്കു എന്നുള്ളതാണു്. ഈ സൃതനെ
മഹാഷ്ഠിമാർ അത്യാദ്ദരവോട്ടകുടി പൂജിച്ചു് ഒന്നന്തസ്ഥാന
ത്തിൽത്തിയശേഷമാണു് കമപരിയാൻ അപേക്ഷിക്കു
ന്നതു്. കേരളത്തിലെ ചാക്രാജട കമയും എത്താണു്
ശ്രദ്ധതനും ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടപോന്ന പണ്ഡത്തെ നമ്പുതിരി
മാരായ സവിശേഷം സമാദ്വതനമാരായിരുന്ന ചാക്രാജാർ.
നമ്പുരിമാജട സദസ്സിലുണ്ടു് സാധാരണ ചാക്രാർക്കുത്തു്
മുന്നു നടത്താറാണ്ടായിരുന്നതു്. ക്രിക്കറ്റസമയത്തു് ശ്രാവമാർക്കു
ശ്രദ്ധിച്ചു് മറ്റാക്കണം രംഗത്തിരിക്കാൻ അധികാരമി
ല്ലായിരുന്നു. ശ്രാവമണ്ണാത്മമാരെന്ന നിലക്കു് ശ്രദ്ധ
വച്ചുക്കാജട പൂജനത്തിനാ പാത്രിത്രരായിരുന്ന നമ്പുരി
മാരെ യമേച്ചു് പരിച്ഛമസിക്കാരാളി സ്വാതന്ത്ര്യം ചാക്രാർ

കംണ്ടായിരുന്നു. മറ്റാളുകളുടെ കമ പിന്നു പറയേണ്ടതു മില്ലപ്പോ.

മിഴാവുകൊടുന്ന നമ്പുരാങ്ങം താളക്കാരിയായ നഞ്ചുരാങ്ങം കുത്തിനോട് തന്നോട് സഹകരിക്കുന്നവരെങ്കിലും, ദീജവരം നായുടെ മാനനത്തിനു പാതുമായ തന്നുക്കാർ താണപടി യിൽ നില്ക്കുന്നവരെന്നുള്ള വിചാരം പൊതുവേ ചാക്രാക്കി ശഭായിരുന്നു. തനിമിത്തം നമ്മുടെ കവിക്കുൾ ചാക്രാർ സമുദായങ്ങളാൽ അനുകൂലമാണോവും തോന്തിയിരിക്കുന്ന ഇടയില്ല. കുത്തുപാവാൻ ചാക്രാർസമുദായത്തിനെന്നില്ലെങ്കിലും മറ്റാക്കം അർഹതയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ആ വഴിയേ വിദ്യപജ്ഞനങ്ങളായ നമ്പുതിരിമായുടെ ആദരത്തിനു പാതു മരബാൻ മറ്ററായവനും അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ചാക്രാർസമുദായത്തിന്റെ ഈ അനന്ത്രസാധാരണ മായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഭർബവല്ല പ്രേരിക്കുന്നുമെന്നോ നമ്പുരാർ വളരെക്കാലമായി കുത്തിയിരുന്നിരിക്കാം. ഫലിതസ്ഥിതുമായിട്ടാണെങ്കിലും സംസ്കൃത പ്രഖ്യാംഗങ്ങളേ വിവരിച്ചു കുത്തു പറയുന്ന ചാക്രാർക്കു മാവുമായി പണ്ഡിതന്മാരെ മാത്രം സെപ്പിപ്പിക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതിനാൽ ചാക്രാരങ്ങെ പ്രാബല്യം കുറയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു നമ്പുരാർ പണ്ഡിതപാമരമാരെ ഒരു പോലെ സെപ്പിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ സാഹിത്യത്തിൽ ഫലിതം കലത്തിരംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഉതക്കന്ന ഒരു ഗുത്തനുത്രുകല ആപവത്കരിച്ചു് അതിനു വേണ്ട ഉപകരണങ്ങളും തയ്യാറാക്കി സന്നാലന്നായിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലൂടെ വികണം ഏതിന്റെ പറയുന്നതുപോലെ ചാക്രാരമായുള്ള സംഖ്യയത്തിനു കാരണമാണെന്നു.

എതായാലും തുള്ളൽപ്പന്മാനത്തിന്റെ ജനനത്തിനു പ്രധാനനിഭാനം സവർത്തനത്തുന്നപരമായ കണ്ണവോ അക്കാലത്തെ സാഹിത്യനിയമപരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു

കവിത ചമയ്ക്കാൻ നിറുത്തിയില്ലായിരുന്ന എന്ന വസ്തു ഒന്നമാതുമാണ്. വിശ്വഷിച്ചു് അക്കാലത്തു് സംസ്കൃത തത്തിനു് പ്രാബല്യവും സമതിയും സിലിച്ചിരുത്തുന്നതിനാൽ അതിനേ ചേന്ന കവിസങ്ക്രാന്തങ്ങളുടിച്ചു് കാവ്യവും ചെറിക്കൈയുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിനു പരമ സങ്കടവുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ പ്രധാന ഭാഷാസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കിളിപ്പാട്ടം കമ്പകളിയുമായിരുന്നു. കിളിപ്പാട്ടരചനയിൽ അന്നുഭർപ്പുമോയ ഒരു റഗ്ഗു് എഴുത്തുചോട്ടും നേടിക്കഴി എത്തിരുന്നു. മധ്യാക്രമങ്ങളുടെപാപാവലിയാൽ മുഹമ്മദിത്രവും വിഷയപാവനവും പാക്ഷരജ്യാദിത്രംഖലയിൽ നിന്നെത്തത്തുമായ അദ്ദേഹത്തിനേരു കവിതാമുത്തം ആസപദിച്ചു് നമ്പ്രാക്കു് ആ സാഹിത്യസ്രംഖിയിൽ കടന്നു് എഴുത്തുചോട്ടും പ്രതിപ്രസ്തിയായി വിശ്വരിച്ചുകളുംമെന്നുള്ള വിചാരം തെള്ളും ജനിച്ചിരിക്കാൻ മുടക്കിലും. കമ്പകളിയുണ്ടാക്കിയ കണ്ണു് പ്രക്രിയാത്മനാ അതിനോട് ഒരു വിരസത തേജു നിയിട്ടുള്ളതായി തുള്ളൽക്കമ്പകളിൽനിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. കമ്പകളിയിലെ വേഷത്തോടും യുദ്ധപ്രക്രിയകളുടോടും മറ്റൊ നമ്പ്രാക്കുള്ള അവജന എത്രമാതുമായിരുന്ന എന്നു് ഹരി സീസപയംവരത്തിലെ “ചടിച്ചു മുത്തി വിയർത്തബോലി യൈയും” മുത്രാദീ പരിഹാസ വിമർശനങ്ങൾ വായിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ നീരസത്തിനും പുരാമേ കമ്പ കളിയുടെ ജനയിൽനാവെന്നുള്ള പ്രശ്നപ്പി കൊട്ടാരക്കരത്തെ നുറാനും പ്രാശ്നക്കുന്നാരെന്ന മെച്ചും കോട്ടയത്തു തന്നു രാഞ്ഞ തുടങ്ങിയ ചില മഹാകവികളും കരസമമാക്കിയിരുന്നതിനാൽ ആ പഴിയിലും നമ്പ്രാക്കു് ഒരു ബുദ്ധമതി നേട്ടവാൻ നിറുത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗാമയുടെ കമ്പയാ സീക്കിയും മരുരാരാംകു് അതിൽ കൈവയ്ക്കാൻ അശ കുമാരം വിയത്തിൽ അതു എന്നംഗമമായി ചെന്നേറ്റും; നമ്പ്രതിരി അതിനെ സാപുന്നുമാക്കിയിരുന്നു. മുഖ്യഗാമ

വായിക്കുന്ന ഏതൊരുവന്നും അതു പ്രസ്താനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കവിതയെഴുതിക്കളിയാമെന്ന് രേഖകൾം തോന്നുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. ലജ്ജാധിനന്മാരായ ചില അദ്യനിക കവിഷണിയന്മാർക്കു മാത്രമേ അതിനു ബെയ്തും തോന്നിയിട്ടുള്ളൂ. തുള്ളിഗാമയുടെ രമ്പത നല്പോലെ അറിഞ്ഞിരുന്നു കമ്പൻ അതു പ്രസ്താവിലും പദ്ധതിന്റെ ഇടപാടിപ്പ്.

ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ മോഹനമാതൃകയായി കൂടി പത്രങ്ങളായിം സംസ്കൃത കൃതികളുടെ കത്താവൈക്കിലും സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിൽ ഭാസ, കാളിഭാസ, മാഡി, ഹർഷാദി മഹാകവികളുടെക്കാലപ്രസ്താവനും ഒരു കീത്തി സമാജിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന ചിന്തയേ നമ്പ്യാക്ഷണഭായിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ കരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയെന്നാലും അതു ഭാഷയിലെ നിരവധി അമുല്യഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിപ്രയാർഥമും സിലിച്ചിത്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനും സപ്തതികൾ ഓവകാദരണിയങ്ങൾ എന്നും തോന്നിയിരുന്നില്ല. വാദം ദേവതയുടെ ഓമനസ്താനമായ അതു ഘൂണ്ണഭ്രാക്കൻ്റെ സംസ്കൃതക്കളാണ് അവിട്ടെത്തെ ശ്രിഷ്ടപരമ്പരയുടെ ശ്രിഷ്ടപ്രതിനിധിപ്രോഫീസ്റ്റുക്കൾ തോന്നുന്നു അല്ലാം അക്കാലത്തു് അവിട്ടനു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നവർമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിമ്മിച്ചുതിൽ തനിക്ക് സവിശേഷമായ ഒരു ഭ്രാഹ്മാലയ്യുട്ടുമതയുണ്ടാനതനും അദ്ദേഹം കരത്തിലിക്കുന്നവർമില്ല.

“ഭാഷയായ” പറവാനമടിയന്ന സംസ്കൃതത്തിലും
മൊന്നുപോരും

ഭോഷഹീന പട്ടപമല്ലമിപ്പുത്തണ്ണ്”

എന്നു് താൻ കീചകവിധി കമായിൽ ഒലാഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് തിനെ അത്യംവത്താക്കി എന്നമാതൃമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

സംസ്കൃതക്കളിക്കണ്ട് നാം വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളത്. തന്നോട് മല്ലിടാമെന്ന് നടക്കുന്ന വല്ല സംസ്കൃതപൊണ്ടിൽ നാരം ഉണ്ടാക്കിൽ അവരുടെ വിജയംഞ്ചൗതെത്തു തകക്കണ്ണതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് കാവും, അചക്കം, വൃക്കരണം, ചേരുപ്പ് എന്നിങ്ങനെന്നുള്ള വിവിധപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽകൂടി അദ്ദേഹം സപ്പഹാണ്യിതുകവിത്പണങ്ങളെ പ്രദർശിച്ചിട്ടുള്ളതും. അല്ലാതെ തന്റെ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുടീറ്റി അദ്ദേഹം വലിയ കാൽമായി ഗണിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നെ രാമഹാണിവാദനനു പേരിൽ ആരം അറിയണമെന്നു തന്നെ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചില്ല. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്റെ സംസ്കൃതനാമമായ രാമഹാണിവാദൻ എന്നാല്ലാതെ ചേക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ അഞ്ചിനെ ചെയ്യു താണ്. ക്ഷൈന്തനവ്യാരഹനു തന്റെ മലയാളപ്പേരിനേയും മലയാളമായ തന്റെ മാതൃഭാഷയേയും, ആ മാതാവിന്റെ വിഹാരരംഗമായ കേരളത്തേയും കേരളച്ചേരിയിയേയാളം മാത്രം വ്രാവിക്കവാൻ പോതന്നവുണ്ടുള്ളതു കീത്തിയേയും മാത്രമേ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചുള്ളത്. കേരളത്തിന്റെമാത്രം സപ്തതായി അഭിമാനിക്കപ്പെടാവുന്നതും അനുംതം അവ കാശപ്പെടാതെ പിതൃസ്ഥാനം തന്നിൽത്തന്നു ഹരിക്കുന്നതും തന്റെ അനശ്പരമായ യശസ്സിനു നിഭാനവും ആയ ഒരു ശ്രദ്ധന്തരത്തുകലയേയും, തങ്ങസംബന്ധിയായ സാഹിത്ര തന്ത്രങ്ങളും സ്പൂഷ്ടിക്കയേയും എഴുത്തുപറുത്തിനൊപ്പം അഡം ഹരമായ ഒരു കവിസമുഖ്യം പദവിയെ സമാർജ്ജിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിള്ളുള്ളതായിരുന്നു നമ്പ്രാതു അഭിലാഷം എന്നേതു ഉറഹിക്കാൻ ന്വായം കാണുന്നതും.

ഈ അഭിലാഷത്താൽ പ്രൂരിതനായി കമകളിയിലെ വേഷവിധാനം, സംഗ്രഹിതം, മേളം, മുദ്രക്കൈ, റസം ഇവയും കിളിപ്പാട്ടിലേയും ചന്ദ്രകളിലേയും കണ്ണട്ടുക്കളിലേയും മുത്തങ്ങളും ഇവയിലെ കാവുള്ളണങ്ങളും ചേത്ത് നമ്മുടെ

കവിവിധാതാവും നിമ്മിച്ചതാണ് തുള്ളൽ എന്നാഭിധാന മഴു രൂതുവിശേഷം. ഈ രൂതുകലാനിമ്മാനത്തിനുള്ള നാടിയായിട്ടായിരുന്ന അതുപോലെ നമ്പ്യാർ നദികാട്ടു് ബാലാ വീക്കരപ്പിനെ മുരഖവായി സ്വീകരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനും പക്കൽനീനും മുക്കുണ്ടും മറ്റൊം അല്ലെസിക്കുണ്ടും അതിനെ തടസ്സം ക്രോണപെള്ളിയുടെ കളരിയിൽ ചേസ്സ് മെയ്യ് വഴക്കം വരുത്തുകയും ചുവട്ടുകൾ അല്ലെസിക്കുണ്ടും ചെയ്തു് എന്നതു എന്നതു എന്നും അഭിപ്രായം. ഇങ്ങനെ തുള്ളലിനു വേണ്ട സകല ചടങ്ങകളും ഉപകരണങ്ങളും സമ്പാദിച്ച ശേഷം ആയതു് റംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കാലത്തായിരിക്കണമെന്നും കാകതാലീയന്നൂരുണ്ടെന്നും ചാക്കുന്നതുമായി മുടച്ചിലിനു വേദത്വായതും ഈ നുതനരൂത്രുവിശേഷം പ്രദർശിതമായതും. എതായാലും ചാക്കുന്നകുത്തിനു് എതിരായി നിമ്മിക്കപ്പെട്ടുടക്കിയുള്ള ഒരു ദുശ്രകലയാണ് തുള്ളൽ എന്നും കണക്കാതിനു് അനേകലക്ഷണങ്ങൾും അതിൽ കാണുന്നണ്ടു്. ദുതനിബൈന്യവും ഗാന്ധും ഒഴിച്ചാൽ തുള്ളൽ മരുന്ത ചാക്കുന്നകുത്തിനെന്നായെന്നു പറയാം.

എതെങ്കിലും ഒരു സംസ്കൃതപ്രബന്ധത്തെ സ്വീകരിച്ചു് അതിലുള്ള ദ്രോക്കങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ചു് അതിനും ഭാവം വിശദമാക്കി; റംഗവാസികൾക്കു് കമ്മയെ മനസ്സിലാക്കി കൈഞ്ഞക്കുയാണ്ടോ ചാക്കുന്ന ചെത്തുനാതു്. ദ്രോക്കത്തിനും ഭാവം വിശദമാക്കാതോടക്കുടിത്തെന്ന് റംഗവാസിക്കും രസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ചാക്കുന്നതെ മനോധർമ്മ മനസ്സിലും അന്വഭാവി ഫലിതങ്ങളും പുറപ്പെട്ടും. ദ്രോക്കത്തിനും അത്മവും ഫലിതവുമെല്ലാം ഗജ്യത്തിലാണ് പറയുന്നതു്.

തുള്ളലിലാക്കട ഒരു പുരാണകമ്മയെ ഇതിവുത്തമായി സ്വീകരിച്ചു് അതിനെ ഭാവിധ്വനിയുത്തങ്ങളിൽ ഓയ

മായി നിബന്ധിച്ചു് താഴുമേളങ്ങേണ്ടകൂടി രംഗത്തിൽ പാടി അലിനയിക്കയാണു പതിവു്. ഇവിധ ഭാഷാഗാന ത്തിൽത്തന്നെ ഫലിതവും വഹ്നലമായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കും. കവിത ഭാഷയിലാകയാൽ ചാക്രാർക്കുത്തിലെന്നാപോലെ വിവരണത്തിൻറെ ആവശ്യമില്ല. നാടോടിപ്പുജങ്ങൾ ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പാമരമാർക്കും അത്മം മനസ്സിലാക്കാൻ വലിയ വിഷമമില്ല. സംസ്കാര പദ്ധതികളം നീരവധി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പണ്ഡിത നാരഘാത ആറ്റാതാക്കാക്ക് ആക്കപ്പാടെ കമ മനസ്സിലാക്കുത്തക്ക സതകത്തം തുള്ളലിലുണ്ട്. ഇതിനാം എന്ദെ രംഗത്തിൽ ജാതിഭേദമെന്നേ എല്ലാവക്ഷം സംക്രമായി ഇരുന്ന കംബാം. സംഗീതംകൂടിയുള്ളതുകൊണ്ട് ഗീതപ്രീയക്കാക്കം തുള്ളലിനോട് സംതൃപ്തിക്കവകാശമുണ്ട്. പണ്ഡിതക്കാക്ക് രസിക്കാനാം ധാരാളം വക തുള്ളലിലുണ്ട്. അതിനാൽ ജനങ്ങളെ ആക്കഷിക്കാനെത്തു കോട്ടുകരം ചാക്രാർക്കുത്തിലേക്കാർക്കും തുള്ളലിൽ എറം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാണു് അതിനിപ്പോഴും കേരളത്തിൽ വലിയ പ്രചാരം ഉള്ളതു്. ചാക്രാർക്കുത്തിൻറെ പ്രചാരം ഇപ്പോൾ വളരെ കുറവുംപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ചാക്രാരെ തോല്പിക്കാനാണു് നമ്പ്രാർക്കുത്തിൽപ്പുന്നമാനം നിമ്മിച്ചതെന്നു് ഒറ്റതിന്റെപ്പുട്ടി വിശ്രദിച്ചാലും നമ്പ്രാരക്കും ഉദ്ദേശം പൂർണ്ണമായി സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തുള്ളൽക്കമെക്കുളു ഓട്ടൻ, ശീതകൻ, പറയൻ എന്ന മുന്നതരത്തിലാണു് അതിൻറെ ജനയിതാവു തിരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇവയിൽ നമ്പ്രാർക്കുലുമായി 'ഉണ്ടാക്കിയതു്' കല്പാണസമഗ്രസ്ഥികം ശീതകൻതുള്ളലാണെന്നാതു ഒറ്റതിന്റെ പറയുന്നതു്. ഇതിൽ എത്രമാത്രം വാസ്തവം ഉണ്ടെന്ന നിശ്ചയിക്കാൻ നിറുത്തിയില്ല. മെല്ലുന്നതു മുന്നിനത്തിലും തുള്ളൽക്കാരൻറെ വേഷം വ്യത്യാസപ്പെട്ടു

താണ്. വുത്താതുതിയില്ലെങ്കിൽ കിരിടം ധരിച്ചു കണ്ണും പുരികർവ്വും എഴുതി മാറ്റുന്നതും മനയോലയും തേച്ചു് മാറിൽ കൊല്ലാരവും ഭജണമുളിൽ. തോഡിപ്പുട്ടുകളും മണിബേസ്യ തതിൽ ഹസ്തക്കവും ബന്ധിച്ചു് അവലപ്പുശേ കോൺക്രീറ്റ് ഓഫീസിൽ ഉടയും കാലിൽ ചിലപ്പുംചേത്ത് വേശം ശീതകൻതുളിൽ അണിയുന്നതാണ്.

തലയിൽ കൊണ്ടെകട്ടി കൊണ്ടെയ്ക്കു പുറം കുരു തേതാലകൊണ്ടലക്കരിച്ചു് കണ്ണും പുരികവും എഴുതി ഭജ തതിലും മണിബേസ്യതതിലും കുരുതേതാലക്കടക്കങ്ങൾ കെട്ടി മാറ്റു് സപ്പാത്തിയിൽ കുരുതേതാലകൊണ്ടെചയ്യു മാലയണിതെരു് അരയിൽ അവലപ്പുശേ കോൺക്രീറ്റ് ഘടിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഉട്ടതുകെട്ടം കാലിൽ ചിലപ്പും ധരിച്ചു് വേശമന്ത്രേ ദാട്ടംതുളിന്നെയുന്നതു്.

പായൻതുളിനു് സപ്പാത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ മക്കമാണ് ശിരസ്സിൽ ധരിക്കുന്നതു്. കണ്ണും പുരികവും എഴുതിയിരിക്കും. കുഴുത്തിൽ ഹാരവും ഭജത്തിലും മണിബേസ്യത്തിലും വണ്ണത്തെക്കിടക്കും പാതിച്ചു കുക്കണ്ണങ്ങളും ചേത്തിരിക്കും. ഉടക്കന്നീതു് ഷുവപ്പുനിറത്തിലുള്ള പട്ടാണ്.

ഖൗണിയമന്ത്രേ തുളിന്നെങ്കിൽ ദൂനത്തരം വേശവിധാനങ്ങൾ. ഒരു മദ്രസ്സാരനും താഴുക്കാരനും നന്ത്രകനും സഹായിക്കാൻ പുറകിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. നന്ത്രകനും അന്നസരിച്ചു് മേളക്കാർ രണ്ടുപേരും എററു പാട്ടുണ്ട്. ഖൗണിയമാണ് തുളിയും റംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു്. കമകളിയിൽ പല വേഷങ്കാർ നിവർഖിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെ തുളി ലിൽ ഒരു നടക്കത്തെന്ന വഹിക്കുന്നു. കമകളിയിൽ നടക്കസംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഗവത്രും പാട്ടുണ്ട് ഗീതങ്ങളുടെ താല്പര്യം അയാൾ ഏകമുദ്രകൊണ്ട് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും ആണു്. എന്നാൽ തുളിയും നടക്കത്തെന്ന പാട്ടുകയും കൈചുപ്പ് കാണിക്കുവും ചെയ്യുന്നു. കമകളിയിൽ ഓരോ

വാക്കിനും കൈമട്ടു കാണിക്കണമെന്ന നിജുഷ്ടയുണ്ട്. ഈ നിജുഷ്ട തുള്ളലിൽ ഇല്ല. അടുത്തിൽ പകരീ കൈ മടങ്ങേയ തുള്ളലിൽ കാണിക്കുന്നുള്ളൂ. കമ്മകളിയിലേ ഹസ്തപ്രകടനത്തിന്റെ വൃത്തിയും തന്നെയപ്പെട്ടു തുള്ളലിൽ കാണാനില്ല. അതുപോലെതന്നെ കമ്മകളിയിലേ ബഹു വാദഭൂയ കലാരണങ്ങളിൽ തുള്ളലിൽ ഇല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു കമ്മകളിന്കും അല്ലാസവിഷയത്തിൽ അനാഭിക്കനാ വിഷമങ്ങളൊന്നുംതന്നെ തുള്ളൽക്കാരും സഹിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ സംഗ്രഹത്തിൽ ചാതുമ്പുവും നല്ല ഭാഷാവുപ്പും തന്ത്രിയും സാമാന്യം അല്ലാസവുമുള്ള ഒരു നടക്ക് രംഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന തുള്ളൽക്കാരും കാണിക്കളിൽ അതിരററ അല്ലോ ദത്തെ, ഉദ്ഭവതമാക്കമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഇങ്ങനെ പാസ്പിതപാമരന്മാരും ഒരുപോലെ രസിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവാദി ഒരു പ്രദർശകല കേരളത്തിൽ മരൊന്നില്ലെന്നും നിസ്സം ശയം പറയാം. രസംനടിക്കാൻ പ്രധാനിയുള്ള ഒരു നടക്ക് അതു പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തുള്ളൽക്കമെക്കളിൽ ധാരാളം വകയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴേക്കും തുള്ളൽക്കാരിൽ മിക്ക പേരും രസപുരണത്തിൽവേണ്ട ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നില്ല നീളും വസ്തുത വ്യസനസമേതം പരയേണ്ടിയിരിക്കും. തുള്ളൽക്കമെക്കളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങൾ നമ്മുടെ സാട്ടിൽ പ്രചാരമുള്ള തരംഗിണി, അല്ലകേക്ക, കാക്കളി, കളകാഞ്ചി, അണംശ്ഫവ്, മല്ലിക, എന്നിവയാണ്.

ഇങ്ങനെ സവർജ്ജനയാക്ഷകമായി കൈരളീയങ്ങവി യുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭവത്തായി നിജുടെ കവിസാമ്പം ഞാമനുണ്ടാനു മായ ഈ ഒരുവിശ്രദിഷ്ഠേത പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും പ്രവരിപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അല്ലെങ്കാംക്കുംകുളായ മുന്നപേരായിരുന്നു. അവർ ചെവബക്കേരി രാജാവിന്റെ സേനാനിയായ മാത്രത്തിൽ പണിക്കണ്ണം ഓൺപാളളിനായി

ക്കും നമ്പിക്കാട്ട് ഉള്ളിരവിക്കരപ്പുമാണ്. ഈ ഭൂഗർഭത്തിലെ അതു കാലത്തു് പ്രാബല്യം സിലിച്ചുവരായിരുന്നതിനാൽ നാൽ അവരുടെ സഹായം പലവിധത്തിലും ക്കും ലഭിച്ചിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും തൃജിത്തുക്കമെക്കളുടെ പ്രചാരത്തിനും മാത്രത്തിൽ പണ്ണിക്കണ്ണ ക്കും വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാരുടെ തൃജിത്തുക്കമെക്കളും മാത്രത്തിൽ ഗ്രന്ഥം പുരയിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കമ്മതനു ഇതിരുന്നാൽ തെളിവിശക്തി. ധനികനം ഉഭാരനം പ്രബലനമായ പണികൾ നമ്പ്യാക്ക് വേണ്ടുവോളം ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതുകൊണ്ട് നമ്പക്ക് തുറയിക്കാം.

നമ്പിക്കാട്ട് ഉള്ളിരവിക്കരപ്പും ഓണമ്പജ്ഞിനായിക്കുന്നും തൃജിത്തു വിഷയത്തിലാണ് നമ്പ്യാരുടെ അതുചാൽസ്വന്മാനം വഹിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതുനു മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. തൃജി വിണ്ണറ പ്രചാരത്തിനു് ഇവരും വേണ്ട സഹായം നമ്പ്യാക്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തകഴിയിൽ പ്രസ്തുത ദ്രശ്യകലയ്ക്ക് പ്രാബല്യം സിലിച്ചുതു മഴവൻ ഉള്ളിരവിക്കരപ്പിന്റെ പരിശുമാരാ ലാണ്മാനം തുടർന്നു സംരക്ഷിപ്പിച്ചു. ക്കരപ്പും ദോണമ്പജ്ഞി യാചാൽസ്വന്മാനം നമ്പ്യാരെ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലും ഏന്തു യാതൊരു തെളിവുകൂട്ടാതെ ക്കുംമടച്ച് ഉണ്ടയിക്കാതിനെക്കാരാ ഒക്കിയുക്കതമാണ് തൃജിലിനു് അവർ ക്കും മരിയും ഗ്രന്ഥനമാനം വഹിച്ചു എന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതു്. വിശ്വേഷിച്ചു് വെറും ശാസ്ത്രവേദങ്ങളുന്നതായ ഓണം പജ്ഞിനായിക്കും, അദ്ദേഹം, സംസ്കൃതഭാഷാഭിശാഖകളുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചാലും, നമ്പ്യാരെ ഉപദേശിക്കുന്നതുക്കവണ്ണം പണ്ഡിതനായിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതുക്കു യാതൊരു പ്രമാണങ്ങളും നമ്പക്കിവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് തൃജിലെന്ന ദ്രശ്യകലയ്ക്ക് അവർ നമ്പ്യാരുടെ ഗ്രന്ഥക്കുന്ന രാധിയിൽ എന്നമാനിക്കുന്നതിനെ വഴിക്കാണുന്നതു്.

നാലാം അഭ്യർത്ഥന

നമ്പ്രാര്യട തുള്ളൽക്കമ്പക്കി

നമ്മടെ സൃഷ്ടിപ്രത്യേകം ആകെ എത്ര തുള്ളൽക്കമ്പകൾ എഴുതിയിട്ടണണ് നിണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒറിത്തും തുള്ളൽക്കമ്പകൾ അഭ്യേഷത്തിന്റെ തുതികളായി ഉണ്ടാക്കാതുമെ ഉംഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കൊല്ലും വില്ലാബിവല്പിനി പ്രസ്തുത അച്ചടിച്ചിട്ടില്ല. അവന്തേഴു കമകളും ശ്രീരാമവിലാസം അച്ചുങ്ഞടത്തിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധികരിച്ചിട്ടില്ല 60 കമകളും, മംഗളോദയം കമ്പനിവക ദണ്ഡം രണ്ടും മൂന്നും ഭാഗം കമകളും ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായി കണ്ടും. എന്നാൽ അച്ചടിശാലയും പ്രകടനാധികൃതനായും മാറിയിട്ടണണ്ടും അവയിൽ അടങ്കിയിട്ടില്ലതു് മിക്കവാറും ഒരേ കമ്പതന്നായാണ്.

നമ്പ്രാർ അവലുള്ളും താമസിച്ചിരന്ന കാലത്തു് എഴുതിയിട്ടില്ല കമകൾ, കല്യാണസമഗ്രണ്ഡികൾ, കിരാതം-ഭോഷയാത്ര, ബാല്പുഡ് ഭവം, ഗണപതിപ്രാതർ, പുളിൻഡിമോക്ഷം, ത്രിപ്പരമഹാം, അഹല്യാമോക്ഷം, ഹിഡിബബവയം രാമാനകരണം, നൈചരിതം, പാതുചരിതം, രഘുരാവതാജി, കാത്താവിന്ത്രവിജയം, ശ്രീലാവതിചരിതം, സത്രാസപയംവരം, തശ്മണിസപയംവരം, ലക്ഷാമർദ്ദനം, പ്രസ്താവചരിതം, സുരോപസ്ത്രോപാപ്രാനം മുതലായവയാണ്. ഇതു കമകളിൽ കിളളിക്കരിഞ്ഞി മഹാദേവനെയും, കൃഷ്ണകോട്ട ഭേദനെയും അവലുള്ളും ചുണ്ണനെയും, തകഴിശാസ്ത്രാവിനെയും മറ്റൊന്തുള്ളിട്ടില്ലതു് തല്ലാതെ മാത്രാണ്ടു വർഷം മഹാരാജാവിനേയോ തെക്കൻ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ ഭേദ

നാരരേണ്ടു കീത്തിച്ചുകാണാത്തതിനാലാണ് ഈവ 923-ന്
മുമ്പു — അതായതു് നമ്പ്രാർ ചെമ്പകള്ളേരിയിൽനിന്നും
തിരവന്നുപറ്റിനുപോകനാതിനുമ്പു — വിരചിതങ്ങൾ
ഉണ്ടുണ്ടു നിന്നുയിപ്പാൻ ശക്തമായിട്ടിരുത്തു്. കുടാതെയും
അവലപ്പുശേവച്ചുണ്ടാകിയ കമകളിലെല്ലാം നമ്പ്രാർ
ചെമ്പകള്ളേരി രാജാവിനെ പ്രത്യേകം പ്രശംസിച്ചിട്ടും
ഉണ്ട്. മേലുന്നതെ വസ്തുതയ്ക്ക് തെളിവിനായി ഉണ്ടാക്കാൻ
ബന്ധപരം നൂഴി ചേക്കണം.

“ചെമ്പകനാട്ടിനാലുക്കാരഭ്രതനാം
തനുരാഡ് ദേവനാരാധാസപാമിയും
കമ്പംകളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം
കമ്പിട്ടനോന്നിനു നിന്നുദാംഭോദയം
കിഴക്കിക്കരിപ്പിയെന്നുള്ള പുരാം തന്നി-
ഖാളി പരബ്രഹ്മവുള്ള തതിൽ വന്നടക്കം
കൂടും സ്വരംക്കവേ തിരിച്ചുപുരത്താക്കി
വെള്ളത്തിരപോലെ തിരിപ്പുരക്കന്ന
വെള്ളസ്സുരസപതി വള്ളിപ്പിരിപ്പാഞ്ചളം
പുള്ളിവിസ്തൃതമന്നുള്ളവക്കുകൾക്കും
രൈജിഷ്ടുള്ളമിജോങ്ക കൂടുംവരാതെ ക-
ണ്ടുള്ളിൽ സദാ തിരവുള്ളും ഭവിക്കണം”
“കായാന്നുമലപ്പുള്ളിൽ ആയാസാ വള്ളക്കുന്ന
കായാ കാർമ്മകിൽവണ്ണാ മായാമാരാചാ തൃജ്ജി
പൂയസ്സപമനിശ്ച പാൽപ്പൂയസ്സപ്പിയ ഗോപാ”
(കല്പാണസ്സഗണ്യികം)

ഇത്രും

“പരിചോട്ട സന്തത മംബരത്കിനി
പുരിയിൽ വസിച്ചുള്ളിടിന ഗ്രവാന്ത്
പരമാനന്ദ മയാതുതി തൃജ്ജിൻ
പരബ്രഹ്മത മടിയന്നന്തുലം

നരപതികലപതി ധരണീസുരപതി
 നിരവധി മൂണ്ടാൻ നിധിപതി സദ്ഗണ്ഠ്
 പേരകിന് ചെന്വകനാടാക്കന്നാൽ
 സുരവരനാട്ടിലനാഹത രത്നം
 പരിജനപാലന പരിചയശിലന്
 പരിപാലിച്ചുങ്ങളിട്ടു ധീരൻ
 കിളളിക്കറിശീ മഞ്ചേരപ്രസം പുന-
 ത്തളളിപിതനാതള്ളനു സദാ മേ
 വെളളിച്ചുരികയിളക്കിപ്പുല പല
 എളളിപ്പുലി കടവാ മഹിഷാദിക-
 ത്തളള വനങ്ങളിൽ വേട്ടയുമാടി-
 പുളളിന്തിയാ തത്പരനാകിന
 തകഴിയിൽ വാണങ്ങളീടിന ഭാവാ-
 നകളാതുതിയാം മരിഹരതനയൻ
 സകല വരപ്രദന പ്രതിഭാനൻ
 സുക്തിഗ്രാന്തങ്ങൾ വരുത്തിടേണോ”
 എന്ന കിരാതത്തിലും,
 “ധരണീസുരപ്രുഥ ചെന്വകനാടം-
 മരവിനാകര ദിനകരനരചൻ
 ധരണീധനിജകരണീയൻ മുള-
 കയണാമുത രസ്വങ്ങണാലയന്തി
 തങ്ങണാമിത് തച്ചി പരിണാഹം കൊ-
 ണഭങ്ങണാമല നവ കിരണാവലിയുടെ
 പരിണാമായിത കയണാ കിരണൻ
 അങ്ങണാംഗളിനവചരണാംഗളാങ്ങഹ-
 തങ്ങണാപാംഗ സ്വീരണാനന്ദൻ
 മരിണാ, കനക വിതരണാദിഷ്ണസുര-
 തങ്ങണാ, നീതിഷ്ണ മുളയാ, ദൈഖ്യം

ഗിരിണാ, സമർപ്പനരുത്തണാ, സുമധുര-
തരണിമാനസ മരണാചിത നിജ-
കരണാന്ത ഇണ ഭരണാദാര വി-
മരണാദാത്തൻ, സുരണാദഗ്രൻ
ചരണാമുഖജന ശരണാനീത്രൻ
യരണിപാലന ശീലൻ നരപതി
ചരണം പരിചോട് വഞ്ചിക്കേനാൻ.
ത്രക്കപുരമമരം പരമഗിവൻ മമ
സുകവിത വരവാൻ വരമരങ്ങളാം
തകഴിയിലമരം ഹരിഹരസുതാം
സകലമരങ്ങൾ നമ്മക തരേനം
നഗവര നാഡിനി മാത്രമരം
ശ്രവതി സതതം കാത്തരങ്ങളാം.
അംബവരത്കിനി നിലയ നിലീനമൊ-
രംബുജനയനം നയനാനദം
കംബുക ശാപരിശോഭിതമാകിന
ബിംബമെന്നിക്കവലംബ മനേകൻ”

(ഒല്ലാഷയാത്ര)

“ചെമ്പകനാട്ടിനാലുങ്കാര രതാമാം
ചെമ്പകപ്പു വോത്ത തന്പുരാൻ തന്നട
ചെമ്പാൽപ്പു ചേരമോമരൽ തിരുവുടകൽ
കമ്പിട്ടേനാനിന്ന കമ്പങ്ങൾ തീരവാൻ”

(സന്പതിപ്രാതൽ)

“വിരവിലന്വലപ്പും വിള്ളഞ്ചം പാത്മസൂതൻ ത്രീ-
മുരൈവെവരിക്കിൽ വസ്ത്രൻ ഹരിനാരായണൻ തൃപ്പഞ്ചൻ
ചീതതനാഗതം വിരല്ലം തരസ് ദ്രശ്വേനീക്കി
പരിപാലിച്ചുത്തരങ്ങളാം പരമാനന്ദദൻ ഓവൻ
സകല ക്ഷോണിയിലേറാം മിക്കവോടെ വിള്ളഞ്ചനാ

തകഴിയുന്നേവാടോക്കാരിൽ വിളങ്ങേണെം
 സുക്ഷമമായ സഭനിൽ പ്രകടിപ്പാൻ മനസ്സാവിൽ
 തീക്കുക പ്രകാശത്തെ വിരദ്ധോടെ വരുത്തേതെം
 അബ്ദീമാധ്യലെ കിള്ളിക്കറിശീ ശ്രീമഹാദേവൻ
 പരമാനം വിരദ്ധോടെ തരസാ തനാത്തേണെം.”

(ചുളിപ്പിമോക്ഷം)

“അവലുപ്പേഴ്ച മേരുമംബുദ്ധോചനാം ക്രാനാകരൻ
 ഇവമോട്ടിയെ ഒരു മാനസക്രാന്തി മരവാടകറിണെം
 വന്നനായ കിരിടിതന്നുടെ തേരിലേറ്റി നടന്നവൻ
 വർബജ്ജിടക്കിരുത്തേരുന്ന എറ്റവും മുടിച്ചുവൻ
 കവിട്ടന്നമുക്ക് വാക്കിന് ആംഭണാശരം വരുത്തെം
 ചെന്നക്ക്രൂരി നാട് വാണികളിടമുന്നുടെ തന്മരാൻ
 ചവകാവലി കോമളാക്കത്തിയായ ദേവനാരാധാൻ
 സാംപ്രതം തുണ്ണായുവരേണമെന്നിക്കു നൽകണ്ടഭ്രംശാൻ
 സകല ഇണഗണനിലയനാകിയ ഭ്രതനാമന നാമത്രൻ
 തകഴിയിൽക്കൊള്ളിപ്പുരന്തിയനാത്യമപ്പോഴും”

(ശ്രീപുരഭവനം)

“ഇഞ്ചുകാനന്നമലേ വിള്ളിട്ടെന്നാരംബ്രിക്കേ
 തിരമന്നേസ്സാടോ കടാക്കമത്തിയടിയനിൽ ദ്രുശം
 ചാലുവിംബു സന്നിഭാനേന ഭവ പ്രിയതമേ
 പരമഭക്ത ചിത്തനത്താൽ തീക്കണം മഹാശ്രീ
 പന്നഗാധിനാമശായി തന്നുടെ സഞ്ചാരി
 പരമഭക്ത ചിത്തനത്താൽ തീക്കണം മഹാശ്രീ
 വന്നനാതിന്ത്ത ഭരിതഭർത്തിക്കു ഇന്നനി നീഡൈയു

വഹിയായും ഭവിച്ചേനിക്കു സവ്വത്രി നംകൻ.

കൊണ്ടോടിയബന്ധാട്ട കടമാളിരെഴുന്ന പ്രേഢിയേണ്ടായമകനെ
കൊണ്ടാടണമേ കവിതയ്ക്കിനാമന്മേഘം പരീചൊട്ടമേ
കണ്ണാലനിശം സുഖമേറും കളേശവരങ്ങെ മധുരതരം,
കണ്ണാവിത്ര ശ്രദ്ധനാജ നാളിൽ കനത്തമോഘം

വഞ്ചവതിനായും

അംബവരന്തി വാസനംബുജ വിലോചനൻ
ചിന്യൻ ജഗന്നയൻ കർഷ്ണവിനാശനൻ
തുംബുരു നാരഭാദി സേവിതൻ മഹാവരുൻ
ശംഖരിച്ചതാതൻ കാത്തകാരികടിയനെ.”

(ക്ഷമിണിസ്പയംവരം)

ഇങ്ങനെ ചെന്നുകളേറി രാജാവിനെയും അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ കലാദൈവമായ അമ്പലപ്പുഴു തൃജ്ഞസപാമി
യേയും തകഴി ശാസ്ത്രാവിനെയും കളിക്കോട്ട ദേവനെയും
തിക്കരിക്കാട്ടിലെ ഭഗവതിയെയും മറ്റൊ സൗതിച്ചിട്ടുള്ള കമ
കളേല്ലോ നമ്പ്രാർ അമ്പലപ്പുഴു താമസിക്കുന്ന കാല
തെളള്തിയതെനാറിവാൻ. ഒരു പ്രധാസവുമില്ല.

കണ്ണൻ തിരുവന്നെപ്പുരംതു താമസമാക്കിയശേഷം
നിമ്മിച്ചുവയ്ക്കാൻ യുവചരിതം, തൃജ്ഞലീല, സഭാപ്രവേശം,
ഹരിശ്ചന്നുചരിതം, റുഗമോക്ഷം, പ്രദോഷമാഹാത്മ്യം,
ഹരിണിയസ്പയംവരം മുതലായ തുംബയ്ക്കമെകൾ. ഇവ
യിൽ അഭ്യുദയം ശ്രീപത്മനാഭൻ ത്രട്ടായി തെക്കൻ ക്ഷേത്ര
ദൈവത്തോളെയും റബ്ബിത്രുമാരായ ശ്രീവിഹരമാത്താജ്യ
വമ്മി മഹാരാജാവിനെയും കാത്തികതിരുന്നാഡ് രാമവമ്മ
മഹാരാജാവിനെയും സൗതിച്ചു കാണുന്ന. ഇതിനൊരു
രണ്ണായി മേലുറത്തെ തൃതീകളിൽ ചിഭതിൽനിന്നു ചില
വരികൾ താഴെ ഉണ്ടാക്കുന്ന.

“അന്മേപ്പതര പ്രഭാവദേന്താട ഓഗീറ
 തജ്ജ്യ മഡാപള്ളി കകാൻഡിച്ചീട്ടനാ
 ശ്രീമംക്കത്തിൽവന്നാലയാധിപര
 ശ്രീപത്മനാഥ നമസ്ക്ര നമോസ്ത്രത
 വണ്ണിക്ഷമാപാല ബാല മാത്രാണ്യനാ-
 മഖിഗ്രീകലശവരാജ്ഞതാകരൻ
 അത്താവനോഭാര ശ്രീലന്നാമയ്യുട്ട്
 മാത്രാണ്യമന്ത്രി നിജസ്പാമി ശാസനാൽ
 ബാലവിലാ വിനോദാരംഭമന്വാട
 കാലാനാക്രില പ്രസംഗിക്കാരണാൽ
 കാലാരിദേവൻ പടാർ തകാകാധിപൻ
 ലിലാനടൻ കടാക്ഷിച്ചുത്തുള്ളേണമെ.

അനന്തബാൽപുരം തന്നിലനന്തര മാധവൻ ദേവൻ
 അനന്ത പഴ്ചികൊള്ള നേനാരന്നതൻ ശ്രീപത്മനാഭൻ
 അനന്തബ്രഹ്മതപത്തിലനന്ത ഭ്രതനാമെൻ്റെ
 ഘനന്തര ദ്രാദ്ധമഹാപാദപേ ഘനം മുള്ളിത്തുണ്ണേണം.

തിരവട്ടാക്ഷരമുത്തി ഭഗവാനാദിക്കേശവൻ
 തിരവട്ടാറ വാഴന പരബ്രഹ്മം പ്രസാദിക്ക
 ക്ഷോണിതലേ ശ്രീചീറ്റാവ്യ പുണ്യസ്ഥലേ
 വാണിജീട്ടനാ ദേവൻ ദയാനിധി
 സ്ഥാണാനാമസ്പാമി നമ്മുടെ ഭാരതി
 താണാപോകാതെ നികത്തീടവേണമെ
 വൈകം പ്രസാദിച്ചുത്തു മഹാവിജ്ഞ
 തെക്കൻ പെരുമാളുമന്മുദൈവങ്ങളും
 ദാജ്ഞമംഡാജ്ഞിത്തി ഭദ്രത്തുഗഭർഭോധ
 ദിവപ്പങ്ങളുമാഴിച്ചുത്തുള്ളേണമെ
 കന്മാകമാരി പുരാധിപരി ശ്രേണി
 കന്മാഭഗവതി കാരണ്യശാലിനി

അനുംതിരായി മാർക്കറ്റുങ്ങളെത്തായ
മനുംനാഭാവേ നമ്മേണ്ണുതെ.”

(ഹരിണിസ്പദ്യംവരം)

“അനന്തന്ത്രപുരം തന്നിലന്നേ പഴക്കൊള്ളുന്നോ-
നന്തൻ പത്രനാഭൻ താനന്തപ്രാഭവത്തോടെ
അനന്താലക്ഷ്മിമാരോട് മനനാന്ന സദ്വാഹം
മനനനിലിയന്നായ മഹാഭക്താവലിയോട്.
സമന്തര വിളങ്ങുന്ന സമ്മു സപാമിനാമൻറ
സമഗ്രപ്രീതി സത്പാത്രം സമിലു ശ്രീസമായുക്തൻ
രാമത്രല്ലൻ മഹാവണ്ണി രാമവന്മാദ്രൂപാലൻ
കാമഭൻ കോമളാകാരൻ കാമിനിമാനസമാരൻ
യാമിനി ശാനനൻ വീരൻ ഭ്രമിദേവപ്രിയൻ ധീരൻ
ഭ്രിഡേവനാപരിവാരൻ ഭ്രജാമേകമാധ്യാരൻ
ഭാവിമാത്താണ്യവമ്മ ശ്രീ ഭാഗിദേനയൻ മഹാപുണ്യം
സഞ്ചിതമഖിതമാക്കിസ്ഥന്തതം സംജയിക്കനു.
സപ്രതാപൻ സദാനന്ദൻ സപ്രകാശൻ മമ സപാമി
സപ്രംഭാദം തിരുവുള്ളം തെളിഞ്ഞു കാത്തുകൊള്ളുണ്ടാം”

(ഹരിഘ്രഹവരിതം)

“വാഖിമഹീപതി വരകലശവൈര-
നബ്യിതവിമല മഹാഗ്രണസബ്യയ
സഞ്ചിതനാകിന സകല ജ്ഞനശൈ-
ഭാവിതയന്നജന കലബൈലാലി
പായശരോഹമ മധുരശരീരന-
ചാവലമാനസനമരസമാൻ
കിഞ്ചന കനിവരളിട്ടകിലടക്കിയന
നെഞ്ചിന വെളിവു വിശ്രഷിച്ചുണ്ടാം.”

(പ്രദോഷമാഹാത്മ്യം)

“തിരുവനന്തപുരേ വിള്ളണ്ണിന പത്രമനാട നമോസ്ത്രതെ
തയണ ജലധര നികർ തുലിത കഴേബുരായ നമോസ്ത്രതെ
അരങ്ങൂപങ്ങൾ കോമളായത ലോചനായ നമോസ്ത്രതെ
ചരണ സരസിജ്യുഗളു നിപതിത നിവിലദേവ നമോസ്ത്രതെ
ഉന്നതോട കിരീടകണ്ണലമണ്ണനായ നമോസ്ത്രതെ
ഉറഗവര മയശ്രൂപ ജയ ജയ നഷ്ടിനന്ദം നമോസ്ത്രതെ
ഹമ്പിരാമൻ മദ്ധിരാമല സുദരാംഗ നമോസ്ത്രതെ
ഹരവുപകലഹമജിത തവതന ചിന്തയാമി നമോസ്ത്രതെ
വഞ്ചിരാജകലോത്തമൻ കലദൈപരപ്പുതമാളുഹോ
വടിവിലടിയൻ വിനക്കലൗശിവതിനാത്രയം പരമാത്മായം
സമ്പിതാവില ധർമ്മകമ്മ സുനിമ്മലാദ്ധ്വത പഞ്ചഷൻ
സകലരിച്ചുകല ശ്രദ്ധദഹന മഹാനഭാവ സ്വച്ഛതാഖൻ
വിക്രമാതിശയങ്ങൾക്കാണ്ഡരി റപതി രാജുമംശമേ
അതുകൂടിച്ചടക്കാക്കവേ പരിപ്പാലങ്ങന മഹോസ്ഥം
ശങ്കുലോകസമാനമാക്കി വരുത്തി വാണിജ്ജീടിന്നൻ
അക്കതുല്യ ഭജപ്രതാപന ശ്രേഷ്ഠണനിധി പാതുമാം”

(സഭാപ്രവേശം)

ഇങ്ങനെ തിരുവനന്തപുരത്ത് താമസിക്കുന്ന കാലത്ത്
നമ്പ്പാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള കമകളിലും അദ്ദേഹത്തിന് നിയ
ഭേദങ്ങളുള്ള മുദ്രകൾ കാണുന്നണ്ട്. ചെവുകദ്ദേരി രാജാവു
മൊന്തിച്ച് ആ രാജ്യത്തുള്ള പ്രധാന നഗരങ്ങളിൽ പാത്തി;
തന്ന കാലത്ത് രചിച്ചിട്ടുള്ള തുതികളിൽ അതതു സ്ഥലത്തെ
ദേവഘാര നബ്യട കവിത്രേശ്വരൻ സ്വർഖിച്ചിട്ടുള്ളതായി
നാം കണക്കിലെല്ലോ; അതുപോലെതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്ത്
ചാർത്തിങ്ഗന്നപ്പും എഴുന്നള്ളത്തോടൊന്നിച്ച് പല
ചുണ്ണുക്കേശത്തുള്ളോ ദർക്കാണ്ഡ കബ്യാ സംഭതിപനിട്ടണ്ട്.
ഈ സാഡക്കുളിൽ രചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തുതികളിലെപ്പോഴും
തന്ത്രത്തേക്കാൾക്കുതാഴേയും അതുപോലെ സ്വർഖിച്ചിട്ടുള്ളോ

തായി ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുന്നമാനിക്കാം. ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചതു ഭവന്നേയും തിരുവട്ടാറാറ്; അതിനേക്കശവന്നേയും കന്ദ്രാക്കമാരി ഭഗവതിനെയും എഴുന്നാളുള്ളതോടൊന്നില്ലോ പാശ്ചാത്യ കാലം ഞാളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള മിക്ക തൃതികളിലും നമ്പ്രാർ സൂരില്ലോ കാണാൻ.

“വക്ലെക്ഷണികൊള്ളുള്ള മഹത്തടിക്കാനില്ലാലി ജനാർദ്ദനൻ അക്ക് ലക്ഷ്യസമ പ്രകാശനനന്നനും നമ്പ്രാർ തക്കലക്ഷ്യണ വേദശാസ്ത്ര ഷുരാണമന്നിവ കൊണ്ടുമോ തക്കത്തപമറിഞ്ഞുകൊംക്ക നമ്പക്ക ഭർഖടമെന്തുയോ”

എന്ന കംഭക്കൾവയം കമയിൽ വക്ലെ ജനാർദ്ദനം സ്വാമിനെയും സൂരില്ലിരിക്കണം. നമ്പ്രാർ എഴുന്നാളുള്ളതോടുകൂടി വക്ലെപ്പോയി താമസിച്ചുശേഷം എഴുതിയതായിരിക്കാം. ഈ കമ. കംഭക്കൾവയത്തിലല്ലാതെ മററാൽ കമ യിലും ജനാർദ്ദനസ്വാമിനെയും സൂരില്ലുകാണാത്തതിന്റെ ഈ കമ വക്ലെവയച്ചു് തടങ്ങിയതായിട്ടും ഉണ്ടാക്കാം. എതാ യാലും തിരവിതാംകുറിലെ പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങളിലേ് ഭവ നാരിലാരെയും നമ്പ്രാർ വിട്ടുകളിഞ്ഞില്ല. ക്രാതെ കിളളി ക്ഷരിപ്പിമംഗലവന്തെ മഹാദേവങ്ങനും സ്വപ്നങ്ങവായ ഒരു ബ്രാഹ്മണത്രുഷ്ണനും നമ്പ്രാർ എല്ലാക്കമെകളിലും അന്ന സ്വീതമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുമണ്ണു്. ഈ സൂരണം അനുബലപ്പുണ്ട് വച്ചേഴുതിയ കമകളിലും തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ചേഴുതിയ കമകളിലും വിട്ടുപോകാതെ കാണാനണ്ണു്. കിളളി ക്ഷരിപ്പിമംഗലവന്തെ ഭവൻ കശ്യൻറെ പരബ്രഹ്മാണു്. മുഖവിശ്വന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ സ്തൂതനായ ആ പ്രിജപ്പംഗവൻ അത്രെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കാനില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു് ഏടത്തും നമ്പുടെ കവി പരഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് നിത്യവകന്മാരെല്ലാം ഈ ആചാര്യസ്ഥാനം ഭ്രാംംംപാത്രി; നായിക്കണ്ണൻ തലയിൽത്തന്നെ കെട്ടിവച്ചിരിക്കയാണു്.

ദ്രോണംപാളിയാചാങ്കൾ കമ്പൈൻറ മുക്കവാൻ നാളുള്ള വസ്തുത അരലേഹം തന്നെ വെളുവാക്കിയിട്ടിട്ടണ്ടെന്നുള്ളതിനാൽ അതിൽ സംശയത്തിനേക്കും വാദങ്ങളിനേക്കും അവർ കൂദാശമില്ലെന്നുള്ളതു പരമാത്മാന്തരനെ. എന്നാൽ ദ്രോണം പാളിയെ സൗരിച്ചിട്ടുള്ള അവസരത്തിലെല്ലാം അരലേഹം തിന്റെ നാമധ്യയവും അരലേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധനെന്നും നീയെ കരിക്കുന്ന “വികുമി, വിരൻ” ഹ്രസ്വാദി വിശ്വാസം ഒഴുക്കുടി ചേക്കാൻ നമ്മടക കവി വിട്ടപോയിട്ടില്ല. അതിനെന്ന തുടർത്തനെ ഉണ്ണിരവിക്കരിച്ചുപിന്നെന്നും നമ്പ്രാർ വാഴ്ത്തിയിട്ടിട്ടില്ല. ഇതുകൂടാതെയാണ് തന്റെ മുക്കവായ ഒരു പ്രിജവഞ്ചിനെ നമ്പ്രാർ നിരന്തരമായി എല്ലാ തുടികളിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളതു. കിളളിക്കരിപ്പിലംഗലത്തെ ഭേദ നേരും ഇന്ത്യൻ ബ്രാഹ്മണരുമുന്നേയുന്നെന്നും പററിയുള്ള സൂരണ തുടർത്തനെ വരുന്നതായി മിക്ക തുള്ളകമെകളിലും കാണാം നമ്പ്രാർ. ഇന്ത്യൻ വസ്തുത താഴെക്കാണിക്കുന്ന ഉഭാധരണങ്ങളും തീർന്നിന്നും സ്വഷ്ടമാക്കുന്നതാണ്.

“യരണിസുരവര മക്കമഹാമണി
കരണിയങ്ങളി ലമല മഹാമതി
തരണിസമാനൻ ഭരിതമഹാശ്രവ
തരണത്തിനൊന്നു തരണിത്രതൻ
കരണാളുണ്ണാണ വരുണാലയന്നാം
മുക്കവാമൻ മമ വരമരജേണം”

ഇന്ത്യ പാദങ്ങൾക്കു തുടർത്തെ, തന്നെ,

“യാത്രിയിലശകിന കിളളിക്കരിഞ്ഞി
ക്ഷേത്രം തന്നിൽ വിളക്കിന ഭേദവൻ
നേത്രം മുന്നാളുള്ളായ പരബരഭവം
ഗാത്രം പ്രതി പരിഗ്രഹമരക്കി

ഗോത്രം നല്ലോര വിപ്പമതാക്കി
ഗോത്രാ പാതിയെ വാഹനമാക്കി
ഗോത്രാപാലന ശീലൻ മനതി
പാത്രം തന്നിൽ വിളഞ്ഞിട്ടേണോ”

എന്ന പ്രഭാഷമാഹാത്മ്യം കമയിലും,

“ഗ്രാനാമൻ മ മ ഗ്രാനാണ മേരിയ
യരണി സുദോത്തമന്ത്രജ്ഞക മുലം
സരസക്താ കമന്ത്രിനാനിക്ഷാം
പേജവഴിമാത്രം കാണാറായി”

ഇതിനെ തുടർന്ന്,

“കിളളിക്കരിശി മദ്ദേശപരം പുന-
രജ്ഞിലിങ്ങനായജ്ഞനു സദാ മേ.”

എന്ന കിരാതത്തിലും,

“യരണിമണ്ഡലേ കിളളിക്കരിഞ്ചി ത്രീമഹാദേവൻ
വരമാനം വിരദ്ധവാട തരസാ തനായജ്ഞേണം.”

ഇതിനെ തുടർന്ന്,

“യരണി സുരക്ക മക്കമണി ഗ്രാജലധി
മ മ ഗ്രാനായകൻ
ചരണസരസിജി ശരണന്ത ജനത്രണന്തര
ഗ്രാഭാധകൻ
പരിചിലടിയൻ പട്ടത വഞ്ചവതിനച്ചിത
വരമുതക്കേണമേ”

എന്ന പുളിപ്പിമോക്ഷത്തിലും,

“ഗ്രൂക്കുറേ മരവുന്ന ശൈരപ്പുല മുഗ്ധര പാദമിംബം
സുകവിതാലുണ്ണേമുത്രവാൻ മ മ സൂക്ഷ്മവരമരങ്ങേണമേ”

ഇതിനെ തുടന്റൊ,

“സുകൂർത്തനിധി മുദ്രയാളി സുരക്ഷലമകടമണി
മ ദ മാനസേ
സുചിരതരമുത്തകങ്ങാഡു വിലപ്പേശാമേ
പരവൈദവമേ”

എന്ന ഗജേന്ത്രമോക്ഷത്തിലും,

ഉള്ളിൽ കൃപാശാലി മത്തമുക്കാമനം
കിള്ളിക്കറിശീ മഹാശ്രൂസപാമിയും
മുള്ളത്തക്കവി പ്രബന്ധങ്ങളുള്ളവാ-
നഭൂതം വൈദശ്യപ്രമേകീടവേംശാമേ”

എന്ന് ഹരമഭദ്രഭവത്തിലും,

“നരലോകാത്ഥമൻ ധാത്രിസുരലോകാധിപതന്നർ
മുക്കാമൻ മുണ്ടാംഭാധി കങ്ങാൾത്തളസപാന്തൻ
പരിചോടെന്ന് മനക്കാബിൽ പരിശോഭിച്ചുതേണം
പരമാനന്ദമുദ്ദേശ്യം തേ പദ്ധതേ വണങ്ങുന്നും”

ഇതിനെ തുടന്റൊ,

“കരവില്ലാതൊരു കിള്ളിക്കറിഡ്വി ശ്രീമഹാദേവൻ
കരവെന്നു മദ്ദോരംഗേ നിരമോട്ട വിള്ളങ്ങണം”

എന്ന സഭാപ്രവേശം കമ്മയിലും കാണുന്നണ്ട്.

ചില കമകളിൽ ഇവിധം കിള്ളിക്കറിഡ്വി മഹാദേവ
നെയും മുക്കാമനായ ബ്രഹ്മാനെന്നും തുടന്റൊ സ്വർക്കാ
തെയും കാണുന്നണ്ട്. എങ്കിലും മിക്കവാറും സ്വപ്രബൈവ
മാനു ദേവതെ ചിന്തിക്കുവോറും മുക്കാമനായ ദ്വിജ
ആര്യൻം ആ ചിന്തയിൽ ഒരു സ്ഥാനം കണ്ണും നംകു
നണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഉത്തരിക്കുന്നതെന്നനാൽ
“ശ്രീമഹിദേവനാമൻ മുക്കാമനം” എന്നിത്രാബി ഭ്രമ
പത്രായങ്ങൾമാത്രം ചേർത്തുള്ള മുക്കാമനം കണ്ണും

പ്രമാഥരൂപവായ നാരാധാരണഭട്ടതിരിയേ തന്നൊയാണു കറിക്കുന്നതെന്നും അല്ലോതെ ഗവേഷകനാർ ധരിച്ചിരിക്കും. പോലെ ഭ്രാണംപാളിയാചാൽത്തെന അല്ലെന്നമാണ്. പോരെങ്കിൽ,

“നരലോകോത്തമൻ ധാതീ സുരലോകാധിപനെന്നു മുഖനാമൻ മുണ്ണാംബോധി കരണാൾത്തളിസ്പാന്തൻ പരിശേഷാടൻ മനക്കാമ്പിൽ പരിശോഭിച്ചുകൈനും പരമാന്വദ മുത്തേത് തേ പദ്ധപ്പേരു വന്നുമുന്നോൻ”

എന്ന് സംശയവും മുളിയും പരിശോഭിച്ചുകൈനും പ്രാരംഭത്തിൽ മുഖവന്നും ചെയ്യും ശേഷം അങ്കേതു കമ്മയിൽ തന്നു മരുവാ ദിട്ടത്,

“ക്ഷീണി മണ്ഡലം തന്നിലോകവേ എക്ഷീണായ
ക്ഷീണി പാനവൻ വീരൻ ഭ്രാണംപാളിയാചാൽത്തുന്
ക്ഷീണിമെന്നിയെ കാത്തിഭ്രാണിപ്പരിഷയ്ക്ക്
പ്രാണംപാവുകത്തിന്നു ത്രാണത്തിനാകുലൻ”

എന്ന് ഓൺപാളിനായിക്കെന പ്രത്യേകം സുരിച്ചിരി ക്കുണ്ണം. ഈ സ്ഥിതിക്കു് ആല്ലെത്തെ മുഖസ്തൂരണം ഭ്രാണം പാളിയാചാൽത്തെനക്കാരിക്കുന്നതാണെന്നു് എങ്ങനെ വിചാരിക്കാം. ഒരു കമ്മയിൽത്തന്നു രണ്ടു തവണ മുഖസ്തൂരണം ചെയ്യുന്നതു തു സാധാരണമാണോ? അങ്ങിനെചെയ്യുകുടുംബം ഒരിട്ടെന്നു ആവശ്യമില്ലെന്നു് ഒരിട്ടെന്നു തീരുമ്പരയാം. അതിനാൽ ആല്ലെത്തെ മുഖവന്നും ക്ഷേമനു സംസ്കൃതം അല്ലെസ്തിപ്പിച്ചു തുക്കാൽമണം മല്ലെത്തെ നാരാധാരണഭട്ടതിരിപ്പാടിനെ കറിക്കുന്നതെനു വിചാരിക്കുന്നതിൽ തെറവില്ലെന്നുണ്ടോ് എനിക്കു തോന്നുതു്. പുന്നയു “കരണാൾത്തളിസ്പാന്തൻ” “പരമാന്വദമുത്തി” എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശ്രേഷണങ്ങൾ ദേശാദ്ധ്യാവായ ഭ്രാണം

“പള്ളിയിൽനിന്നും കുടതലായി യോജിക്കുന്നതു” സാത്പിക നായ ട്രിതിരിയിലുണ്ട്. അതിനാൽ “വീരൻ” *വിള്ളു വാരിധി” ഇതുാണി വിശ്രേഷണങ്ങൾ ചേത്ത് സുരിക്കരപ്പെട്ട കുന്ന ഫോൺവാളുള്ളി ആചാര്യന്മല്ല “തുണി മഹിഭേദനാമൻ മുരുക്കനാമനം” “മുള്ളിൽ കുപാശാലിമത്തുമുരുക്കനാമനം” “ധരണിസുരവരമകടമണി മ മ ധാമ്പികൻ മുരുക്കനാമനം” “പാണിവാദനാമൻറെ പരമാനന്ദഭാതാവാം - ക്രഷ്ണ ദേവതാ ചുഡാമണിയാകം മുരുക്കൻ” ഇതുാണി പാഞ്ചി ഉം സംസ്കൃതനായിരിക്കുന്ന മുരുവത്തു എന്ന് മിക്കവാറും തീർത്തപരയാമെന്ന തോന്നുന്നു.

ഈംഗ്ലീഷ് അക്കുങ്ങലും സാമ്പത്തികവാദം തുണിയും കമ്പനികളും സവിഖ്യതയിലും സാമ്പത്തികവാദം വിജ്ഞാനിത ഹാസ്പിഡ്സ്കുല്യിന്റെ കത്താവായ രാമപാണിവാദനം ക്ഷേമൻ നന്ദിപ്പാരും രാഹാതനന്നായില്ലെല്ലു എന്ന ബലമായ സംശയ തീനവകാശമുണ്ട്. പത്രപത്രങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തികളുടെ പ്രംബനനാവായ രാമപാണിവാദൻ വിജ്ഞാനിതാ എന്ന ഒരാംശാകൃതിമാത്രം എഴുതി അവസാനിപ്പിച്ചു എന്ന വിചാരിക്കുന്നതിലും ഒരചിത്രം കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ തുണിയും കമ്പകൾ വിജ്ഞാനിതയുടെ സവർണ്ണവോദ്ധരികളുണ്ടെന്നും വിശ്രേഷിക്കുന്നതിൽ പ്രാബല്യം ഉണ്ട്. ഈംഗ്ലീഷ് രാമപാണിവാദനം ക്ഷേമൻ നന്ദിപ്പാരും രാഹാതനന്നായ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ എന്നിക്കെ സംശയമുണ്ട്. എൻ്റെ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായം ബാലിശമെന്നോ ഭാവ്യലമെന്നോ വിചാരിക്കുന്ന മഹത്തുകൾം എൻ്റെ അഭ്യന്തരയേ ക്ഷമിക്കണമെന്നാവേക്കിക്കുന്നു.

ഈപ്പൊരും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുള്ള തുണിയുടെ കമ്പകൾ ചിത്രം ക്ഷേമൻ നന്ദിപ്പാരും കേന്ദ്രത്തിനും വിചാരിക്കാൻ സ്വയമില്ല. അക്കുങ്ങളും നിവാരിക്കുവച്ചാലുകൈയ പയറും, കുഴിഞ്ഞിജീവിജയരും അംബരിഞ്ചവരിത്വവും സംശയമെന്നു തുരന്തക്കിളികളുടെ വകയാണ്. നിവാരിക്കു

ചവകാലക്രയവയം നോന്താടം കവിതയാണ്. അതും അംബരീഷചരിതവും പുന്നോട്ടം നസ്തിരിയുടെ കുതിക ഹാണൊന്തേരു പറയപ്പെട്ടുനാൽ. കൂദാശാജ്ഞനവിജയം ആര്യദേതാണൊന്ന് വെളിപ്പെട്ടുനില്ല. അതിൽ ചില സ്വല്പിതങ്ങളും കാണുന്നണ്ട്.

അരമ്പാം അദ്ധ്യായം

നവ്യായദ സാഹിത്രം

“ഭാഷയായ” പറവാനമടിയന്ന സംസ്കൃതത്തിലുമൊന്ന്

പോത്

ഭാഷയിന്നപട്ടപമല്ലെല്ലിപ്പുതണിവിഭിന്നതിൽ
ഘേഷിയില്ല ഭജജനങ്ങൾ ധരിച്ചിടക്കു സംസ്കൃതം
ഭാഷയായ് പറയാമതിൽ ചില ദൃഷ്ടാംവക്രമകിലും”

എന്ന പാദങ്ങൾക്കാണ്ട്, തനിക്ക് സാഹിത്രവിജയ അതിൽ എത്രമാത്രം കഴിവുണ്ടെന്ന് നിംബുടെ കവിസാഖ ഒമ്മൻതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിനെയെഴുതണാ മെക്കിലും അംഗേധത്തിനു വിജമമില്ല. സംസ്കൃതത്തിലോ മനിപ്രവാളത്തിലോ ചെയ്ത ലലയാളത്തിലോ ഏതിലാ യാലും നവ്യായദ സാഹിത്രം നനാംതരംതന്നെ.

എന്നാൽ നവ്യായദ അന്നപ്രയഥ്യേസിനു ഷേരു ഭ്രതമായ തുള്ളൽക്കമകളിലേ സാഹിത്രരത്നപുരി പരക യാണൊക്കിൽ അതു് പണ്ഡിതന്മായക്കെമാത്രം അത്രസ്വാഭവ ത്തിനായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്ത സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് ഗ്രാഹിക്കണമെന്നോ അംഗേധത്തിനു ക്ഷേമമുള്ളൂ. അതുതന്നൊന്നാണ് തുള്ളൽക്കമകളുടെ പ്രധാ

രത്തിന്തളി കാരണവും; സംസ്കാരകാവൃജങ്ങളെയും നാടകങ്ങൾ എയും മാതൃകയാക്കി സംസ്കാരപരമായുള്ള ഭാഷ തീർത്ഥിക്കുന്ന ശീലമായിരുന്നു കവികളുടെ ഭടകയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന നാട്ടുവാസിക്കൾ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അപിയന്നസരിച്ച് അതിലംളിത്തമായ മലയാളത്തിൽ കൂതി കം എഴുതി സകലരുടെയും സ്നേഹബൈഡ്രമാനങ്ങൾക്ക് പാതുമായിത്തിന്ത്തു് പ്രശസ്തമായ ഒരു വിജയംതന്നെന്നെല്ലാം നാളിത്തിനു് സംഗ്രഹമില്ല.

“എന്നും നിന്നേഴ്വാളില്ലെന്നും ശിവചുന്നനു നിയമിച്ചു
ജാനന്തം ക്രാന്തപാഖതമാം വലമതിരതന്തകലിംഗി
മയിപദം”

എന്നും,

“മരതകമൺമയ ഭാജനപ്പുരിതമദിരാരസമിദമധുനാ
മതിമുഖി സുരഭ്യപരിചോട് നിന്നുടെ മഹിതമുഖം
ബുജമധുനാ

മധുരജനീമയി സഹലയവിരവോട് മധുമദ്ദപാടലവദണ്ഡും
വിധുകരവിമലശിലാതലസിമനി വരികനീമന്യംഗമനേ”

എന്നും,

“വേലാവിലംഗി മദ ലോലമായ് വാഴും
..നിലാവലാട മിഞ്ചാലമൊരു ഭാഗേ
..തുന്തകരിക്കം ഹോരിരക്കു നവുക്കതമായ്
മുക്കാമൺ നിവഹമനുകാണും”

എന്നും, കവിതയെഴുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു്

“കറിയും ചോദമുണ്ടാക്കിക്കരക്കാക്കം മറവളേളാക്കം
നിരന്ത്യോളം കൊച്ചത്തണ്ണു മതിയാക്കകയും വേണ്ടാ
ഖലായും പോളയും വാഴക്കലയും വിറകും വേണ്ടാ
വലിയപരിപ്പു കാരണാവിമാരം വേണ്ടാ
മട്ടപ്പുള്ളി തന്നിൽക്കൊറി കലവിള്ളേണ്ടയിട്ടുണ്ട്

മടപ്പുള്ളിക്കാൽ ചാറ്റുക്കാരമാരായം വേണ്ട
 കഴുത്തിൽ ഭസ്യവും കാതിൽ കട്ടക്കണം പോട്ടക്കാണ്ട്
 എങ്ങുത്തിനു വന്നപാക്കിം പിള്ള മരായം വേണ്ട
 വരന്ന നബ്പുരിമാക്കി പ്രതിഗ്രഹംചെയ്യുവേണ്ട
 പരഞ്ഞരീത്യുടുക്കമാക്കി പണവുംകൊട്ടക്കാണ്ട്
 മുലയും തലമുടിയുമുലയും കണ്ണിയലജ്ജയും
 അണിഞ്ഞു പെണ്ണുണ്ടിവന്ന നിരഞ്ഞു നില്ലുംവേണ്ട
 കണികയാക്കി രണ്ടുചക്രും കണികകാശമാൻ കൊട്ടക്കാണ്ട്
 മണിമാരമാക്കി കാഴ്പ്പുണ്ണവും കൊട്ടക്കാണ്ട്”
 എന്ന് പ്രദോഷമാഹാത്മ്യത്തിലും,

“കാൽം പരയാമരിയണാമെങ്കിൽ
 സൗംഗവക്കാൽ പാത്രം നൽകി
 എന്നൊരു വസ്തു നിത്രപിശച്ചുനാൽ
 അന്തരമില്ലതില്ലാണമപ്പോൾ
 അരിയുംവേണ്ടാ വിരക്കംവേണ്ടാ
 കരിവെയ്യപാനായൊന്നാ വേണ്ടാ
 ഉപ്പുംവേണ്ടാ മുളക്കംവേണ്ടാ
 ചെപ്പാണംളിവുരായം വേണ്ടാ
 നിത്രപിക്കുവേഡാർ ചോദം കരിയും
 പരിചൊട്ടപാത്രം തന്നിൽക്കാണാം
 എപ്പയും മോദം പഴവും തെത്തം
 ചെലവഴിയാതങ്ങവിടക്കാണാം
 തോരവരിപ്പുവാഡം ചീരക്കിയുമിഞ്ചി-
 തെത്തം പച്ചടിയതിൽഡൂജാ വേപ്പുംലിംഗം
 നാരങ്ങാ മാജാ ചിലങ്ങരം ശാപ്പാടിങ്ങനെ
 ഓരോ ദിവസമോരോദാശാഖാ വാശ്രാഖിച്ചുണ്ടാം
 കണ്ണൻപഴവും ചൊന്തിക്കിണ്ണം നിംച്ചു പാലും
 ചെള്ളയും നല്ല ചോദമുള്ളാതെ പോക്കനൊടൈ

ചൊല്ലാവനാലുമെന്നിവള്ളും വിളിക്കം ഭീമൻ
 തിണ്ണറവഴിമേരൽ വന്ന കണ്ണിൽക്കണ്ണേംബാരയെയ്യും
 ചക്രപ്രമത്തേംചു വക്കാണിക്കന്നവരെ
 തക്കത്തിൽ വിളിച്ചിലവയ്ക്കുന്ന ഭീമസേനൻ
 ദക്ഷപ്പറവതിനു വംക്കിനു ഓഗിപോർരാ
 പാക്കിനും വെററിലയ്ക്കും തുക്കപുകയിലയ്ക്കും
 അക്കം മുഷിച്ചിലിലു പാക്കം പരിഷക്കഡക്ക്
 ഭേദജ്ഞലുവിടെയുള്ള സംഖ്യത്തിനതിരില്ലു്”

എന്ന കിരാതത്തിലും,

“പട്ടമാരകെ സദ്ഗുക്കിഞ്ഞാൽ
 കിട്ടും ഭക്ഷണമെന്നശാഖവക
 പട്ടിനിയിട്ട് പതിററടിയോളം
 പാത്രംഭനാർ പാട്ടപെട്ടും
 അച്ചികൾ വന്ന വിളിച്ചെത്തുന്നാകിലെല്ലം-
 ഇച്ചുകൊട്ടക്കം ചോറും കറിയും
 വച്ചതുമിക്കതുമെത്തുന്നോളില
 വെച്ചു തുടങ്ങിച്ചു നായന്നാക്ക്
 കണ്ണിയൈച്ചിത്തുാൽ കറിയണഭാക്കം
 വെള്ള മൊഴിച്ചുാൽ മോഞ്ഞഭാക്കം
 ശടമിവള്ളുമടക്കളുവയ്ക്കും
 പട്ടമാക്കത്തു മാറ്റകയിലു
 പൊട്ടമാരെയെടുത്തുമരിപ്പുാൻ
 പട്ടമാർക്കണ്ണതിരായം ഓപാരാ
 പിഞ്ഞുന്നുകുടെപ്പുാനാലവത്തെ
 പഴുവിശനു നടക്കേയുള്ള
 നല്ലതാനെ കടയുമെട്ടത്തിനി
 വല്ലതുമങ്കു തിരിക്ക നൃക്ക്”

എന്നും ഒമ്പിന്നിസ്പയംവരത്തിലും,

“ഉപകാരംചെയ്യുവരത്തനൊ-
 സ്രൂപക്രൂരാതെ ചതിക്കുമില്ല
 ദ്രോഷണമുള്ളതു ധനവാനേങ്കിൽ
 ദ്രോഷണമെന്നാൽ അവവുമില്ല
 എദ്രോഷണികേട്ടിട്ടുജമാനൻ ചില
 ഭിംഷണികാട്ടകയില്ലതു കാലം
 ജാതിക്കിൾഹതയില്ലാതുള്ളതു
 ചെയ്യിട്ടനു ജനങ്ങളുമില്ല
 കോട്ടക്കശ്ശയും മണ്ണപ്പുംടൻ വക
 കോട്ടാറൻ പല ത്രസ്തികളും
 കട്ടിക്കവണികരാ പട്ടതരങ്ങളും-
 മെട്ടുള്ളം പല സോമൻ മറിയും
 കെട്ടിക്കാത്തിയ മണ്ണക്കളുന്നിവ
 കെട്ടിരെയടക്കം പട്ടമാർ ചിലർ
 നാട്ടിൽ നടന്നാൽ വാണിഭേദമന്നാതു
 കേട്ടിട്ടില്ലക്കാലത്തിക്കര
 എഴുവെള്ളപ്പിനോറും കളിച്ചും
 പാഴുവരാതെ കഴിക്കം നിയമം
 താഴുകയില്ലോരു ദിക്കിലുമെന്നാ-
 ലുഴിയില്ലജ്ഞ മഹാവിപ്രഞ്ചാർ.”

എന്ന ഐശ്വര്യാനുയിലും കാണുന്ന മട്ടിൽ “ഹരി
 യൈനാദിയൈരക്ഷിരം” അരികെക്കുടെ പോയിട്ടില്ലാത്തവനാ
 പോലും അത്മം സുഗ്രഹമാകത്തുവിധിത്തിൽ നിഃ്-
 യാസം പല്ലുരചനചെയ്തിരുക്കുന്ന കവിയുടെ നേരെ ആക്കാ-
 ണാദരം തോന്നാത്തതു”.

എത്ര ഗഹനമായ വിഷയത്തെയും അതിലെളിത്തമായ
 ഭാഷയിൽ വിവരിക്കാൻ നമ്പ്യാക്കണ്ണ പ്രാവിണ്ണും നേര
 പ്രത്യേകംതന്നു. ഭർഗ്ഗമായ വേദാന്തത്തെ വിശദമാ-
 ക്കവാനം ക്കണ്ണുന്ന സരളവാണിക്ക് എത്രം വിഷമമില്ല-

“വേഗഭീശപരനോട് ചേന്ന് വസിപ്പുതിനു മനഷ്യരെ
യാഗവും പല യാഗവും പല മത്രവും ചില തത്രവും
ആഗമങ്ങളുംപാസനങ്ങളും മാസനങ്ങളും മൊന്നമേ
രാഗസാഹര വാസികൾക്കു പ്രഖ്യാതിലും ധരിക്കണം
കേതവശനായ ശിവനുടെ ചരണതാമ രസങ്ങളിൽ
കേതിയുള്ള ജനത്തിനേ ഭവി മുക്തിലഭ്യന്ന് വരു
കേതി സദവു മുടൻലഭിച്ചിരു മുക്തി വരുവതിനിശ്ചരേ
കേതിതനു മഹാഷയം പുനരന്നുമില്ലപദ്ധതിവും
ഇപ്പുചുമശേഷ മീശ്ചര മായകൊണ്ട് ചരാചരം
ഇപ്പകാരമനേക സാധന മുള്ളതല്ലിപ്പെമന്നുമേ
ക്ഷിപ്രമൊക്കെ നശിക്ക മപ്പള്ളയംവരുന്ന ദശാന്തരേ
അപ്രമേയനനനനവുയരുന്നുകനായ്‌വരു മീശ്ചരൻ
മലകളും നഹിനിലകളും നഹികനികളും നഹിമുനികളും
ധനികളും നഹി മനജതം നഹി ദണജതം നഹിഭേദവേദേ
◦വെള്ളമെന്നിയെ മനിൽ മരറായ വസ്തുവില്ലിന്തു
കാണാവാൻ

ഉള്ളിക്കകളൂക്കവേ ജലത്രപമായ് വരുമന്നാഹോ
ആലിലകകകമേ ശയിക്കമൊങ്ങണ്ണി മാത്രമതെന്നിയേ
അമലിലും ബതകീഴിലും നഹി വിസ്തൃയം ബഹുവിസ്തൃയം
കാലബൈവരി ശിവന്നുര ലിലകളായവാനറിയുന്നവൻ
നിലക്കു ഗ്രിഗ്രാശകര ചട്ടചുഡ്യ നമോസ്ത്രതു”

എന്ന് ഹയഗ്രേഹലാഭത്തിനുള്ള മാർത്ത്യരും പ്രപ
ശ്വത്തിന്നുര നശപരത്തേയും പററി പുളിനീമോക്കണ്ണത്തിൽ
കാഞ്ഞൻ എത്ര സൂംരമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന്
നോക്കുക.

അവസരാചിതമായ ഭാഷാപ്രയോഗം നമ്പ്രാജ്ഞട
കവിതയിൽ കാണുന്ന മരറായ ഇണമാണ്. തുള്ളൽ
കമകളിൽ പലയിട്ടും കവിയുടെ ഭാഷാരീതി പ്രശ്ന

മായി കാണുന്നണ്ട്. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം വർണ്ണവസ്തു വിന്റെ ഗാംഭീര്യത്തെ വിശദമാക്കാൻ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു കുടുംബതാണ്. കല്യാണസംഗ്രഹണ്യിക്കത്തിൽ ഹനമാൻ വുല്പുവംഗമൻറെ അപം ഉപേക്ഷിച്ചു് ഉന്നതകായ നായി ഭീമൻറെ മുഹിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവോരാം ഉള്ള വർന്ന എത്രമാന്ത്രം രോമാഞ്ചപ്രദമാണെന്നു് നോക്കു.

“ഉല്ലത്തുമതി നരപതി നന്നാട് വാഴക്കളിങ്ങിനെ കേട്ടു ബുല്ലിയിലതികനിവു കലൻ കുത്തകമിയന്തു ഹനമാൻ വല്പിത്തരു ധവുളു ഹിമാവല സന്നിഭ്രംഗ ശ്രീരം നെട്ടതാകിയ കൊടിമരംമനാകണക്കേ തടിച്ചേരായ വാലും മുട്ടുമരം നയനങ്ങളുമുഖവാട് ചെന്തുകിടാരംപോലെ കുടിലാളിത്തി ശ്രീകലപോലെ വിളങ്ങിന ദന്തകദംബം ചട്ടഭസ്തുട സടക്കളുമിടകലപ്പനാ ഭയങ്കരമുഖവും പരിശുദ്ധതാട് പടപോരത്തിനു പുമ്പു തരകരഭാഡ്യയുഗം കരതലനവ നികരനികായവു മുത്തുക്കടക്കാറുമകണ്ണും ഗിരിവര സമമാകിന മാവിടമുത്തരു മുദരമുഡാരം ഉത്തര കടിതകമമത്രകളും മുടമയിലതിഗാംഭീരം പക്കാചുരംഗോപര മതിലുതകതെന്തായ ജംലായുഗളും കിക്കരകലമുടി; പൊടിയാകിന പട്ടതരമടിമലർവിവും ശങ്കരമിവ ഭവന ഭയംകരമാകിന വിച്ചുലശരീരം ശ്രദ്ധയരനിം ധവളമതിങ്ങനെ വിരബോട്ടകാട്ടിഹനമാൻ”

അരും കവിയുടെ തുലികയിൽനിന്നു് ഇതുമാന്ത്രം സന്ദേശിതമായ ഗാംഭീര്യത്തെ പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു വർന്ന പുരപ്പെട്ടുമോ എന്ന സംശയമാണു്. തുഞ്ചതു മുത്തേവ സാല്പാതെ കേരളകവികളിലെലായവനം എതാലുശ്വവർന്നനേതെ അതിശയിക്കുന്ന നെന്നാഴത്രവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

“നിഷ്ടരതമിടിവെട്ടിയും ത്രിഭവനം
തെട്ടിയും മരംവെള്ള പൊട്ടിയും തെരുതെരെ
ദേശീകരം മിന്നാൽക്കാണ്ട് നഷ്ടമായു് പ്രമകയും

പുജ്ചികൾ കരികരാകാരമായും ചോറികയും
ഭേദാരമാത്ത വേഗാലോരോരോ പിക്കകളും
വാരധി പുരങ്ങളുമില്ലകി മറിയുന്ന.

അഞ്ചേശവയാം പരമാദൈവം മരയുന്ന
വിദേശംപുണ്ട് ഇഗ്രേപാസികൾ മരക്കുന്ന
ശ്വലേലകളേറ്റ സപ്പ് ഷാളുകൾക്കുന്ന
ശ്വാസംരാതോടുമുണ്ടുമുണ്ടുക്കു പിടയുന്ന.”

എന്നിങ്ങനെ വാണിയവദാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എഴുത്ത
പുസ്തക വർന്ന വിഷയഗതാവത്തെ എത്രമാത്രം അകട
മാക്കിയിട്ടണ്ടെന്ന് കാണാം.

ഖ്രാവിയം ചമൽക്കാരകാരികളായ വർണ്ണനങ്ങളെല്ല
ആവിജ്ഞാരിക്കന്നതിന് വാൺവിലാസം ഇല്ലാത്ത ഒരു
കവിക്ക സാധിക്കുമോ “ഭാഷാകവിതമധാവൈഷമും”
എന്ന് ആക്രമനംചെയ്യുന്ന നഞ്ചാട കവി കിരീടപ്പതി
തന്നെ “ഭാഷാകവിതയ്ക്കില്ലോര വിഷമം” എന്ന് തന്നെ
സംബന്ധിച്ചിടതേരാമുള്ള പച്ചപ്പരമാത്മത്തെ വെളി
പ്പെട്ടതുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. തുണ്ടു മുത്തേഡവൻ
കഴിഞ്ഞതാൽ ഖാദിനെ ശമ്പുസ്പാധിനമുള്ള ഒരു കവി
വാസ്തവത്തിൽ കേരളത്തിലെണ്ണായിട്ടണ്ടോ എന്ന് സംശയ
മാണ്. ഖനിയൊട്ടണാവാനും എഴുത്തപ്പേ.

“പാകനൊത്തുട വാംശലേശമതിൽപ്പിരന്നവനേഷണ്ടാൻ
വാക്കിനാരാട്ടമെത്തിനേത്തു മടങ്ങിമാറുകയില്ലെന്ന
തീക്കന്ത്രക്കമടക്കമീല്ല വനങ്ങൾ ദേഹമതാക്കവാൻ
നീക്കമില്ല നിരപ്പിലുള്ള കവിപ്രഖ്യമതോതുവാൻ”

എന്ന് സഭാപ്രവേശത്തിലും,

“വാക്കുകാണ്ട പരഞ്ഞഞ്ഞവാക്ക് പതിജ്ജയിപ്പാനി-
നിക്കലത്തിൽ പിരക്കുന്ന പരക്കുട്ടം മതിയാകും

കവിയും വാക്ക്‌പ്രവാഹത്തെ വരിഷിച്ച സൗഖ്യപ്പാർക്ക്‌വിയുംകെട്ടിയണാക്കമെങ്കിലോ കേള്ക്കാണാലും”

എന്ന കംഡക്കണ്ണവയത്തിലും,

“പാക്കനായട വംശമാകിനപാൽക്കടക്കങ്ങൾ പിറന്ന ഞാൻ വാക്കിനാരോട്ടമിന്നകിഞ്ച തോണ്ടിപ്പുത നിയുധം നിക്കമില്ല പുരാണകമകൾ കമ്പിപ്പുതിന്ന നമ്മക്കേഹാ തീക്കനാർക്കൈമെ തഴുത്തുവെയിലുതട്ടകിൽ വാട്ടമോ”

എന്ന് നാളുയണിചരിതത്തിലും നമ്പ്രാർ സ്വയം ഫോഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത അത്മവ ഞാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മേലുറഞ്ഞ പദസ്പാധിനും നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ നിരർത്ഥമായി കാണുന്ന പ്രാസംഖ്യം മരുന്നു മരുന്നു കവിക്ക സിലിച്ചിട്ടില്ല. പിലാ ഉഭാധരണങ്ങൾ താഴെ ചേത്തുകൊള്ളുന്നു.

“പത്രമലർക്കലമൊക്കെ വിരിഞ്ഞു
മധുമസമയമാരി ചോരിഞ്ഞു
മധുകരനികരങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു
മണ്ഠടയസ്തമങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു
മുംഭകളുമിളിഡളിഗളിലവകളുകളുമിളികിന
കിളികളുമവിടെ നിരിഞ്ഞു
നൃക്കരവക വല്ലികൾ ചുത്തു
കുറുമൊഴികളുമായുതെതഴുതു
ചെരുതരലബപ്പള്ളുതിത്തു
നൃമലർമണമൊന്നമുതിത്തു
വന്തുമതിലുടയാളപട്ടനാപടലികളുടെ
മട്ടമലർക്കലമുടമപെരുതു
മലകാട്ടകളോന്നപകൻതു
കലമാൻകളോടി നടന്ന

പുലിപനികളോന്ന് നിവന്ത്ര
 കലികാമവിലാസമയർന്നത്
 മദമിയലും മയലും മയിലും കയിലും
 മലകളിലോരു കളിവെളിവിലിയന്ത്”
 “കയടനേങ്കിലും ജരംനേങ്കിലും
 നരയനേങ്കിലും ജരയനേങ്കിലും
 കടിയനേങ്കിലും കടിലനേങ്കിലും
 മടിയനേങ്കിലും തടിയനേങ്കിലും
 കളിനേങ്കിലും കാടനേങ്കിലും
 മളിനേങ്കിലും മൃഥനേങ്കിലും
 കട്ടിയൈങ്കിലും കാച്ചിയൈങ്കിലും
 യച്ചിയൈങ്കിലും വിഡ്സിയൈങ്കിലും
 വിരസനേങ്കിലും സരസനേങ്കിലും
 വിക്രതിയൈങ്കിലും വിങ്കതനേങ്കിലും
 വിമുഖനേങ്കിലും സുഖവനേങ്കിലും
 വിമതനേങ്കിലും സുമതനേങ്കിലും
 ചാരനേങ്കിലും ചപലനേങ്കിലും
 കൂരനേങ്കിലും കപിതനേങ്കിലും”

(ആദ്ധ്യാത്മകാഥിന്ദ്രി)

പിതീയാക്ഷരപ്രാസത്തിൽതനന ഒരേ അക്ഷരം
 യാതൊരു ഭണ്യവും കൂട്ടാതെ തുടരെ നമ്പ്രാർ ഉപയോഗിച്ചി
 കൂളിന് രണ്ടുനാഡാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കാം.

“പാഞ്ചായയരിപു നന്നരെ നാമം
 പാഞ്ചാക്ഷരമത്ര പാനംചെയ്യു
 പാഞ്ചാഗ്രികളുടെ നടവിലുന്നരത-
 മഞ്ചാതെക്കണ്ണവിടെ വസിച്ചു
 പാഞ്ചാനന്നസമ ധീരന്താക്കിന്
 പാഞ്ചാലീപതി പാഞ്ചുതന്ത്രജൻ
 പാഞ്ചുത്രിയവുമടക്കി മനസ്സിൽ

സഞ്ചാരത്തിന് വഴികൾ മടക്കൾ
 ചാവുലാവറുമബിലമകന്നക-
 രാഖുലയുഗളം മുകളിതമാക്കി
 കിഞ്ചനസംശയമിടക്കാത
 കൗണ്ഡിലിറച്ചു ശിഖാഹമിതെന്ന്
 സഖിതലാവവിഗ്രഹംജാനവു
 മബുതമാകിന ശിവനട ആഹം
 അഭ്യും മുന്നം മുത്തികളുള്ളതായ
 സഖിതയ്ക്കാമവിദേഹപ്രേരനട
 ചെണ്ണിടമുടിയും നിടിലത്തടവും
 സഖിതപാവക ഭന്തുപ്രഭയും
 ചാവുലഹണിമണി കണ്ണ ലയുഗവും
 പുണ്ണിരിതഞ്ചിന തിരുമ്പവഹടിവും
 ഗരുളസ്സുരിതമഹാഗളതലവും
 പരിലസിതംഹണി തിരുമാറിവും
 പരഹ്രമഗാഡ്യ വരദക്കുള്ളടി
 ശരഹ്രലാഞ്ചിതകരനാളികവും
 കരിചമ്മാവുത വികടക്കിതട
 പരിലസിതോരഗ മണിമേവലയും
 പരിമുഖതകളുടി മലരിണയും
 പരിഹോട ചേതസിചേത്രത്ര കിരീടി
 പരമാനന്ദ സമുദ്ര മുഴക്കി
 പ്രരഥേപരനഹമെന്നമുറപ്പി
 ചുത്തരഭക്തി മുഴുത്ര മുനീശ്വര
 പരിതന്ത്രക്ഷണശ്രാന്ന കവിതരു
 പദമുലാദികൾ ഭക്ഷണമില്ലു
 ജലപാനത്തിനമാറുഹമ്മില്ലു
 നിലമതിലെയ കാഴുനാിക്കാണണാക
 നിലയും നിഷ്ടരമന്ത്ര സൃഷ്ടലാരം

വലരിപ്പ സുതനുടെ ജടയുടെ നടവിൽ
പല പല പക്ഷികൾ കൂട്ടകൾക്കു
കലപുലി പനികളുന്നിവ വന്ന
പലങ്ങൾച്ചു വന്നണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

(കിരാതം)

ശ്രീ,

“വെള്ളത്തെ താമര കളിപ്പുമേവിന
കളിത്തവാപികൾ പെത്തത്തുകണ്ട
തള്ളുപോഴും പല കളിപ്പോഴും ചില
വിളഞ്ഞിമേവിന കളിപ്പോഴും
കളിക്കുമെന്നിയെ തെളിഞ്ഞുചെവ്വക
കിംബവമംബുജ ദലങ്ങോളം
ഹടങ്ങോളം പല മറങ്ങോളം നവ
തടങ്ങോളം ബഹുപടങ്ങോളം
പടന്നമാലതി പുടങ്ങോളം ചില
തടിച്ചു കാണ്വന എടങ്ങോളം
മരങ്ങോളം കൊടിമരങ്ങോളം മണി
പുരങ്ങോളം ബഹുധനങ്ങോളം
വരാംഗനാജനപുരങ്ങോളം പല
തരങ്ങോളായുംപുര വരങ്ങോളം
പ്രലങ്ങോളം വനദലങ്ങോളം മും
മണാങ്ങോളം ഹിമജലങ്ങോളം
നിലങ്ങോളം പടനിലങ്ങോളം മര-
പ്രലങ്ങോളം മരതലങ്ങോളം
കരിനുചെവ്വകമിലഞ്ഞി മണ്ണുള
മലഞ്ഞി കാണ്വനലവക്കമക്കണ
കരണ്ണിയവന്ന് കഷ്ണിതചുദന
കരണ്ണമെന്നിവ കുത്തത്തുപുത്തതി-
പ്രിഞ്ഞം വണ്ണുകൾ മരണ്ട മൊട്ടുകൾ

കരണ്ടുവൈംഗാടി തിരണ്ടുതേരിന
തിരണ്ടുനമ്പു മന്മാജ്ഞാചട-
നിശ്ചാജിമേവിന സുവാദാളം”

(രാവണാഭംഭവം)

ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധാലങ്കാരംഗി തിണ്ടുനാ എത്രയോ
വരികൾ തുള്ളൽക്കമ്പകളിൽനിന്നുല്ലരിക്കാം. വിസ്താര
ഡയത്താൽ നിത്രംന.

ഈവിധം മുഴുവൻ സുന്ദരമായി അനുത്തമയുരമാറി
പ്രവഹിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ കവിതാക്ലോഡിനിയിൽ മജജന
സുവം അന്വേഷിക്കുന്ന സ്വർഘദയനാരിൽ ആര്യംതനു
അതിൽനിന്നു കരയേറാൻ ഇട്ടിക്കക്കയില്ല.

ഈപ്രകാരം ഏതൊവജ്ജകമായ സാഹിത്യകരമായും
വിളങ്ങുന്ന തുള്ളൽക്കമ്പയിലേ ഭാഷയ്ക്ക് തുലിപോരെന്ന
ചില വില്പാനാർ ഒരു കററം പറയുന്നണ്ട്. ഈതിനു സമാ
ധാനം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ സാഹിത്യ
രസികരും ആക്ഷേപപത്തിനു മുഖപട്ടിയായി എന്നെ
കിലും ഒന്നു പറയാതിരിക്കുന്നതു ഉചിതമല്ല.

തുള്ളൽപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞതാതാവും നമ്മുടെ
കവിസാംഭേദമനാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ ആവബന്ധം
കരിച്ച കാലത്തും അതിനു ഇന്നിനു ഉപകരണങ്ങൾവേണ്ട
മെന്നും അദ്ദേഹം നീഞ്ഞുവിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യവിഷയ
ത്തിൽ അതിനു യോജിക്കുന്ന വൃത്തവും ഭാഷയും എത്രവിധി
ത്തിലുായിരിക്കുന്നുമെന്നും അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെട്ടതിനില്ക്കു
ണായിരുന്നു. അതനുസരിച്ചുതനു പ്രഖ്യാരവനയും
രംഗത്തിൽ അതിന്റെ പ്രഭാന്വും അദ്ദേഹം സാധിച്ചു.
സവജ്ഞങ്ങളും അതിനു സമീരക്കുവം സ്വീകരിക്കുയും
ചെയ്യു. പിന്നു അതിനു കററംപറയേണ്ട അധികാരങ്ങോ
അർഹതയോ ആക്ഷം ഉണ്ടുന്ന തോന്നുന്നില്ല.

വെറും കേരളീയരുത്രകലയായ കമ്പകളിക്ക് സംസ്കാരം നാടകങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യംമില്ലെന്ന ചിലർ കണ്ണക്കോഡം ചെയ്യേണാലെയാണ് തുള്ളൽബാഷയ്ക്ക് സംസ്കാരമില്ലെന്ന ചിലർ ആകുംബിക്കുന്നതു്. തുള്ളൽ നിമ്മാനത്തിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശം ഏറെന്നും കണ്ണൻ പ്രസ്തുമായി പല കറി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

“സജ്ജനത്തിനു സംസ്കാരവി കേരളക്കാരുകമെങ്കിലും ഭാജനത്തിനതിക്കലൊരു രസമേളുകില്ലതു കാരണം ഭജനങ്ങൾക്കും പടയണിയിക്കിഹച്ചേരവാൻ വടിവിയനോരു ചാരകേരളഭാഷതനു ചിത്രവാതു കുടപ്പട്ടപ്പട്ട കറിസംസ്കാരവി വികടക്കുവിയേറിയാൽ ഭജനങ്ങൾ ധരിക്കുവില്ല തിരിക്കമൊക്കെയുമെറുടക്കം ഭാഷയേറിവയ്ക്കു നല്ല മണിപ്രവാളമതെങ്കിലോ മുഖണംവരുവാനമില്ല വിശ്വേഷഭ്രംബണമായുംവരു വേഷസംഗതിയോടു ചേരുന്നും ഭാഷവേണമതെങ്കിലോ ശ്രേഷ്ഠമുള്ള ജനത്തിനും പരിത്രാശമെന്നവാതു മുഖം”
എന്ന സഭാപ്രവേശത്തിലും,
“ശ്രേഷ്ഠിയില്ല പടജനങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടാക്കുസംസ്കാരം ഭാഷയായുംപറയാമതിൽ ചില മുഖണംവരുമെങ്കിലും”

എന്ന കീചകവധത്തിലും നന്ദിപാർ മുക്തകണ്ണും ഷ്യോഷിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിമർശകനാരുടെ ചെവിയിൽ അരത്താനും കടക്കാത്തതു വലിയ കഷ്ണംതനും. താൻ തുള്ളൽക്കമും എഴുതുന്നതു് വിദ്യാരാത്രുടെ അഭിനന്ദനയുടെ ഉദ്ദേശിച്ചില്ലെന്നും വെറും സാധാരണന്നാരായ ഭക്താരുടെ ആസ്പദാദനത്തിനാവേണ്ടിയാണെന്നും അതിനാൽ ഭാഷ അധികമായുള്ള മണിപ്രവാളമാണും താൻ സ്വീകരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതും ഉള്ള തന്റെ മൂലഗ്രന്ഥം അ ക്രോഹം തുറന്ന പറയുന്നണ്ടു്. പിന്നു വിദ്യാരാത്രുടെ

അതുന്നാൻ അനുമതി കുറഞ്ഞു കൊടുവാനും യാരാളം വകു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

“കാണായി മെല്ലേവേ പത്രംമാസി തന്ന
പ്രഭാകരിംബവമുദിക്കം കണക്കിനെ
ശ്രോണാധരിതന്ന് മുവാംഗാജമനോഡ
ചേണാന്ന്‌മായ്ക്കുതാമുതോല്ലാസിതം
മാലതീബാണാന്നർ നീലത്തഴോലെ
നീലമേഘാവലിപ്പോലെ നിരങ്കാല
മാലോലകന്തളം ചന്തമോടെക്കാം-
കാലോളമഞ്ചുകവിത്തു വീണിട്ടനു
നീലാളകംകൊണ്ട ശ്രോഡിച്ചിരിക്കുന്ന
ഹാലാന്തരേ നല്ല ചാരത്തം കറികളം
ബാലേന്തുമഞ്ചു കൂക്കരേവാബിന്ത
പോലേ വിളഞ്ചുനാ കസ്ത്രരി ലായുമനം
മല്ലിശരൻ തന്നെ വില്ലിനേ വെല്ലുനാ
ചില്ലിയുഗത്തിന്നെ നല്ല വില്ലാട്ടവും
നല്ല കരിങ്കുവള്ളു വിനൗളുത്തിൽ
അല്ലത്തുപട്ടക്കുന്ന സദ്ദൂഷനാജന
കല്ലോലഹല്ലോഹലാജം പോലുത്തും
നല്ല വിലാസങ്ങളുള്ളാം മനോഹരം
വല്ലമേരും തിലകംസുമത്തിനെ
തല്ലിയോടിക്കുന്ന നാസികാഭംഗിയും
ഇല്ലാസ്ത്രക്കണ്ണം കണ്ണപാശദ്രാഗം
മല്ലായുധൻ തന്നെ തുണിരസനിഡം
പല്ലിവംപോലെയും വിച്ചമംപോലെയും
നല്ല തൊണിപ്പിള്ളിപ്പംപോലെയുമെന്നു-
അല്ലാസമേരുനാ ബിംബാധരം നല്ല
മല്ലമാട്ടിനിക്കർച്ചോല്ലുനാ പല്ലകൾ

കല്പമായുജ്ഞാര ചന്ദ്രപ്രഭാജാല
 അല്പമായുജ്ഞാര മദസ്തിതോഭയം
 ഏല്പവത്തമത്തിനും പുള്ളചന്ദ്രനുമ-
 ഔല്പര വളർച്ചാ മഖത്തിനേൻ്റെ ശ്രോദയു
 ശംവിനു തന്നടെ ഭംഗിപോരയെന്നുള്ള
 ശങ്കാവിഷാദം വരുത്തും ഗളിഞ്ഞേ
 തക്കപ്പുതക്കണ്ണറം ദിത്തും പവിഴവും
 സംശ്ലിഥ്യും കരാംഭഭാജയുമുഖം
 ഉത്തരംഗമാംകചക്രഭദ്രയത്തിനേൻ്റെ
 വിസ്തൃതമാം ജയനസ്ഥലത്തിനേൻ്റെയും
 മല്ലുന്നമമായോരുഡരംതുശംപാര
 മസ്തിവാനാസ്തിവാസം ഭേദഗാഹരം
 മതതഗജത്തിനേൻ്റെ മസ്തകാധിംബരം
 കത്തികവെന്ന് സംശ്ലിഥീടുന്ന
 തത്താദ്രശപ്രകാശംകടിഭാഗവും
 ചിത്താഭിരാമംഭക്രൂലസംവേഷ്ടനം
 അഭ്യിതാനേകരതാപ്രഭാമണ്ണാലി
 സഖിതംകാശ്വനകാഞ്ചികലാപവും
 പാശവാനാനും വസിപ്പുതിനായുള്ള
 മഞ്ഞമായുജ്ഞാര കാശ്വിപദത്തിനു-
 ഭാവയ്ക്കുകാശം മണിസ്തുംഭവിമേം
 തഭ്യുമസ്തചാരവാനുതകാണ്ണാലിപ്പയം
 രംഭായുഗത്തിനേൻ്റെ ശംഭാതിരേകത്തി
 നഭവാട ഭംഗാവയത്തുമേ നിശ്ചയം
 കേതകിമൊട്ടിനു വേദമുഖഭാക്ഷവാൻ
 ചാതുത്തുമേഡം കണക്കാൽ വിലാസവും
 അതനുച്ചത്താഭിരാമം പദ്ധപ്പേപ
 മാനഭിശ്രാദംവേദം സദ്ദാഹവും
 അപാദ്വൃദ്ധമനോഹരമായുജ്ഞാര

അപാമുതംമുഡാവൻ്തിച്ചു ചൊല്ലുവാൻ
അനീപത്രമനാഭൻറെ പഴളിമെതയ്ക്കമി-
നാവത്രല്ലെന ചൊല്ലുന്തു മഹാജനം”

എന്ന് ഹരണിസ്പദ്യംവരത്തിലെ ഉവർഗ്ഗിയെല്ലുറി
യുള്ള വന്നന വായിക്കുന്നോടു ഒരു സാഹിത്രരസികന്മാരു-
കന പ്രേരാവികാരംതന്നെ,

“അച്ചികൾ തങ്ങാടെ വീട്ടിലിരുന്ന ഓ-
ലിച്ചുകയൽത്തു പറന്തുതുടങ്ങി

“കൊച്ചുനഞ്ചത്തി കൊതിച്ചു തിരിച്ചു

നിച്ചിരിയത്തിക്കിലൈല്ലായ നാണ്ണം

കോയിക്കണ്ണപ്പോൾക്കാഴ്ചകർം കാണമാൻ
സ്ഥായിക്കാർ ചിലവുണ്ടെന്നാകിൽ

പോയിക്കണ്ണിവരാമെന്നാലതി-

നായിക്കാണ്ണിഡ എഴുഷ്ടിവേണ്ണം

കണ്ണുലിക്കായ നന്ദുച്ചുന്തുൻ

അഞ്ഞുറവരയുപണ്ണത്തിനു നല്ലോര-
തണ്ണാണ്ണം പണിയിച്ചുകൊടുത്തതു

കണ്ണതിക്കണ്ണളിക്കിരുക്കൊടുത്തു

തന്മാടെയരയിലെടുത്തിട്ടവാനാ

പെള്ളിനു സംഗതിവന്നാതുമില്ല

അഞ്ഞിനെവരുമതു താനേതാനിത്തം

തങ്ങൾ തുടങ്ങുകകൊണ്ടതുവന്ന

മൂശച്ചരനായരാഴിച്ചുപുണിനെന

കാഴ്ചക്കണ്ണം താൻ പാറില്ലാ

താച്ചുൻ നായരുമായിപ്പോയായ

താഴ്വരുംതരമല്ലിക്കാലം

അഞ്ഞേക്കുരുവരകൊച്ചിളയച്ചിയ

മവള്ളട നായരുമാരമിച്ചുനേബാട്

ചെന്നോരു ദിക്കിലിരിക്കുന്നാരു

അരങ്ങോരായതു കേട്ടകയത്തുട-
 നങ്ങോട്ടു പല വാക്കപറത്തു
 കൊച്ചിളയച്ചീ കർത്തവ്യംകാണാൽ
 പച്ചപുട്ടമായിപ്പോയി
 നിച്ചിരിയമാരാമവരോടൊക്കെ-
 മിച്ചിരിയപ്പു സ്ഥൂക്കിനിന്നല്ല
 ഇക്കാലത്തൊക്കെ കുഴീകരി കാണമാ-
 നിക്രൂട്ടത്തിന് പീഡിപ്പംതിരന്ന
 കുംകടിയമാർ പലതണ്ടിവച്ചെട
 തിക്കകർബക്കാണ്ട സഹിപ്പാൻ മേലാ-
 പണാം പടയണി കാണ്ണാൻ നമ്മു-
 കൊണ്ട പുരപ്പട്ടാനീ വിദ്യാന്
 ചെണ്ടക്കാർന്ന് ചെല്ലുന്നു
 ത്രഞ്ഞാംവാഴ്തുമെന്തു വൈഷ്ണവം
 അക്കരെയുണ്ടാക്കു തുള്ളുക്കാർന്ന്
 തെക്കേതെങ്കിൽ വന്നുകണ്ണരീ
 പരയൻകമ്പമെച്ചാൽവാനൊക്കെ റണ്ടുത്തി
 കുറയെച്ചാലീപ്പിത്തുള്ളു ഭന്നരം
 മുള്ളുക്കിട്ടു മറിക്കാൻ തമ്മിൽ
 ശ്രദ്ധത്തുണ്ടാണി പ്രധരംകുട്ടി
 കണ്ണവസ്തിക്കും നായമാരവർ
 രണ്ടുവിക്കാരോടിടക്കുടി
 കല്പം തടിയുമെട്ടതവർ തമ്മിൽ
 തല്ലം തള്ളം കലഘല്ലുകുട്ടി
 നമ്മുടെ വിദ്യാംഗന്നു നടന്ന
 നമ്മു മറന്നു പറന്ന തിരിച്ചു”

ഇത്രും ഒമ്പിനീസ്പയംവരം കാണമാൻ പുറപ്പെട്ട് അച്ചിമാങ്ങട സംഭാഷണം കേരളക്കനാ ഒരു നാടൻ നായക്കിൾ ഉണ്ടാകി.

തുള്ളൽക്കമെക്കംതന്നെ പടയാളികളായ പാമരന്മാ അടെ സപത്തിനവേണ്ടിയുണ്ടാക്കിയതാബന്നും സമുത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കവിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ്യത്തികളിൽ നാടൻ നായക്കാരുടെയും പെട്ടുണ്ടാക്കുന്നും ഭാഷയുപയോഗിച്ചുതു കററ മാണണനു ശറിക്കുന്നവക്ക് നമ്മുാരമെന്നാലുംതെ മററാനും പറവാൻ കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ നാടോടിഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്,

“ഭൂഷണം വരവാനമില്ല വിശ്രേഷ്ട്രൂഷണമായ്ക്കും”
എന്ന കവിതനെ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഭാഷാഗ്രഹില്ലില്ല, സംസ്കാരമില്ല എന്നും മറ്റൊരു വ്യത്മമായി കയക്കുന്നതു് അതിന്ദനിയമനേ പറവാനാജ്ഞ. കവിയുടെ സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യവും അതിൽ കവിതചമയ്യാൻ അഭ്യർത്ഥനയിൽ എത്രതേതാളിം കൈയ്യുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും അഭ്യർഹം വേണ്ടവോളം ശ്രൂക്കിപ്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. അതിനാൽ തുള്ളൽക്കമെയുടെ ഭാഷാനിൽ മനാവിധി വേണ്ടുമെന്നു് മന്ത്രക്രിയയെന്ന നിശ്ചയിച്ചുറപ്പു് അതനുസരിച്ചു് അതിന്റെ ഉപജ്ഞതാതാവു് ശ്രദ്ധയാഗിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഭൂഷ്യം പറയാൻ ആക്കിൾ അവക്കും കുറഞ്ഞുണ്ടെന്ന ദോന്നുന്നില്ല.

മാത്രാണ്ഡിയവമ്മ തുടങ്ങിയ ആവ്യാഹികകളിൽ നീവ് പാത്രങ്ങളുകൊണ്ട് നീചവാഷ പറയിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭാഷാഗ്രഹിയില്ലെന്നായാണ് കററം പറയുന്നില്ല. നേരേമറ്റിച്ചു് അതെതാഴ അംഗിയായിട്ടേ വായനക്കാർ കയറുന്നാജ്ഞ. അതുപോലെ ഉള്ള രംഭിപ്പായമേ തുള്ളൽക്കമെകളിലെ ഭാഷയെപ്പറ്റി നാം കുഞ്ഞാമേഖലക്കുള്ളിട്ടുണ്ട്.

സാധാരണ പദ്ധതിയിൽ - ഉത്തമപൂർത്തിയാലും നിച്ചപാത്രമായാലും - അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു് കവിസങ്കേതകളിൽമായ ഒരേ സാഹിത്യഭാഷയന്നും പരമാത്മം നൃക്കവിവുള്ളതാണ്. തുള്ളൽക്കമ്പക തിലാകട്ടേക്ക് നമ്പ്രാർ ഇതിനൊരു വ്യതിയാനം വരുത്തിയിരുന്നു. അതായതു് ഓരോ പാത്രത്തിന്റെയും സ്വഭാഷയിൽ സൗഖ്യദാശിത്തമായി ആ പാത്രത്തെക്കൊണ്ട് വരുകയിൽക്കുന്നതു് ബ്രാഹ്മണർ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിനു് സംസ്കൃതം ഉപയോഗിക്കുന്ന എന്നാണ്ടേപ്പോൾ നമ്മുടെ സങ്കല്പം. അതുസരിച്ചു് മൂലഗംഗും ആശ്വര്യബ്രാഹ്മണനൊയി സ്ഥാനം കഴിച്ചു് ചുജക്കിവരുന്നോടു് ബ്രാഹ്മണിയോടു് പരിയുന്നതു്,

“ഫേ ഫേ ദേവകാഞ്ചനപ്രജലം നാണ്ഡി സുമം നാണ്ഡി
ഗ്രഹം ഭ്രാഷ്ടിതം നാണ്ഡിപാസി ക്രതുഫേ കിഷ്ടം
ദിപം കത്ര കത്രേദം പാവസലു വിന്റാണ്ഡി
കേവപം ജാതമന്മാകം കൃതപാ ഭക്ഷണം ഗതപാ”

എന്ന തുടങ്ങി സംസ്കൃതത്തിലാണ്. ഇങ്ങിനെ മഹാശി ഓരോ ജാതി വേഷം സ്പീകരിക്കുന്നോടും അതതു ജാതി യുടെ ഭാഷയിൽ അനേകം പാത്രത്തെക്കൊണ്ട് നമ്പ്രാർ സംഭാഷണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സിതാസ്പയാവരം കൂട്ടിയിൽ മാക്കോച്ചാരും മകളും മായി ചേച്ച് തുടങ്ങിയ കാക്കര നായങ്ക് തന്റെ പ്രിയയ്ക്കു് പത്രപണം വിലയുള്ള ഒരു പുടവ പട്ടജട പക്കൽനിന്നു് കടന്വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. പത്രാംതീയതി പണം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു കരാർ. എന്നാൽ പുടവ വാങ്ങിക്കൊടുത്തതിനാലേണ്ണം കാക്കര നായർക്കു് പട്ടജ ഓപാകേണ്ടിവന്നു. പത്രാംതീയതിയായപ്പോൾ പട്ടജ പണത്തിനൊയി കാക്കരനായതുടെ തള്ളത്തിൽ പാട്ടകിട്ടു

മായി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പട്ടരക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ കവി എത്ര റസമായ തമിഴ് പരിയിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന താഴെ കൈഞ്ഞതിരിക്കുന്ന പദ്ധതിയിൽനിന്നാറിയാം.

“കാക്കരയീനവ നേക്കപ്പോന്നൻ
കച്ചയെട്ടതെ പണാത്തതത്തായം
പണമില്ലാട്ടാ പണയം താരം
പട്ടക്കിട്ടു വാതം പെണ്ണ്
ഒമെത്താനോയ പണയത്തന്താ-
ലോര കറി പാത്തതു വാങ്ങിക്കൊഡംബേൻ”

ഈംഗെന പല ഉള്ളഫാസിള്ളം കാണിക്കാനുണ്ട്. മഴദുർഘ്യന്നു തെലുങ്കുന്നായി, തെലുങ്ക് പരയുന്നതും പാടനായി ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംസാരിക്കുന്നതും മറ്റും കേൾ പ്ലാൻ വലിയ റസമുണ്ട്. നമ്പ്രാക്ഷേം ഭാരതത്തിൽ നട ചുംത പല ഭാഷകളം വശമായിരുന്ന എന്ന് ഇതുകൊണ്ടനമാനിക്കാം.

നമ്പ്രാക്ഷേം തുള്ളൽക്കമ്പക്കുക അനന്തരസാധാരണ മായ അഭിരാമതയ്ക്കുള്ള മററായ കാരണം അതിലെ നിസ്ത്രേമധ്യരമായ അലങ്കാരങ്ങളും ലോകക്കാക്കളും പഴ ഏഞ്ചല്ലുകളുമാണ്. ഇത്തന്ത്ത്വത്തിലിവസം ഒരേ നിലയിൽ നിന്ന യുലംചെയ്തിട്ടും തള്ളരാത്ത ജാംബവാനെ ഭഗവാൻ കൈക്കൊണ്ട് പിടിച്ചു താഴേത്തെയ്ക്കിയുന്നവിധം നമ്പ്രാക്ഷേം വൺചുരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

“ചെന്നിമഹവാലും കാലും കരവു-
മൊന്നിച്ചുടനെ കത്തിയമാത്തായ
പിണ്യംപോലെയുങ്കി ധരണിയി
ലിട്ടാനവനേക്കെടലുമ്പന്ന്”

പിന്നൊ ജാംബവാൻ കുളം തുന്ന നോക്കിയപ്പോൾ
പുരോണാഗത്തു കാണപ്പെട്ടു ഭഗവദ്ദു, ചും എത്ര സൂര്യരമായി ട്രാണം നമ്മുടെ കവി പിതൃക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

“നിലപ്പയോധരജാലംപോലെ
വിലസിതമായി പല നിറമായി
പീലിയണിത്തും മാലയണിത്തും
തണ്ടാർമണമത്ര തണ്ണിയണിത്താങ്ങ
വണ്ടുകൾ മണ്ണി മുരണ്ടുനടന്നം
കണ്ടാലധികമനോധരമാകിയ
തണ്ടാർ മാനിനി കാന്തൻ തന്നട
കൊണ്ടയുമവിടെ കണ്ടാനടന്നെ”

ഇനി നമ്മായിൽ കുഡിച്ചുകൊണ്ടുനിന്ന കാര്ത്ത
വിഞ്ഞാശ്ശൈനനെ വള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

“തിരിവിയണാളി സഹസ്രംകൊണ്ടാങ്ങ
ഷിറയും കെട്ടിയുറപ്പിച്ചുങ്ങുനെ
കത്തിയോലിച്ചുവരും ജലമങ്ങൾ
തട്ടുംകൊണ്ടാണിയുടെ മദ്ദു
ഇടവുട വലവുമൊരുത്തുരാത്തു-
റിടതിങ്ങീടിന ഏകകളിലേഷം
തട്ടികൾ കണക്കെ നിരത്തിക്കൊണ്ടപ്പെ
നടവിൽത്താനൊങ്ങ കുററിക്കണക്കെ
പേരാൽ തന്നട വേട്ടകൾപോലെ
പെത്തായുള്ള കരണ്ടുലേഷം”

(ബാണയുഖിം)

ഇങ്ങുനെ അലങ്കാരങ്ങളെ കാണിപ്പാൻ ഉല്ലരിക്കുന്ന
പക്ഷം അനവധിയുണ്ട്.

മരുരാങ്ങ കവിക്കം പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചുട്ടി
പ്പാത്ത നിരവധി ലോകോക്കതികൾ ക്കുഞ്ഞു കവിതയിൽ
കാണാം. സംഭാരവാക്യങ്ങൾ പ്രയോഗിപ്പാൻ മാത്രം
കണ്ട വിത്തുള്ള ഒരു കവിയെ കേരളത്തിലെങ്ങും കണികപ്പ്-
തുള്ളൽക്കമകളിൽ അവിടവിട്ടുണ്ടായി പ്രയോഗിക്കുന്നുട്ടി

കൂഴിൽ സദാചാരവാക്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഉല്പരിക്കുന്നതു വിഷയമാണെങ്കിലും ഉദാഹരണത്തിന് അവയിൽ ,ചിലതു താഴേ ചേക്ഷണ.

- 1 പാബിന പാൽക്കാട്ടത്തെന്നാൽ പാത്രതു-
വന്ന കടിക്രൂം
ചേമ്പിന നെയ്യുഴിച്ചെന്നാൽ ചൊറിന്തു
ആക്രമിക്കുന്ന മേലാ
- 2 ഇപ്പോൾ ചോറിട്ടുകൊക്കുക കടിക്കുന്ന
പട്ടികർക്കു കൊട്ടക്കുന്നയുള്ളികർക്കു നമസ്കാരം
- 3 നീട്ടിയോരു കയ്യുകേരി കടിക്കുമ്പുംനെയുള്ള
ആക്രമാന്നമൊരുന്നാളും വിശ്രസിപ്പാൻ പാതമല്ല
- 4 കണ്ണാലുമറിയാതെ കളിക്കുന്ന തലയ്ക്കിട്ടു
കൊണ്ണാലുമറികയില്ലാണക്കമബലജ്ഞരാം
- 5 രക്ഷിപ്പാനധികാരിയായുള്ള യജമാനൻ
ഭക്ഷിപ്പാൻ പുരപ്പട്ടാലക്കാലം പ്രജകർക്കു
ഉമ്മാനമുട്ടപ്പാനം തേപ്പാനം വകയില്ലാ
ഞെതാദാനം പുരപ്പട്ട പോയ്ക്കാംകുന്നതേയുള്ള
- 6 അനുവിറദ്ധ പണ്മണംകുക്കുവരെത്തളിയിപ്പാൻ
ചേനവിറദ്ധ പോരകുന്ന വഞ്ചാതി മതിയാമോ
- 7 പോന്നവാരിക്കാട്ടകുന്ന ധനിക്കുന്നക്കോരു കാക്ക
പ്പുനാമാനും കാഴ്വച്ചു പ്രസാദത്തെ വരുത്താമോ
- 8 ദിജ്ഞനത്തിന്റെക്കാരം ദ്രുഷ്ടണത്തിനൊരുമാർജ്ജം
(സഭാപ്രവേശം)
- 9 തെത്തുവരുത്തിയും കത്തീടുന്ന വരവിതനിലപ്പാം
സലവിലം തള്ളിക്കുംപോലെ വന്നിതിപ്പോരം
(ബാണയുലം)

- 10 നിലയില്ലാതെ ചുരപ്പുടെന്നാൽ
വലയുന്നതിനോടെ പോംവഴിയില്ല
- 11 മണ്ണമുള്ളാൽ കുസുമങ്ങൾ തിരഞ്ഞീ
ടണ്ണയുനില്ലോ വണ്ടുകളെല്ലാം
- 12 ലക്ഷ്യംമുള്ള ജനത്തിനു തത്പനി-
രീക്ഷണമെന്നതിനെന്നൊരു ഭാഡം

(ഹാതുചരിതം)

- 13 മരണമട്ടതെ ചുമാൻട രോസവി-
കാരം കണ്ണു രസിക്കണപോലെ
- 14 അനുപവിടിച്ചുവിളിളക്കാതൊരു തടി
ശ്രദ്ധവിനക്കാണ്ടു ഗമിക്കായ്'വരുമോ
- 15 അഞ്ചാടിക്കേതാരെന്നാലിങ്ങിതി-
നമമഴയാടെനാ പഴശ്ശേഖ്യാത്ത
- 16 അവുന്നതിനേ മോഹിക്കാവു

(സന്താനഗ്രാഹാലം)

- 17 കണ്ണികാശമാനൊരു പണമില്ലാത്തവ-
ഉണിവാനോത്താലെന്നൊരു കാൽം
ഉമ്മാൻവകയില്ലാതെന്നൊരു എതാമൻ
സമ്മാനിപ്പുന്നാളായ്'വരുമോ
- 18 എന്നൊ വേണകിലെൻ്റെ കന്തം വിഴ്ഞ്ഞണ്ണം താൻ-
എന്നിള്ള സംസാരംപോര്ത്തവനു കാൽംങ്ങളെല്ലാം
- 19 അനുവലിക്കാത്തു മരത്തടി
ചുനവലിപ്പുന്നെന്നുതായ്'വരുമോ
- 20 പോക്കമീയൻ മരജ്ഞരം നിറഞ്ഞത്തി ,
ക്കണ്ണരമാക്കിയ കാട്ടുകളെല്ലാം

ക്രൈസ്തവ മതപ്രാന്തിയം
തീക്കന്നതമാത്രം മതിയാകില്ലെ

(സീതാസ്പദയംവരം):

- 21 തക്കപ്പൊമ്പിനിയിടയിൽ ചേത്താര
ചെക്കാല്ലുന്ന കണക്കിന കാന്തൻ
- 22 പത്രപണ്ടത്തിന മുതലുണ്ടനാൽ
വുലന്നുകൂടം പെണ്ണകിടയ്ക്കും
- 23 കളപറിയാണത്താൽ കണ്ണങ്ങളിലോര
വിളവില്ലാതാമെന്നാറിയേണം
- 24 പണമുണ്ടനാലെന്തെ താത്ത
- 25 ഇന്നോധിഷ്ഠം വിചാരിയ്ക്കുണ്ട
ഇരുജനമൊന്ന് നിയോഗിക്കുന്നോരും
- 26 അരുപതിലാരാൻ ചുരികപയറുത്തു-
ടങ്ങാരുണ്ടോ ശീവ ശീവ കുഴ്റം
- 27 അന്തേവാസികർം ഇരുവരങ്ങയും
കാന്തരജനമട ഭർത്താവിനെയും
ശാന്തിവരുത്താൻ ശാംസിക്കനാതു
ശാന്തിവിരുദ്ധം വേദവിരുദ്ധം
- 28 വൻപുനാരോദ പെയ്യവഴിയിട്ടാൽ
പിൻപിൽ വരുന്നാവരതിലിടക്കുടം
കൊമ്പുന്നപോയതു മോഴയ്ക്കുവഴി
- 29 കളരിക്കാരന ചോട്ടപിശ്ചത്യാൽ
കാണികക്കൂക്കപ്പെട്ടതിൽ ചാട്ടം
- 30 വാതിക്കോനോദ മന്ത്രമിളച്ചത്യാൽ
ങ്ങ പന്തിക്കാരോക്കെയിളയ്ക്കും

- 31 എയ്യാനല്ലോ കട്ടളജിച്ചാ-
ലവപലവാസികളുാക്കക്കുക്കം
- 32 പടനായകനാൽ പടയിൽത്തേരാറാൽ
ഭേദനമെല്ലാമോടിയൊളിക്കം
- 33 അമരക്കാരൻ തലതെററുവോൾ
അണിയക്കാരുടെ തണ്ടകൾ തെററം
- 34 കാർത്തകക്കാരൻ കളവുത്രുന്നാൽ
കരമേലുള്ളവർ കട്ടമുടിയുള്ളം
- 35 താളുക്കാരൻ മാതൃപിഴച്ചാൽ
തകിലായുനാവനവതാളിത്തിൽ
- 36 നല്ലതുമാകാത്തതുമെററുവോൾ
കല്ലിന ഭാവവികാരമതുണ്ടാ
- 37 കായത്തിനുനാൽ ദോഷംവന്നാൽ
പ്രായഗ്രഹിതതംകൂണ്ടതു നീക്കാം
- 38 ഉപ്പിലിടനാ പദാത്മാജ്ഞാക്ക-
ന്നപ്പിലിരട്ടി പുളിപ്പുണ്ടാക്കം
- 39 ധൂച്ചപ്പാൽക്കടിപ്പോലെ നേത്രമ-
ചച്ചുംകൊണ്ടിരു താനിതിചെയ്യാൽ
- 40 ത്രീമനോഹരമമുതെന്നാലും
കോരിക്കോരിയൊഴിച്ചാൽ മുഴിയും

(ശീലാവത്തിച്ചരിതം)

- 41 അക്കന്നഡിക്കനോരമിങ്കുക-
ളുാക്കേ ത്യടിതിയൊളിക്കുന്നിലേ
- 42 കണ്ണക്കുള്ളൂൽ വള്ളിക്കും കണ്ണാൽ
മണ്ണും നല്ല സമർത്ഥനായം

- 43 ദിഷ്ടതയുള്ള ജനങ്ങട മുവിൽ
യുഷ്ടതയോജവൻ കാട്ടകയില്ല
- 44 ദിഷ്ടീതികളിൽ വന്നഭവിച്ചാൽ
നീക്കിക്കൊഡിവാനെഴുതേണ്ടതാണ്
- 45 വല്ലുമകളിലില്ലുമകളി-
തെല്ലാജനവും ചൊല്ലുന്നാലോ
- 46 തന്നട കുറ്റ തലയ്ക്കമാവച്ചു-
ലോനും വളരെയസഹൃദയില്ല
- 47 തന്നിൽക്കിക്കുവരോട് പിണ്ണങ്ങ-
തെനു മഹാജന മുരാചയുന്ന
- 48 പാലും ജലവും കലന്നവച്ചീടിനാൽ
പാലേ കടിപ്പു അരയനാജാതികൾ
- 49 ദിഷ്ടനിയേ മറവതൊനും ഗ്രഹിക്കില്ല
പൊട്ടകളുതിൽക്കളിച്ചീടുമടക്കൾ.

ഈഞ്ചിനെ ഉല്പരിക്കുന്നാപക്ഷം ഈ ലോകോക്തികൾ-
കൊണ്ടുതന്നു ഒരു ഗമമം തീക്കാം. തുള്ളൽക്കമെക്കുടം
സവ്വാദരണിയതയ്ക്ക് ഈ ലോകോക്തികൾ ഒരു പ്രധാന-
നിശാനമാണ്.

അതുവാം അരല്പ്പായം

നമ്പ്രായടട വണ്ണന

നിരങ്ങൾന്നായ നമ്മുടെ കവിസാദ്ധംമന്റെ പുവ്യകവി സങ്കേതങ്ങളിൽ തിരെ ബഹുമാനമില്ലായിരുന്ന എന്ന് മനു സുചിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ. സ്വന്നഭവത്തെയും വാസ്തവ തത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്വന്നത്രംപോലെ കവിത രചിക്കുന്ന ഒരു രീതിയാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. പുവ്യകവികളുടെ രീതിയെ നമ്പ്രാർ നിരുദ്ധേഷം ഉപേക്ഷി ചീട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന പറവുന്ന നിരുത്തിയില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ മറ്റൊരു കവികൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹം കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സഥ്യത്തും പറയാം. വളരെ ചുരുക്ക മായിമാത്രമേ അദ്ദേഹം പുവ്യമാതൃകയിൽ വണ്ണനചെയ്യിട്ടുള്ളൂ. നിത്യം നമ്മുക്കുന്നഭവഗ്രാചരമായ പരിത്യസ്തി കഴുത്തും വസ്തുക്കളേയും അഞ്ചൻ്റെ അദ്ദേഹം അധികവും തന്റെ വണ്ണനകൾക്കു വിഷയമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ കവിയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം എന്നെന്നാണ് നമ്മുക്കാലോചനപിക്കേണ്ടതു്.

“ഇള്ളിള്ള രുക്ഷങ്ങളൊട്ടുകത്തിനാിഷ്ട
മിള്ളത്തിലാഗ്രഹം മാനിനിളിംപുല്ലു”

എന്നദ്ദേഹംതന്നെ തജ്ജിമചെയ്യിട്ടുള്ളതനുസരിച്ചു് സാഹിത്യരസാസ്പാദനം ഓരോതവന്നുണ്ടായും മനോവികാസ തന്ത്ര അവലംബിച്ചതേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഏതു ജനസ്ത ദയവത്തിലും സുന്നപക്ഷക്കാരായ സഹാദയന്മാരിൽ അതുപോലെ കവനങ്ങളിലേ അലങ്കാരവിശദംജങ്ങളും മറ്റൊരു അസ്പദിക്കാൻ ശക്തിയുള്ളവർ വിരൽത്തുവിൽ എഴുന്നു വുന്നവരെ ആയിരിക്കുയെങ്കും.

“**ളുമണിതന്നീര** റഫിപോലുമങ്ങണയാത
 ഹിമവാൻ തന്നീര തെക്കേള്ളുറത്തെപ്പുംകാട്ടിൽ
 ചെറിക്കേരസംഘണ്ട കളിച്ചുമരഞ്ഞവിനാൻ
 ഗിരാന്തുംജാഞ്ഞരാമതിക്കഴതുക്കരേതാട
 കരിണിയുഗമല്ലുഗതനായുമിച്ചുായ
 കരിവിരനേള്ളാലെ മദനവിവരനായു
 കരിണിഗമനമാരാകിയ ഭാത്യമാരാം
 തങ്ങണിമണികളാം കന്തിയും മാറ്റിതാനം
 സരസീങ്ങമശരസമന്നാം കാന്തൻതന്നാ
 ങ്ഗരത്തുണിരകരാളോജപലത്ര കരവാള
 ധരനായുംരാസനകരനായു കാണാനേതാടം
 സരസീങ്ങഹരേനികരപരവരശേ
 തരമാനസമാരായുമരഞ്ഞവീടിനനേരം
 ഹരിണഹരികരിക്കിടി ശാർഥലുഡിക-
 ഇരികൈദരിമുഖഗതജാളായു കാണാനേവാൾ
 ശരണപാകൊണ്ട വീണം മരണഭയംകൊണ്ട
 മരണദി മരണതുപ്പോയുന്നിന് നോക്കിടന്നാരും
 നിഷ്കടത്തികയ്ക്കു മുന്നമിരുന്നിടിനപോലെ
 മക്കടക്കീയകൾ കണ്ണപാക്കണ്ണത്രിമഹലംഘണ്ടാ
 കക്കടരതിക്കീയാഡികൾ കണ്ണാനുഡിച്ചും
 പോത്രക്കടങ്ങപാക്കണ്ണരാം തായ്യോക
 നോക്കിക്കുണ്ടും

കോകിലകോകകേക്കി ചാതകഗ്രൂക്കാദിസം
 ഭോഗഭേദങ്ങൾ കണ്ട രസിച്ചുമതിനുംലു
 വേഗമോടനുകൊണ്ട മാഴുകിവിണിടന്നാരും
 ഒരുക്കമോടിണകുടി കേണം വിണിടന്നാരും
 കരടിക്കണ്ണലം തമിൽക്കടിച്ചു കളിപ്പുത്രം
 കരിണികളുള്ളണ്ട കരികൾ പുളിപ്പുത്രം
 കിടികൾ പിടികളുള്ളിടിച്ചു പുൽക്കന്നാരും

പിടകളോട്ടുവേൻ പക്ഷികൾ കളിപ്പുതും
 കണ്ണക്കുത്തുകരപ്പുണ്ട് കണ്ണിവാർക്കഷലികൾ
 കണ്ണാദ്ദേശവുംവേച്ചു കാന്തനും തങ്ങളുമായും
 കണ്ട കാനനംതോറും രമിച്ചുവസിക്കുയും
 തണ്ടാർബാണന്മിത്രക്കണ്ണററം ഹസിക്കുയും ९
 മാക്കുമുകരുട ബിറ്റപാനവുംവേച്ചു
 ക്രൂക്കാപികകലപത്വമം കേട്ടകേട്ടം
 വണ്ണക്കൾ മധ്യപാനംവേച്ചു മത്തതപ്പുണ്ട്
 കൊണ്ടാടിമുരിവാടിന് കാടി പുഷ്പങ്ങൾതോരും
 കണ്ണാഡവും നീകില്ലുംതുമിച്ചിടന്നതും
 കണ്ണാരാനും പുണ്ടുമയരപാനംവേച്ചും
 മന്മഹിലിവകൊണ്ട് കാട്ടമുന ചാന്പിച്ചാബി
 സമേമാദം വള്ളന്നുള്ളിൽ സമേമാദം പെരകിയും
 വന്മല മുകളേറി നിന്മല ശിലാതലേ
 നമ്മലർ മെത്തതനേലുമേഷം പുണ്ടവാണും
 ഭാമിനിമാതമായി സ്ഥാനവമിരിക്കുന്നോരും
 കാമരസമനായ പാണ്യവാം റൂപവീരൻ.”

(ഭാരതം സംഭവപരമ്യം)

ചലഞ്ഞി ത്യംകാരം
 ചെവികളിലംഗാരം
 കോകില ക്രൂജ്ജിതങ്ങൾ
 കൊടിയ കണ്ണഗ്രൂപ്പലങ്ങൾ
 കസുമഗ്ഗരഭം നാന്സാ
 കഹര സരലൈസിൽ
 അരതിഴുവകാരണമി-
 നാരാമ സഖ്യരണം

മിന്നൽക്കൊടിയിരഞ്ഞി മനാിലേ വരികയോ
 വിധുമണ്യലമിരഞ്ഞി ക്ഷീതിയിലേ ഓപാരികയോ

സപ്രത്ത് വള്ള് മാമനാ പരനിഞ്ഞ് വരികയോ
കണ്ണകൾക്കിൽ നല്ല പീഞ്ഞും ത്യരികയോ

നൂച്ചവരിൽ കമ്പകളി.

(1-ാം ദിവസത്തെ കമ)

കണ്ണാളം കണ്ണകളിൽക്കും മനിഭവന മനോഹാരിണി

രാജലക്ഷ്മി

കണ്ണാഡ്രേഷം കലന്നിളിവില വസ്തുമതി പാല മാലാഭിരാമാ
ഭാഗ്യാരങ്കാണട പുണ്ണാഗജമദ്ദൂരിന്ത്ര തന്ത്രംഗാടകാപ-
നഥണായി പോലെയോല്ലും ജഗതി പരിചിതാ രാജ

ധാനി രജുണാം

ലോകാ ലോകോല്ലുസദ് ഗ്രാച്ചര എന പരിശ്വാലം

കുതാ ഭംഗി കൈകയ്യും

ബാകാശത്താട്ടമുംടിടിന കനകമണി സാലമാലാഭിരാമാ
എകാനേത രതാഹമമ്മുംജാളിൽ നിജ രമണമായമായും

മാരബില്ലാ-

രാഗാലോലം കളിക്കം മധുര മുഗ്രശം വിഭേദമേംഞ്ചാസമാനാ
മല്ലാർ പുക്കാവിലയ്യാമുള്ള പവനമേരുതയലാടി കളിക്കം
മല്ലാക്കുണ്ണാം മഴബാദഞ്ചിത സുരഭില സംഗീത ഭംഗി

മദനാജ്ഞതി

ഉല്ലാസം പുണട പൊന്നിൻ കൈടിമര മുകളിൽ കാറര

ലച്ചംബുദ്ധാളി

മെല്ലേ മെല്ലേ മുക്കിക്കം കനകമയ പതാകാവലീലാളിനീയാ

(രാമാധനാ ചംസ്യ)

ഭാവുകന്മാരെ അരുത സമുദ്രത്തിൽ ആറുടാടിക്കന്ന
ഇംഗ്രേസ കാവൃശകലജാളിടു അനുശയങ്ങൾ അമ്പിപ്പാർ
സംസ്കാര സന്പന്നനരായ പാശ്യിതന്മാക്കം മാതൃമേ
സാധിക്കുന്നുള്ളത്. എതാദു കാവൃജാളിടു കത്താക്കളിടു

ഉള്ളേശവും അവ പണ്ണിത്തനാരെ സൗഹ്യികസാമന്ന മാത്രമാണ്. എല്ലായർക്കിത്തനാരായ പാമരനായടക്ക ആദ്ദേഹത്തെ അവർക്ക് കാംക്ഷിച്ചിട്ടുമില്ല.

നമ്മുടെ സൃഷ്ടിപ്പയശൻറെ മനോഗതത്തിയാകട്ടെ ഇതിനു നേരേ വിപരിതമായിരുന്നു. അഭ്യേഷത്തിന് സൃഷ്ടിപ്പക്ഷ ക്കാരായ പണ്ണിത്തനായടക്ക ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ചിന്തയും ഇല്ലായിരുന്നു. പണ്ണിത്തനാ റല്ലാത്ത സാധാരണക്കാരുടെ ആനന്ദത്തെ മാത്രമേ അഭ്യേഷ മാം ഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അതിനു വേണ്ട ഭാഷയും രചനയുമാണ് അഭ്യേഷമാം സ്വീകരിച്ചതു്. അതു വിജയകരമായിത്തന്നെ പരിശീലിച്ചു എന്നുള്ളതു് തുള്ളൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൻറെ പ്രചുരപ്രചാരം കൊണ്ടുതന്നെ നമ്മകൾ തീർച്ചയുട്ടുടർത്താം. ഇന്തി തുള്ളക്കമെകളിലെ വണ്ണനയുടെ സ്വഭാവമെന്തെന്ന് നമ്മകൾ നോക്കാം.

നമ്പ്പും ഏതൊരു വസ്തുവിനെ വണ്ണിച്ചാലും അതിനെ തന്റെ ശ്രോതാക്കരിക്ക സുഗമമാക്കുന്നതുകൂടെ വിധത്തിൽ കേരളീയമാക്കി വിവരിക്കു എന്നുള്ളതാണ് അഭ്യേഷത്തിൻറെ രചനയിൽ കൊണ്ടുനാ ഒരു വിശ്രഷ്ടനാം. പ്രാരക്കും ഹസ്തിനച്ചരത്തിലും മാഹിഷ്മതിയിലും അഞ്ചു ക്കയിലും കേരളത്തിലെ നായനായം അച്ചിമായം പട്ടാണികളും, കോമട്ടികളും ചെട്ടികളും മറ്റൊം പാശങ്ങനാതായിട്ടാണ് അഭ്യേഷമാം വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

അഭ്യേഷമാം തന്റെ ജീവിതകാലത്തുള്ള കേരളത്തെന്തെങ്കിലും ജനസമുദായത്തെന്തെങ്കിലും യട്ടാത്മമായി വണ്ണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്പുറത്തെ രണ്ടുവിധ വണ്ണനകൾക്കും തുള്ളക്കമെകളിൽ നിന്നു തന്നെ പ്രശ്നാന്തരം കൊണ്ടിക്കാം. ശ്രീമാൻ എസ്. റി. റെഡ്യൂം അവർക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിന്തു തുള്ളക്കമെകളിൽ നിവാതകവച വയലെന്നും, നിവാത

കവച കാലക്രക്ഷയ വധമെന്നും റണ്ട് ക്രമകൾ കാണുന്നു. അതിൽ നിവാത കവച കാലക്രക്ഷയവധിയം പുന്നേതാട്ടം നിന്നു തിരിയുടേതാണെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടിട്ടില്ലോ. മാതലിയേം കൊആളും ഇത്യസ്വന്നമേരി സ്വദ്ധത്തെ പ്രാപിച്ചു അജ്ഞാ നാനക്കാണാനായി സ്വദേശമാർ പുരപ്പുട്ടനാലുടെ നിന്നുതിരി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെന്നയാണോ.

“പാരിൽ പ്രസിദ്ധനാം പാണ്ഡവൻ തങ്ങടെ
 പാരിച്ച സൈന്യങ്ങൾ ഭാഗി കണ്ടിട്ടവൻ
 ചാരത്തുവന്നു തുടങ്ങി മഹാജനം
 ചാരതപ്രമേരുന്ന നാരീജനങ്ങളും
 ഉവർന്തി മേനക രംഭ തിലോത്തമ
 ശവർന്തി ശാനനാ മെഖലീ ശ്വതാചിയും
 സ്വദേശിയും മറ്റും പലർകൃടി
 നിവിശങ്കം തന്ത്ര വന്നു തുടങ്ങിന്നാർ
 പവർത്താരാതി തന്നു നാട്ടിൽ വസിക്കുന്നു
 ഗവ്വിതമാരായ വാരായതാക്കിമാർ
 ഉവർന്തായിശേനെ കാണുന്നമതിനാശയും
 സവർജ്ജം വന്നു നിരഞ്ഞതു തദാർഥയേ
 ഉവിയിൽ നിന്നൊരു സൂര്യര മർത്ത്യൻ സൂര്യ
 പര്യംശേരിക്കുത്തു വരുന്നു വെന്നാൽ തന്ത്രം
 സ്വദേശിയും മാക്കിയുള്ള സംശ്വേച്ഛ മെന്തേനു
 നിവിച്ചിപ്പാനെന്തുതല്ല ഫണ്ടിപ്പുനം
 എക്കിലും കിംബിയിൽ ക്രമിക്കുന്ന സാന്നിദ്ധ്യത്തം
 മകമാർ തങ്ങടെ മാനസ വെവുള്ളതം
 തക്കപ്രകാശം ശരീരം ധരിച്ചുവരും
 പക്കാജാക്കിമണി പാത്മനെ കാണാക്കായാൽ
 കങ്ങളി ബാണശംറ ബാണം തരാച്ചുജീളം
 സക്കടം പാരം വിശങ്കട മാക്കായാൽ

പക്ഷജാസ്തുന് തന്റെ കിങ്കരിയായവർ
 ശൈ വിട്ടതിനേക്കു ചെന്ന നിന്മാദരാൽ
 നികയൽ ഭേദം നമ്മക്കിവശ്നീമെന്നാണെങ്കിലും
 ശ്രദ്ധയിൽ പരക്കുന്ന തോന്ത്രംപറ്റി
 തന്റെ കരം തന്നിൽ ധരിച്ചുള്ള നൽകേള്ളി-
 പക്ഷജത്തെ ഭേദിപ്പിച്ചു നിന്മിടിനാം.
 മരഹാത്മ കാമിനി കൗതുകംപുണ്ഡിജ്ഞാൻ
 പററുള്ള കാലനാം പാത്മമനക്കാണവാൻ.
 ഏറ്റവുംപുഡ്യൂട്ട് തയ്യപ്പുരം തന്നിൽനി-
 ണാറാം പരിഭേദിച്ചുചിവത്രം വിഡ്യു
 മത്തുമണികളുടെത്തരിയജ്ഞാം
 കുത്തുമലകളിൽനിന്നു പതിച്ചതും
 സത്പരം ഭോധിച്ചതില്ലവർ തല്ലുരം
 നന്തനം ചെയ്തിരുതു നഗ്നമായിക്കച്ചം
 താണ്യവത്തിനു തുനിഞ്ഞേന്താങ്ങ മാനിനി
 പാണ്യവൻ തന്റെ വരവുകേട്ടുണ്ണജ്ഞാം
 താണ്യവം കൈവിട്ടു താഴേന പുറപ്പെട്ടു
 ഗാണ്യിവധാരിയാം പാത്മന്റെ സന്നിധിയാം
 ചെന്നനിന്മാരബ്ദിയ വാസനാശക്തിയാഥു
 മദം പുരികമിളക്കിക്കടാക്ഷിച്ചു
 പൊന്മാംചിലന്നു കിലുജ്ഞവേ തക്കിട-
 തെന്താനാംതള്ളാക്കദേനാമെന്ന ചാട്ടിനാം.
 കാമപാലാനജൻ തന്റെ സവിയുടെ
 കൊമളുമാകര കുഴുംബവരം കണ്ണടണ്ണ
 കാമനെന്നുംതന്ത്രായ' കാമിനി തത്കരേ
 കാർമ്മകര കൈഞ്ഞുമം കാണായ്ക്കു കാരണായു
 കൈട്ടിയ മരലിയിൽ കൈട്ടിയിരിക്കുന്ന
 മട്ടലർമാലയെക്കട്ടഴിച്ചുംയവർ
 പെട്ടനാതുകൊണ്ടു കൂട്ടിച്ചുഞ്ഞവില്ലു

കെട്ടിക്കണ്ടപ്പുതിനായ്ആളുന്താളുഹോ.
 ഞാണിനു വണ്ണിനെക്കണാണാത്തു വേദേഹ
 കേണംഗാജേഡാട്ടമിജേഡാട്ടമോടിനാർ
 കാണികൾ കണ്ടച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട
 നാണിയമുള്ളവരു നാണിച്ചു മാറിനാർ.
 തന്പന്ധിമാരിൽ മികച്ചവളിനു എം-
 നെന്നു നിന്നെച്ചും കന്നൽവിലോചന
 മനാവൻ തന്നെട മനീൽ പ്രവേശിച്ചു
 നിന്നു എഴുംതു പിരിഞ്ഞെക്കാണഡജസ
 തന്നെട സാരസ്യമൊന്നാഴിയാതവൻ
 തന്നെട മുമ്പിൽ പ്രകാശമാക്കിടിനാർ
 പിന്നാപ്പുറംവാങ്ങിനു വിചാരിച്ചി
 തെന്നു അമിച്ചുവൻ താരന മദ്ദതികൈ
 വന്നിട്ടുമന്നാലതിനു മുമ്പിൽ തന്നു
 ചെന്നമമാലയം നന്നായ് ചമയ്യുണ്ടം
 എന്ന നിനച്ചുനടന്നധനജായൻ
 പിന്നാലെയുണ്ടോ വരുന്നെന്ന നോക്കിയും
 മദ്ദതരം നിജമങ്ങിരു പ്രാപിച്ചു
 സുരഖി നന്നായ് പ്രയത്നം തുടങ്ങിനാർ.
 തന്മുദ്ദേശങ്ങളിട്ടു തളിക്കിയും
 നല്ലനിനിർക്കൊണ്ട നീബൈനനയ്യും
 തല്ലാജൈല്ലാം കടത്തുവിരിക്കയും
 കല്ലപ്രസന്നങ്ങൾ വാരി വിതയ്യും
 ശില്പങ്ങളോരോന്നു കല്ലിച്ചുകൊരംകയും
 പിൽപ്പമാൻതന്നീര സവായെ നിനയ്യും
 കർപ്പുരലേശങ്ങൾ മർദ്ദിച്ചുവയ്യും
 സത്യപ്പുറവാണ്യങ്ങൾ ഭവതിപ്പുംകിശും -
 ഇപ്രകാരം പല വദ്ധങ്ങൾ കുട്ടിയും
 സപ്രമോദം ചില ഗ്രാജൂകൾക്കു കാട്ടിയും

സപ്പുതിച്ചതൻറ മാർത്തെത നോക്കിയും
അച്ചുരിച്ചറഡു പരിമേച്ചുടിയും
കണ്ണജനങ്ങെന്നാട് കണ്ണഭാ ഭവാൻ വയ-
നണ്ണഭാ ധനഞ്ജയനെന്ന ഷോദികയും
തബാർഡാർ തകിൻറ വൈഭവം കൊണ്ടവർ-
കണ്ണഭായ ഗ്രാമ്പികളീവെന്നുമൊക്കെയും”

ഇങ്ങനെ സപ്രദീപരാംഗനമാക്കണഭായ സംഭേദങ്ങളെ
നന്നുരി ദിന്ദലമായി വെന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പഴനു കവിസങ്കേതങ്ങളെ പരിപൂണ്ണമായി അവലും
ബിച്ചതെക്കിലും അതിരമണിയമായ ഈ പ്രസ്ഥാനവെന്നുന്ന
യുടെ സ്ഥാനത്തു് നമ്മുടെ കവിനായകൾന്റെ ത്രാവികാരം
എങ്ങനെ പ്രസപ്പണം ചെയ്തിരിക്കുന്നവും നോക്കാം.

“മുദ്രണുരാംഗനമാരത്തേനരം
ഇന്ത്രാത്മജനക്കാണ്മാനവെബംട്
വന്നതുടങ്ങി സൂഽരിമാർ ചിലർ
ഉന്നതലിക്കിൽക്കേറിനിരന്ന
വിജയൻ്തനനട ചരിതമതപ്പോൾ
വിരവോട്ടനിരൈക്കേട്ടതുടങ്ങി
കേട്ടവർ കേട്ടവർ വരവുതുടങ്ങി
ക്രൂംവിട്ട നടന്നതുടങ്ങി
മട്ടോലും മൊഴിമാർ ചിലർത്തണ്ണട
കെട്ടിയവല്ലനേന്നാട് പിരിത്തു
ചേഷ്ടിതമെല്ലാമാത്രമരന്ന
പെട്ടുനാണ്ട തിരിച്ചുന്നനടന്ന
കാച്ചുകൾ കാണ്മാൻ പോകനുനട-
നച്ചത്തിൽ ചില വാക്കുപറത്തു
വേച്ചയിലെംത്തു ഗാഖിക്കാമെന്നും
കാച്ചിയ പുടവയെട്ടത്തിലെല്ലാം

അപ്പാട്ടെപ്പെണ്ണേങ്ങനും പുന-
 രിപ്പോർത്തുനേന്നുവരും പോയെന്നും
 അപ്പടിവെവേദമുള്ളവർത്തനാ വി-
 ഹിപ്പുതിനെന്നെന്നാൽ ദണ്ഡമിത്തനും
 കന്തീസുതനുക്കാബനാജീതായ
 സന്ദേശം എലി വള്ളക്കുലം
 ചുറേതമൊഴിമാരല്ലോമപ്പോർ
 ചിന്ത കലൻ നടനു തുടങ്ങി
 ദറക്കണ്ണുള്ളതി കൈബണ്ണായവർ
 തെരെറനാങ്ങാ തിരിച്ചു നടനു
 ദറക്കാതിൽ തോടയുമിട്ട്
 മരോരായ പെണ്ണു വഞ്ഞാതു കണ്ണായ
 അക്രൂരഭജിതായ വിക്രികളോത്തു ചി-
 രിപ്പുനാജീതായ കാലം വന്ന
 അക്രൂരഭജിതായ വേശ്യപ്പെണ്ണു ക-
 റിക്രൂട്ടേനു നിന്നചുംാരപ്പുന
 വെക്കമെട്ടത്തു തുറന്നുവരും ചുണ്ണാ-
 ദൊക്കുക്കുക്കുത്തിയണിത്തു മുഖത്തു്
 മരോരായ പെണ്ണിനു ജൂത പിണ്ണെത്തതു്
 കറക്കണ്ണിൽ മൺ കേട്ടിപ്പേഡു നീ
 ധാരുതോരായങ്ങിബുന്നുവരും നല്ലുായ
 വസ്തുമിതെനു നിന്നച്ചു കരിവു-
 മെന്തിയെടുത്തതുട്ടതുംകൊണ്ട്
 തെരെറനാങ്ങാ തിരിച്ചു നടനു
 പരിഹാസത്തിനു വട്ടം കുടി
 പുലയം കണ്ട ചിരിച്ചു തുടങ്ങി
 ഫലമില്ലായതു കൊണ്ടവളപ്പോൾ
 അതിലൊന്നും ദൊയിച്ചതു മില്ല
 എന്നാതു കേട്ട പറവെന്നും താങ്ങി

ഇന്നതി വിസ്തുയമണ്ണങ്ങളേറെ
 സൂര്യരി കാട്ടിയ ഗോപ്പി നിന്മച്ചു-
 ലെന്നും ചിരിയാ മെന്നൊ വേണ്ടി
 കാഴ്ചകൾ കാണമാൻ പോകുന്ന ചീലർ
 വേശ്രൂക്കളായതു കേള അമിച്ച്
 കാച്ചിയ പുടവയെട്ടത്തുംകൊണ്ട്
 പച്ചപ്പുഴവുമെട്ടത്തമ വച്ച്
 ചന്തമിയന്നാരു കരി കുടാനായ്
 ചന്ദന മില്ലാഞ്ചുടങ്ങേ തന്നു
 ചന്ദനമുടിയെട്ടത്തുംകൊണ്ടവർ
 ചാണ തിരഞ്ഞെ നടക്കന്നോരു
 തലയിൽ രോമവുമില്ല കഷണിയു-
 മഴവേവനു പിടിച്ചുായ് വിദ്ധാൻ
 ജലദോഷം കൊണ്ടവള്ളടക്ക കണ്ണവനു
 മലസത പൂണ്ട കിടക്കന്നോരു
 തപ്പിച്ചുനവള്ളരികെ ജവമാട
 ചാണയിതെന്ന നിന്മച്ചായാളടക്ക
 തലയിൽ കൊണ്ടമ വെള്ളമൊഴിച്ച്
 ചന്ദനമബ്രഹ്മച്ച തുടങ്ങി
 തലനൊന്തപ്പോളായായവനവള്ളടക്ക
 തലമുടി ചുററി പ്പിടിപെട്ടുനേ
 കലഹിച്ചായാൾ പോട്ടാനവനുടെ
 ജലദോഷവു മരിക്കാലെ ശമിച്ച്”

ഇങ്ങനെ ദിർഘമായ ഒരു വർഗ്ഗന ഇനിയുമണ്ട്.

നന്മരി ചെയ്തിട്ടുള്ള വർഗ്ഗനയിൽ ഒരത്തി അംജ്ഞ
 നന കൊടപ്പാൻ പൂവില്ലാണ്ടാക്കി ഞാനിനു വജ്രിനെ
 അനേപാഷിച്ച് സക്കടപ്പോട്ടോടിയതായി പറഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ.
 ഇതു ആശയം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിത്തുന്നയമില്ലാത്ത

ഒരു വെറ്റം നടന്ത് എത്രമാത്രം കഴിവുണ്ടാം വായനക്കാർ ഉള്ളഡിച്ചു കൊള്ളുകയേ വേണ്ടി. അന്നേ മറിച്ചു് റററക്ക ശ്രദ്ധത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പെണ്ണു് നടന്നാത്രം റററക്കാതിൽ തോടക്കിട്ടുംകൊണ്ട് മരറാതുവാം ഫോയത്രം, കരിക്കു ടെന്ന വിചാരിച്ചു് വേബാങ്കവാം അടപ്പുൾ തുറന്ന ചുണ്ണാ ബൈല്ലും മുഖത്തു യാരിൽത്തച്ചതും ഒരു നാടൻനായക്ക് എത്ര ഒളപ്പുമായി യച്ചിക്കം എന്നാളുള്ളതും സ്ഥാപ്തമാണ്. ഈ വിധം കവിസങ്കേത കല്പിതങ്ങളായ വസ്തുക്കൾക്കു് വിട്ടു നമ്മുടെ പാഠായ പഠിയിയിൽപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ യഥി പ്പിച്ചു് ചെയ്തിട്ടുള്ള വണ്ണനങ്ങളാണ് തുളിക്കുമ്പകർക്ക് ഇതും മുഖ്യാന്വും സവാദരണിയത്പരവും നംകിയതും. മരറാതു കവിക്ക് വണ്ണനകളിൽ ഈ വിധമുള്ള തന്ന യത്പര വരത്തുവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല.

~~_____~~ ഇനി സന്നാനഗ്രാഹാലം കമ്പയിലെ വൈക്കമ്മു വുണ്ണനയെ എടുക്കാം.

അരതിയയമനവധി കണ്ണത്രക്കു
കനകക്കൊടിമരമുയരെക്കണ്ട
വഗസതമസുനിവാസം കണ്ട
ഫേമസമാന ശയപ്രഭക്കണ്ട
സോമസമാനമതിൽ പ്രഭക്കണ്ട
നവരത്നാജപ്പല പരിഭ്രാന്തമാം
സുരവല്ലിത്സോഹപാനം കണ്ട
- മരിപുഡ ഭക്തജന്മത്ത കണ്ട
സുരമുനിമാരെയുമഴകൊട കണ്ട
ബാഞ്ചാരമവർ സേവകർ കണ്ട
നാരദമുനിയെ വിശ്രഷാൽക്കണ്ട
മേരസമാന കിരിടം കണ്ട
ചാത്രജ്ഞോന്നാത മാല്പകർ കണ്ട
ചുപ്പേശാല്പാന വിശ്രേഷം കണ്ട്

ഷഡ്പുട ജാല ഭിലാസം കണ്ട്
പീതാംബുരമാ മട്ടപുട കണ്ട്
ലക്ഷ്മീദേവിയെയുരികെ കണ്ട്
അക്ഷൂപതിയുടെ വാസം കണ്ട്”

തിരുവനന്തപുരത്ത് മതില്ലക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച്
ങ്ങൾ വിവരണമാറ്റു ഇത്. സുരമനികളും വിശ്വേഷാർക്ക്
കാണാപ്പെട്ട നാരദമനിയും മാത്രം പുരാണകല്പിതം. എന്ന
വേണ്ട നൈപ്പായുടെ ഖാലലീലാ വർഗ്ഗനംപോലും നഞ്ചുടെ
നാട്ടിലെ പിള്ളേരകളിയുടെ തെ നേർപ്പക്കപ്പാണ്.

ശ്രേഷ്ഠരായിയുടെ സമീപത്ത് പ്രിജിബാലമായുടെ
വില്പയ വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം നോക്കു.

ധാരാക്കാസഹിത മ്മാരുള്ളിയെ ദേവാൻ
ചാഞ്ചാടിച്ചു കളിപ്പിക്കുന്നു”

അന്തേപ്പുരം അതു കമാരൻ,

“പോകാക്കേക്കേക്കേയുണ്ട് പറഞ്ഞു
വിരലുപിച്ചിച്ചു നിറുത്തി കമാരൻ
അതിലിതി ലതിലിതിലെന്ന പറത്തു
വിരലുകൾ ചെന്ന പിടിച്ചു നിവത്തും
പ്രണിവരത്തേല്ലു വിശ്വമരിത്തും
വച്ചസാധികമാം വചനമുരത്തും
കലിതരസേന കളിച്ചുരസിച്ചും”

ഇങ്ങനെയാണു കളിക്കുന്നതു്. സംസ്കാരമില്ലെന്നു
നഞ്ചുടെ സാഹിത്യരസികക്കൂർ പറയുമെങ്കിലും കണ്ണുവൻറു
അതു “വച്ചസാധികമാം വചനത്തിനു്” നമസ്കാരിക്കുന്നു
വേണ്ടം.

ഇന്തി രുഗ്ഗമോക്കം കമയിൽ ദേവാൻറു ഒത്തു
നാരായ യാദവബാലമായുടെ ലിലാവിനോദത്തിലേക്ക്
കുടക്കാം.

“പത്രനുരുളികൾ കുടിക്കലിപ്പതി-
 നൊആമുവറപ്പെട്ട് കാട് ഘക്കിടിനാർ
 ലന്തപ്പുഴം നല്ല മാവശം തേവശം
 ചന്തത്തിൽ നില്ലുന്ന താവൽപ്പുഴങ്ങളം
 ചക്കപ്പുഴങ്ങളുമാത്തിൽപ്പുഴങ്ങളു-
 മൊക്കെത്തിരത്തു വിരഞ്ഞു നടക്കയും
 കാട്ടിൽ നില്ലും മഹാചീത്യത്വക്ഷത്തിനെൻ്റ്
 ഓട്ടിൽപ്പൊഴിയുന്ന ചുതപൈകപ്പങ്ങളെ
 തെണ്ണിപ്പുലവഴി മണ്ണിത്തിരിക്കയും
 കണ്ണിൽപ്പതിക്കയും ഗ്രാമ്പിക്കിക്കയും
 മണ്ണിൽപ്പുരക്കി സപ്രാവിച്ചു മാവശം
 കണ്ണിച്ചു തമ്മിൽ പക്കതുകാട്ടക്കയും
 കണ്ണിരിക്കുന്നവന്നാഡികോണ്ണിരകൾ
 കൊണ്ടബോധകാശത്തു ശന്മുഹിച്ചം തടി-
 കൊണ്ടടക്കൻ തണ്ണെല്ലിൽത്താഡ്യനംഖയും
 കണ്ണകും കാൽക്കളിൽ കൊണ്ടഭക്കരി കിട-
 ന്നാണ്ണിപ്പെട്ടുന്നതു കണ്ണ വിരിക്കയും
 അണ്ണിച്ചപ്പുച്ചിലരങ്ങമിങ്ങും വഞ്ഞ
 മണ്ണിക്കിതച്ചും മറിത്തുവിശ്രം ചിവർ
 നാലഞ്ചു മാവശം മണ്ണിൽപ്പൊതിവെത്തം
 ബാലൻ പത്രക്കപ്പെടലിലെബാളിച്ചുവ-
 ചുങ്ങായിക്കിൽ പഴം പെറുക്കിട്ടവാ-
 നദേശാട്ട മണ്ണിത്തിരിച്ചുബാരനന്തരം
 കണ്ണങ്ങനില്ലുന്ന മരീരായ ബാലകൻ
 മുണ്ണോട്ടുകുടവേ മാവശം മേഖലിച്ച
 കൊണ്ടുന്നുനൊക്കവേ പൂളിബേംജിച്ചുടൻ
 മണ്ണിലഭാഗം നിറച്ചുപൊതിവെന്തിരു
 മുന്നാമിങ്ക്കാ പ്രലിലെബാളിച്ചുവ-
 ചുന്നുഡിക്കിനു തിരിച്ചു, മണ്ണിടിനാൻ

അരപ്പും നദേതവൻവന്ന് തന്റെ മണിച്ച-
തലപ്പാടുകൊണ്ടു കെട്ടഴിച്ചിട്ടിനാൻ
മണിനാകത്രായ മാന്യശമില്ല പ-
തണ്ണിഡിയ്യൂതെ മരറാനുമേ കാണ്ടാതെ
ശ്രൂക്കിക്കിച്ചു ശകാരം തുടങ്ങിനാൻ
“ചണ്ണികളാരൻറെ മഹ്യശം കടക്കു
ചെണ്ണുകൊട്ടിച്ചുവരുന്ന കളിൽ മണ്ണതിക്ക
രണ്ടുതാഴിക്കാതടങ്ങകില്ലിനു തോൻ
രണ്ടില്ലപക്ഷമിട്ടുള്ളനെക്കാണ്ട് തോ—
നണ്ണിച്ചപ്പുക്കുനാതുണ്ട് കണ്ണിട്ടവിൻ
അച്ചുനാണമധ്യാബനനൊച്ചതിച്ചുവരു
കൊച്ചിനെത്തലില്ലപ്പുതു വരുത്തിട്ടവൻ.”

എന്നിങ്ങനെ മാന്യശം മോഷണവും അനന്തരമണ്ണാ
കനാ ശ്രൂക്കളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാജാക്കാലത്തു് ബാല
മാരുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്ന കോലുഹലത്തിൻറെ ശരീ
രുക്കപ്പല്ലേക്കിൽ പിന്നൊയെന്നാണ്. ഇങ്ങനെ അനന്തവേ
രസം തുള്ളുന്ന വള്ളനകർക്കുന്നു നിരന്തരതാണ്
നമ്പ്പുാതുടെ കവിത. കേരളത്തിൽ നമ്മക്ക പരിചയമുള്ള
വസ്തുക്കളും ആചാരങ്ങളും ജനങ്ങളും അല്ലെന്നെ മരറാനും
നമ്പ്പുാതുടെ വള്ളനയിൽ കടന്നങ്കിയിട്ടില്ല. ഭജനങ്ങൾപംക്കി
ചചിക്കാൻ ഇതിലധികം എന്തുവേണ്ടം.

ചി ഭാരതം കണ്ണപവ്തത്തിൽ പാതമ്പാർമ്മിയെ വള്ളി
ച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗം മിക്കപേക്ഷം സുചരിച്ചിതമായിരിക്കുമ്പോൾ.
അതു വള്ളന വായിക്കുന്നുാണ് ഭാവാൻ വിജയരമാത്രം
നായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുനാതുപോലുള്ള ഒരു
സഭവും നമ്മക്കാക്കന്നു. എഴുത്തുള്ളെന്നു ഭാവനാസ്ത്രി
മായ ആരു വള്ളനയുടെ തന്മായത്പരം അതുക്കുണ്ട്. അതു
പോലെതന്നെയാണ്, നമ്പ്പുാതുടെ കുതികളിലും വള്ളപ്പ
വിഷയങ്ങളുടെ ധർമ്മത്തുപരം നമ്മുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ

പതിനേരു കിടക്കാത്തകവെള്ളം തന്നെയത്പരതാടം ശക്തി യോടുംകൂടി അദ്ദേഹം വള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ മുണ്ടുള്ളതുക്കമെകളിലെവിടെയും വിത്തമായിക്കാണാം.

“സ്രൂമലം നല്ല കഴുമീമഹാവനം
കോമളശ്രീപുണ്ണമാഗ്രൂകണ്ഠീടിനാം

.....

പച്ചക്കാളി കലകൾക്കിടക്കിട
മെച്ചത്തിൽ നന്നായ് പഴത്തെ പഴങ്ങളും
ഉച്ചത്തിലാജ്ഞനെ കണ്ണായും പവിഴവും
പച്ചരതാക്കല്ലേമാനിച്ചു കോത്തുള്ള
മാലകൾക്കാണ്ട് വിതാനിച്ചു ദിക്കെന്നു
മാലേംകരാക്കേയും ശജ്ജിക്കമാറ്റുള്ള
ലീലാവിലാസേന നിർക്കുന്ന വാഴകൾ
നാലുഭാഗങ്ങളിൽ തിങ്കി വിശ്വിത്തഭാ
ബാലാനിലൻ വന്ന തട്ടനാ നേരത്തു
കോലാധലം മുത്തമാടം ഭലങ്ങളും
അരുലോകനംചെയ്യു വിസ്തൃതിച്ചിടിനാം
കാലാന്തരജാജാജൻ വീരൻ രൂക്ഷകാഡൻ
താഴുത്തുണ്ടാത്ത വീണാ കിടക്കുന്ന
വാഴപ്പുഴിംകൊണ്ട് മുടിമഹിലയം
പാഴററ പട്ട വിരിച്ചു കണ്ണകിനേ
വാഴക്ക ചുറും പ്രകാശമുണ്ടപ്പോഴും
വാവലും കാക്കേയും പച്ചക്കിളികളും
പ്രാവും പങ്കരും പറന്ന നടക്കുന്ന.”

കല്ലുണ്ണസ്യഗാന്ധികം കമയിൽ കഴുവിന്ത്തിന്നേൻ
ഈ വള്ളുന്ന എത്ര തന്നെയമായിരിക്കുന്നു. തിരുവന്തപ്പുരത്തെ വാഴങ്ങളുള്ളിന്നേൻ ഒരു പ്രതിച്ഛായയഞ്ചു ഇരു.
പ്രതിപാദണത്തിലുള്ള സൂട്ടയാണ് നമ്പ്രാരുടെ കവി
നയുള്ളിൽ വേദനായ മുണ്ടും വള്ളപ്പവന്നുകളുടെ സപ്രാവം

കുടി സ്വഷ്ടമാക്കുന്നതിൽ മുലിക്കുന്നതുകാണാണ് ഈ സ്തൂപത അദ്ദേഹത്തിൻറെ വണ്ണനകളിൽ സവത്ര വിത്ത മായിക്കാണുന്നതു്.

കാർത്തവീര്യാജ്ഞന വിജയത്തിൽ രാവണൻറെ പുജാസമയത്തു് മഹയിൽ വൈദിക്ഷംകയറി മുണ്ഡിയഴുപ്പാം രാവണൻ അതിൽ നീതുന കാഴ്ച വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്രമാത്രം സ്വഭാവയമാത്രമായിരിക്കുന്നു.

“ഇങ്ങപതു കൈകൊണ്ടാത്രു തുഴിത്തു

കര പററാത്തു കരണ്ണം കുഴിത്തു

ഇങ്ങപതു തണ്ടകൾ വച്ചുമുറക്കിയ

പെരിയോര വഞ്ചി കണക്കേ രാവണൻ

ഒരു വണ്ണം കര പററിക്കയറി”

വേദവനാട്ട കായലിൽ തണ്ട പിടിച്ചുംബന ബോട്ട്
കണ്ണിട്ടുള്ളവക്ക് ഈ വണ്ണനയുടെ സ്തൂപത എത്രമാത്രമു
ണ്ണുന്ന നിശ്ചയിക്കും.

ഈതുപോലെ തന്നെ,

“ഇടവും വലവു മൊരണ്ടുറഞ്ഞു-

റിടതിഞ്ഞിടിന് കൈകളുശേഷം

തടികൾ കണക്കേ നിരത്തിക്കൊണ്ടമു

നടവിൽ താനൊര കററിക്കണക്കേ.”

വൈദിക്ഷത്തിനു തടവുവരുത്തി നില്കുന്നതായി കാൽത്ത
വിശ്വാജ്ഞനനെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു് എത്ര സ്വഷ്ടമായി
രിക്കുന്നു. മറ്റൊത്തൊര കവിയാണുക്കിലും സാമൃതത്തിനു്
കവിസങ്കേതവസ്തുകളിൽ എത്തെങ്കിലും തേടി വിഷമിക്കും.
നമ്പ്പാരാകട്ട കഹികനാരായ നായനാക്ക് പ്രത്രക്ക്
പരിചിതമായ തകിയും കററിയുംകൊണ്ട് നോന്തരം ഒര്
ലക്ഷാരവും സ്വഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈതുപോലെ ബാണയുല്യത്തിൽ,

“പേരാൽ തന്നെട വെട്ടകർംപോലെ
പെരുതായുള്ള”വയാണ് ബാണൻറു
കരഞ്ഞിര എന്ന വള്ളിച്ചിട്ടിള്ളതും എത്ര സമജസമായി
രിക്കുന്നു.

ഈനി നമ്പ്യാക്കിള്ളു ഒരു ഇണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
വിശേഷമായ സങ്കല്പഗതിയാണ്. കേരളത്തിലേ കാളി
പ്ലാനീനേയും നീലിപ്ലാനീനേയും അദ്ദേഹം സ്വന്ത്രത്തിൽ
കാണുന്നുണ്ട്.

“കാളിപ്ലാനീ കളിക്കന്നാരം
താളി പത്പൂനൊരുവൻ കൊള്ളാം
നീലിപ്ലാനീനു നിന്മാസമയേ
കാലിണ തെക്കാനപരൻ കൊള്ളാം
ചട്ടക്കാരൻ വെറ്റ തെരുപ്പാൻ
ചന്തക്കാരി ലോരുവൻ കൊള്ളാം
കട്ടിപ്പുട്ടമാരുടെ ചുമട്ടകൾ
കെട്ടിപ്പേരുംനൊരുവൻ കൊള്ളാം.”

എന്ന ചിത്രഗീനൻ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട പോയ
കയരവ സദ്ധാരണരൂപരൂപരി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോ
ക്കക. തിരുവനന്തപുരത്തെ ചട്ടക്കാരൻം കട്ടിപ്പുട്ടും
കണ്ണതിപ്ലാനീ തട്ടങ്ങിയ സ്കീകളും നമ്പ്യാരുടെ സങ്കല്പ
മാർത്ത്യരൂപത്തും സ്വന്താളുത്തും മറ്റൊരു പ്രവേശിച്ചു
വാസമുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ നായമാരിപ്പാത്ത സ്ഥലം
ലോകത്രയത്തിലെങ്കും അദ്ദേഹം കാണുന്നില്ല. ഈതിനെ നേര
മറ്റുള്ളിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട ചുരുക്കുന്നു.

സുസമ്മതമാരായ ചില സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു
നമ്പ്യാരുടെ സ്കീ വള്ളന അതു പിടിച്ചിട്ടില്ല. ഈതിനു
കാരണമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശ്രീംഗാരമായാളും

വേദാന്തമായാലും അതിനെ ഭാഗിയായി വർഗ്ഗിക്കാൻ കണ്ണുപാരെപ്പോലെ സാമർപ്പിച്ചുള്ള മററായും കവിയുണ്ടായെന്നുണ്ടില്ല. സുരീയേ ലോകാത്മരയായിട്ടും നികുഴ്ചയായിട്ടും വർഗ്ഗിക്കാൻ നബ്യൂക്ക് കഴിവുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭരതുഹരിയേയും അതിശയിക്കുന്നില്ലെ എന്നാണ് സംശയം.

‘മാഹതീശിരസിജ്ഞംഭണോന്നുവി
ചടനം വാച്ചിക്കംക്മാവിലം
വക്ഷസിപ്രിയതമാമദാലാസാ
സപ്ത്രംഘവപരിശിഷ്ട ആഗതഃ എന്നം
മാസത്തുമാസാത്തുവിചാത്തകാത്ത്-
മാത്രാസ്യമാത്രഭമിദം വദന്ത
ബേവ്യാനിതം ബാഃ കിച്ചുത്ര്യർബാ-
മതസ്യരണ്യവിലാസിന്നിനാം’

എന്നം വർഗ്ഗിക്കുന്ന ഭരതുഹരി തന്നെ.

സൂന്ദരമാം സദ്രാവികനകക്കലരാവിത്രുചമിത്ര
മുഖം ദ്രോഷ്മാഗാരം തദപിച്ചരണാകെന്തുലിതം
സ്രവണ്ണത്തുനിനാം കമിവരകരസ്യലിജലനം
മുച്ഛംനിന്ത്രം ആപംകവിജനവിശ്രാബേശർത്തരക്കുതം

എന്ന് സുരീകരിച്ച നിന്തിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടും സുരീകരിക്കുന്നതു മുണ്ടാക്കുന്ന അദ്ദേഹം അപവലച്ചിക്കുന്ന എന്ന് രഹിക്കല്ലും വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. സംസാരത്തിന്റെ നില്ലാരതയെപ്പറ്റിമാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് വിവജ്ഞയുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് നബ്യൂക്കുടെ വർഗ്ഗനാഭവെള്വവും “നേരുന്നേവാക്കിറ്റം വിരുദ്ധംഗാരാഭിവർഗ്ഗനകർക്കും താത്തല്ല നായ ഇതരകവിയില്ല” എന്ന നബ്യൂക്കരപ്പറ്റാറി. ഭാഷാ ചതിനുകത്താവു പരജതിരിക്കുന്നതു എത്രയും യുക്തമായിരിക്കുന്നു. സുരീവർഗ്ഗനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികയുണ്ട്

നെന്നപുണ്ടും ഒന്ന് വേരെതന്നെയാണ്. അതുമല്ലെങ്കിൽ പുതുമയോന്നും മറ്റൊരുക്കിലും മറ്റൊരുക്കിലും ചുർഖിക്കുന്നുണ്ട്. ഉള്ളാഹരണാത്തിനും കീചകവധ്യത്തിൽ മാലിനിയുടെ വള്ളനും എടുക്കാം.

“മഴക്കാലത്തുകൊണ്ടുവോടിയന്നുകൊണ്ടാലും കാമൻ തഴക്കത്തെന്നിവയേക്കാംത്തും നീണ്ടവാർക്കേൾക്കും കുള്ളുത്തുംപട്ടി കാളിക്കിയിലേ കൊച്ചുകളോലു നിശ്ചൽക്കുത്താടക്കമനോന്നാണമടിക്കുന്ന ചുരുഞ്ഞേരി കിടക്കുന്ന കിടപ്പും കൊയന്നാനത്രേജുനേപ്പാലെ നടക്കുന്ന നടപ്പിന്റെ വെടിപ്പും ചെരുവാടിപ്പും വും”

എന്ന തുടങ്ങി സരളമനോഹരഗതിയായി പ്രവർദ്ധിക്കുന്ന അഭ്യർത്ഥനയിൽ സുക്തികളോലിനിതിലേ സമുച്ചിതപദ്ധതി മറ്റൊരു കവിക്കും അതു സുലഭമല്ല. കവിസാധാരണമായ കേശാദിപാദവണ്ണനയിൽ നമ്പ്രായടെ തിനും എല്ലാറിലും കിക്കച്ചു ഒരു മാധ്യമ്മുഖണ്ഡനാണന്നിക്കുതോന്നാനും. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിറ്റ്യാരത്വയെ നിതരാം സ്നേഹമായി ആവിജ്ഞരിക്കുന്നും മുട്ടങ്ങളിൽ അഭ്യർത്ഥനയിൽ സംസാരമധാത്രവിന്റെ നാരാധരവരായ സ്രൂതിലോകത്തെ അപദാസ്പിക്കേണ്ടിവനിക്കുന്നും.. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ അവരുടെ വിരസത ജനിക്കത്തെക്കവിധത്തിൽ അഭ്യർത്ഥം അവക്കും അപകംഘത്തെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സമർത്ഥചു തീരു. സ്രൂതിയുടെ ശരീരവിതൃതിയെപ്പറ്റി പഴി ദിയൈക്കുന്നും നമ്പ്രാർ പരയിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

“കമ്മുറണ്ടുമടച്ചിരുന്നു നിന്നച്ചു കാണുകിലിനാഫോ പെണ്ണിനുള്ള ശ്രീരവിതൃതികളെണ്ണിയെണ്ണിയവിഞ്ഞിക്കിട്ടാം”

എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള വള്ളനു വായിക്കുന്നവക്കും എത്താണാണും ആയിരുന്നു സ്രൂതിലോകത്താടു തോന്നമെന്നാതിനു

സംശയമില്ല. നേരേമറിച്ച് സ്കീയുടെ അലിരാമത വള്ളിക്ക
അവാഴം നന്ദ്രാതുട തുലികയുള്ളിൽ പ്രാവിഞ്ഞും എന്നവേൾ
തന്നൊയാണ്. ശിവശക്തിയുടെ പ്രാതിനിധിം വഹിക്കുന്ന്
അവർ കണ്ണൻറെ പേരന്തുവിൽക്കുടി പ്രദേശിക്കുന്നും
അനന്തതമയായിരുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന് നാളായണിക്കവിതത്തിൽ നാളാ
യണിയേയും ആ സതീരത്താത്തിന്റെ ഭർത്തുള്ളതും യൈയും
കവി വന്നിക്കുന്നതു കാണുക.

മംഗലാംഗീമണിയാളാകന്ന നാളായണി തന്റെ
അംഗസൗഡത്തുമോത്താൽ മററംഗനമാരതിരില്ല
അംഗജംഗന്റെ രമണിക്കം ഭാഗമായില്ലെങ്കിൽ
അംഗജാരി പ്രിയസവമംഗവയ്ക്കും മഞ്ചപ്പണം
ഇന്തിരാഭവിയും പിന്ന ഇന്ത്രഭാത്തും ശവചിതാം
ഇന്ത്രസേനയ്ക്കും തിരായില്ലണിക്കുന്നും ഇണംപോരാ

എന്ന നാളായണിയുടെ ഘ്രവള്ളം വന്നിച്ചുണ്ടോ
ഒന്താവായ മഹാഷ്ഠിയെപ്പറ്റി

അതുണ്ടാം ഇണ്മുള്ളൂരിന്ത്രസേനയ്ക്കുതു കാലം
കുതുയും ക്ഷസിതനായി സ്ഥംഭവിച്ചും ജീവനാമന്തി

എന്ന ത്രട്ടേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരവുകളെല്ലാം
വിവരിച്ചുണ്ടോ നാളായണിയുടെ പാതിപ്പുത്തുന്നുപറ്റി
ഖണ്ണനെ പറയുന്നു.

“അതുകേട്ടാലവർക്കുള്ളിൽ തരിന്നും കണ്ണിതമില്ല.
പത്രക്കേ കൈപിടിച്ചായും കൊണ്ടുപോയി വഴിപോലെ
അന്തുയുള്ള വെള്ളംകൊണ്ടുണ്ടോ ക്ഷാളനംചെയ്തു
പതിയെപ്പിന്നുയണ്ണിശ്വപ്പുതകൊണ്ടു പ്രണമ്മല്ലോ
ചിതമായിശ്രോധനചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കുമിംഗല്ലോ

കളിൽത്താരു കളിപ്പിച്ച ഹിതമേകാനുമും തന്നി-
പിങ്കതിലേവകാഞ്ഞത്തിനടക്കത പുജ്ജഗസ്യാദി
കൊട്ടതു വന്നുംചെയ്യുമട്ടത്തവണ്ണമാപ്പത്തി
വരിനെല്ലുകൊണ്ട് വന്നിട്ടുരവിലിട്ടതു കത്തി-
യരിയാക്കി വെള്ളപ്പിച്ച പരിചിൽ പാകവുംചെയ്യു
ചെറിയ ചുണ്ടാട്ടക്കി വിരദ്വാടങ്ങിലതന്നി-
ഘരിമാനും വിള്ളവികൊണ്ടരികേ നില്ലുമബുദ്ധാന്തം”

ഹജ്ജബന്ദയല്ലോ ശ്രദ്ധയിച്ചാലും ശ്രദ്ധിക്കിക്കുന്ന
ആ മുർഖനായ മഹാഷ്ടിയോട്”,
“കളില്ല മനസ്സിലോട്ടുമവരാക്ക നിന്നെയുമില്ലതാ-
ണ്ണളുന്നാളിലോരപ്പിയം പറകില്ല നല്ല പതിപ്പുതാ
ഇഷ്ടമെമാക്കെയുമനസ്സരിക്കുമനിഷ്ടമോതുകയില്ലവരം
പക്ഷമെമാക്കെയുമവരാകൊട്ടക്കുമപേക്ഷകാട്ടകയില്ലവരം
രക്ഷയെക്കെയുമവരാവത്തുമരക്ഷചെയ്യുമില്ലവരം
വിരലശേഷമുടൻ പുഴുതുപുഴു ചോറിഞ്ഞ കരത്തിങ്കൾ
മിരകിവഴച്ചും ചോറാട്ടതു ഭജിക്കുമായവളാംരാത്രി
അരികിലവൈംപാടചെവനിങ്ങനു കരഞ്ഞരംകൊണ്ട് തലോടിയും
ചരണായുഗളുമട്ടത്തനടിതന്നിലാക്കി വസിക്കുമും
ഇട്ടുഡേബാക്കെയുമനസ്സരിച്ചവളീച്ചയാടി വസിക്കുമും
അട്ടുനായതുമമധ്യായതുമിവനിശ്ചതന്നു നിന്നുണ്ടും
ഉച്ചനേരവുമന്തിനേരവുമതിമിക്കുകുകുടനാനുമയാം
വെച്ചുചോറകൊട്ടക്കുമും പതിയോടുചേരൻ ശയിക്കുമും
എവമാന്തുപതിപ്പുതാകലയമ്മമബോട്ടചെയ്യുടൻ
ലെതകികത്തിനു ഒന്നമൊന്നമക്കുപ്പുടാതെ വസിക്കും”

നാതായിട്ടാണു് നാളായണിയുടെ ഭന്നുശ്രദ്ധയുണ്ടായും
പുറി കണ്ണൻ പറയുന്നതു്.

നാളായണി പുരാണപ്രമിതയായ ഒരു സതിയാ
ണ്ണനും തന്നിമിത്തം അവരെ പ്രശ്നസിക്കുന്ന ഒരു കവിക്കു

സ്കൂളോക്കേതാട്ട ബഹുമതിയുണ്ടെന്ന നിശ്ചയിക്കു അശക്തം മാണണം വിമർശനാർക്ക് അലിപ്രായപ്പുടാമെങ്കിലും അവളുടെ ചാരിത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഏതെങ്ഗംമായ രീതിയിൽ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കവിവച്ചും സാധപീക്കലേതാട്ട് സമാദരമാണുതോന്നിയിട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും നില്ലുംഗയം പറയാം.

നിളച്ചരിതത്തിൽ ഹംസവുമായുള്ള ഭദ്രയന്തിയുടെ സംഭാഷണവും അശഖാലീസപ്രയംവരത്തിൽ ബ്രാഹ്മണങ്ങോടുള്ള അശ്വിണിയുടെ വാക്കുകളും അതു സ്കൂളത്താണുള്ളടെ കല്പി നത്തേയും സംസ്കാരത്തെയും സപ്തഭാവവൈശിഷ്ടപ്രത്യയും പ്രകടമാകുന്നു. എന്നാൽ എത്രതെന്നു കല്പിണ്ണയും സംസ്കാരത്തെയും സ്കൂൾക്ക് പ്രത്യക്ഷിജന്മായുള്ള ചില സ്വന്തക്രാന്തി അദ്ദേഹം സ്വച്ഛപ്പിക്കാതെ ധിക്കകളുണ്ടിട്ടുണ്ടും അതിന്റെ അദ്ദേഹം പരിപാലിച്ചിരിക്കുവാനുവും മില്ലും. അതിന്റെ അദ്ദേഹം പരിപാലിച്ചിരിക്കുവാനുവും മില്ലും.

നമ്പ്പായുടെ കവിതയ്ക്ക് പ്രശ്നത്രക്കമായ ഒരു വിശ്വാസ ഉണ്ടാണും ഇനിപ്പറയാൻപോകുന്നതും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വോക്തത്പരത പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു സംസ്കൃതദ്വ്രാക്കാ ഉണ്ടിട്ടും അതിന്റെ അത്മം വിശദമാക്കുന്ന സ്വന്പനായ മാണം മേൽപ്പുംന്തെ വിശ്വാസം. ഇന്ന സഞ്ച്ചാരം കവി തന്റെ സൂത്രികളിൽ പലയിടത്തും അദ്ദേഹത്തിനിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സഞ്ച്ചാരം നിമിത്തം ചായനക്കാക്കണ്ടും അതിന്റെന്നം ചില മാതൃകാപാഠങ്ങളും പരിക്കാണും അവസരം ലഭിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് കിരാതം കമയിൽ ചേത്തിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്കൃതദ്വ്രാക്കവും അതിന്റെ വിവരത്തെന്നും താഴെ ചേക്കുന്നു. സുജനത്തുണ്ടാക്കാണാട്ടാകുന്ന മാനവിശ്വാസത്തെ വിശദിക്കിരിക്കുവാനാണും പ്രസ്തുത ദ്വേകം ഉണ്ടിട്ടും പരാ വത്തനംചെയ്യിരിക്കുന്നതും.

കണ്ണാട്ടരു ദമ്പത്തേൻ രണ്ടിനം ശാഹസ്രകാകസപയം
മരകദം മകരദശാലിനമിഹത്പാം കമരേ കോകിലും
രമ്പാണിസമലവെഭ്രേവന കതിച്ചിലു സൗനികസ്ത്രിതാം
നേപാളക്ഷിതിപാലപ്പാലപതിരെ പങ്കേന്നരഞ്ജനകഃ

നേപാളക്ഷിതി തന്നിൽ വസിക്കം
ശ്രൂപാലബന്ന് വലിപ്പും പറവാൻ
പണ്ണാഡു കവിതക്കാരൻ പാളു
രുണ്ണാക്കി സൗതിചെയ്യുതു കേരംപ്പും
പിതുപിണ്ണിത്തെക്കാരത്തിത്തിനാൻ
കൊതിയേജ്ഞനാായ കാക്കേ കേരം നീ
കുരിയർപ്പോലെ കൃത്ത ശരീരം
കുരമിത്തേന്നു നിന്നുട ശാഖം
ചാരമസ്ത്രും കേരംക്കുന്നാക്കായ
നേരവുമില്ലോരു സെയവുമിഭാനിം
കണ്ണാട്ടംകാരിതു കേരംക്കുന്നാരം
പുള്ളിലോരു തരച്ചുത്രപോലെ
ഉരിയാടാതൊയു തേനുാവിനേൽ
മരവുന്നാകിൽ നിനക്കിഹ കാക്കേ
പെരുതായിട്ടുായ രുണ്ണമുണ്ടായ്യു
മരതാത്തതു പരകല്ലു സവേ ഞാൻ
കയിലും കാകരമൊരുന്നിരമന്നിതു
കരവില്ലതിനു പലക്കം ദേവരധം
നാദംകൊണ്ട നിങ്ങളു തമ്മിൽ
ദേഹതുള്ളി ബലിദോഷതാവേ
മാകദാഗ്രചെന്ന വസിച്ചായു
കാകൻ നീഞ്ഞായ കോകിലഭാക്കാ
കാണിക്കം നിന്നനു ക്കയിൽക്കയിലെന്നാജ
നാണിയു ആ നടത്തിക്കാഞ്ഞും

അറയതുവത്തോന്നെന്നാൽ സംശയ-

മകതാരിൽ പുന്നങ്ങളാക്കണം
നേപാളക്കിൽ തന്നിൽ വസിക്കു
ഭ്രാലൻ്റെ ലലാടം തന്നിൽ
ചേരപ്പിരണ്ടതു കണ്ണാലതു പല
പേരില്ലാതൊരു കസ്ത്രിക്കറി
എന്നല്ലാതൊരു മനജമാക്കം
തോന്നകയില്ല വിചാരിക്കുന്നോരു
ക്കമമമനിയും തിരുന്നെറിക്കാരു
പക്കം പിരിവാനെന്നതവകാശം
ശക്കരശിവരിവ ചേരാതുള്ളതു
ശക്കിച്ചവനൊരുബുദ്ധക്കാരൻ
എറ്റപ്പുന്ന ജനങ്ങടേ പാലന
ചേരെന്നാളുള്ളതിനെന്നതവകാശം
ചെളിയെന്നാളുള്ളതൊരുതന്നേറ്റാണു
കളിയായിപ്പറവാനം മേലു
ജീളനുന്നാലും സ്ഥലങ്ങേണകു-
ണ്ണളവാക്കം മുൻമെന്നാതിന്നത്മം

മൂർഖിയമുള്ള പരാവത്തരങ്ങളിൽ നന്ദ്യാർ ദ്രോക്ക
തതിന്റെ വെറും സാരംമാത്രമല്ല സ്വീക്ഷിക്കുന്നതു്. തന്റെ
സ്ഥിക്കത്പര്യം ഫലിതവും ഹാസ്യവും വേദാന്തവും സദേശ-
പരി സുധാമധുരമായ സാഹിത്യവും അരങ്കുഹം സംശ്വിത-
മായി അതിൽ കലാത്തിരിക്കുക്കും.

ഇങ്ങനെ സവത്തരത്തിന്പത്രന്നും തന്റെ
ഹിതംപോലെ പുരാണകമാപാത്രങ്ങളിലും സാഹിത്യ-
തതിലും ത്രപ്പങ്ങും വരുത്തിയിട്ടുള്ളതു് നിമിത്തം നേരിട്ടിട്ടുള്ള
ഈചിത്രധാന്യക്കാണ്ടു് തുള്ളൽക്കുമ്പുകളിൽ പ്രകടമായ
കാവൃദ്ധാഷ്ടാംഗങ്ങളും സാഹിത്യകാരന്മാക്കു് പൊതുവേ
യുള്ള അഭിപ്രായം. എന്നാൽ തുള്ളൽക്കുമ്പുടെ പ്രശ്നം

താവെന്നിള നിലയ്ക്ക് തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനാം ആദർശം തനിനു സമചിതമായി അഭ്യോഹം കിഫിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ നിന്നും ഭാജാരിതിയേയും അപലപിക്ഷനാവൻ തുള്ളൽ പ്രധാനത്തിന്റെതന്നു അപകഷ്ടം കല്പിക്ഷനാവരെന്നു വരികയുള്ളൂ. അതിനാൽ എതാലുശമ്പാങ്കട അഭിപ്രായര മാനനാർമ്മബല്പുന്നതന്നു തീരുത്തുപറയാം. ഇത്തുടർന്ന് അതഭേദം പിക്ഷന നൃനത - തുള്ളലിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേനാളം ഒരു ദേശമബല്പുനമാത്രമല്ല പ്രത്പൂത പ്രശംസാർഹമായ ഒരു മുണ്മായിട്ടു പാണമിച്ചിരിക്ഷനാൽ. എന്തൊരും നമ്പ്രാങ്കട വസ്ത്രങ്കളിൽനിന്നും അക്കാലത്തെ കേരള ചരിത്രത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ജിഥാനം നമ്പക്ക സിലിക്കനു.

നമ്പക്ക പുവ്വുമാർ അതതുകാലത്തിലേ ദേശചരിത്രം എഴുതിവയ്ക്കുന്നതിൽ തല്ലുരമാരായിരുന്നില്ല എന്നിള ഒരു നൃനത സ്വന്തസിലമമാണെല്ലോ. നമ്പ്രാങ്കട തുള്ളൽക്കമഡ കൂടം ഇന്ന് നൃനതയെ മിക്കവാറും സമർപ്പായിത്തന്നു പരിധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്: പഴയ കാലത്തെ രാജാക്കന്മാരെയും രാജുളരണസ്വഭാവങ്കേൽയും ജനസമുദായാചാരങ്ങളും കൂപ്പി, കൈത്തോഴിൽ, കൂച്ചവടം ഇവയേയും രാജുത്തിലേ വിവിധതുറകളിലേ സച്ചിവർമ്മരെയും അവക്കട നടപടിക്ക കൂടിയും സെസന്റ്രങ്ങളെയും നായന്മാങ്കട മുഗ്രയാർലിലത്തെയും മറും സംബന്ധിച്ചും തുള്ളൽക്കമഡകളിൽനിന്നും നമ്പക്ക പലതും പഠിക്കാനണ്ട്.

നമ്പ്രാങ്കട വിഹാരരംഗം ആല്ലോ അന്വലപ്പുഴയും പിന്നിട തിരവന്നെപ്പുരുവും ആയിരുന്നേല്ലോ. അതിനാൽ അഭ്യോഹം രാജമാതൃകയായി തന്റെ തുള്ളൽക്കമഡകളിൽ സപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് ദേവന്നാരാധാന്മസ്പദമിയേയും പ്രശസ്ത മാരായ ദണ്ട വണ്ണിപ്പുന്മാരെയും സപദാവനാ സന്താനമായ ഉലകടപെരമാളുടെ രാജല കൂപ്പിമിഷ്ണാ

നമ്പും ഇന്ന് രാജരത്നങ്ങളെക്കും ഭരണകാലത്തുള്ള
ചെറുപ്പെത്തസ്ഥലിനെയും തന്റെ കുതികളിൽ വർന്നിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അനുബദ്ധപ്പേശവച്ചുണ്ടാക്കിയ കുതികളിൽ അദ്ദേഹം
ദേവനാരാധാസ്വന്മിയുടെ രാജുഭാരത്തെ വർന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അതിന്നാരുളരണം താഴെ ചേക്കുന്നു.

ഉലക്കടപോതമാം വാഴംകാലം
പലകടക്കിലു ധരിതുയിലെങ്കണ്ണം
വിലപിടിയാത്ത ജനങ്ങളുമില്ലോ
ചെലവിട്ടവാൻ മടിയൊരുവന്നമില്ലു
തലമുടി ചൊടിയും പണ്ണം മുവവും
മുലയും കണ്ണഡപ്പകില്ലാതെനാരു
ചുലമിഴിമാരിലോരുത്തുത്തമില്ലാ
മലങ്ങാളം പരങ്ങേരാങ്ങളിലും
സമലമില്ലാത്ത ഗുഹങ്ങളുമില്ലു
ജലമില്ലാത്ത കുളങ്ങളുമില്ലു
ഹലമില്ലാത്ത മരങ്ങളുമില്ലു
ഹലമില്ലാത്ത വിവാദവുമില്ലു
ഓത്തില്ലാത്ത മഹീസുരരില്ലും
കുത്തില്ലാത്ത നടമാരില്ലു
പോത്തില്ലാത്ത കുഷിക്കാരില്ലു
ചാത്തില്ലാത്ത ധനവുയമില്ലു
ഞ്ഞളും പറത്തു നടക്കനാവങ്ങം
കുളുക്കടിച്ചു മടിക്കനാവങ്ങം
പെഞ്ഞളും പറത്തു ഹലിപ്പിപ്പുവങ്ങം
കുളിലസ്യയ മൃഗക്കനാവങ്ങം
കുളംനാവം കുളുലജാതിക-
ളിളം ദിക്കുകൾ കാണുന്നില്ലു
എളുളും നൈപ്പും പൊന്നം പണവും
എജുമൊരുത്തില്ലാതില്ലു

ഉത്തമഗ്രാമപകടപെയമാർ
ഇത്തരമവനിസ്വത്തവയത്തി
പത്തനസിമനിപരമാനന്നം
സ്പദമതങ്ങാട് വസിക്കം കാലം

(കിരാതം)

ഈ പ്രോലേ തന്നെ യുവചരിത്തിൽ ഉത്താനപ്പറ
കണ്ണറ എൻപെത്തു വ്യാജേന വബ്ദിത്രമണ്ഡലത്തിലേ റാജു
ലക്ഷ്മിയേയും നമ്പ്രാർ വാഴുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വണ്ണന
സാമാന്യം ഭിന്നംലമായതിനാൽ മാതൃകയ്ക്കായി മാത്രം
അല്ലെങ്കിലും താഴെ ചേക്കുന്നു.

ചീതേതാങ്കാരഞ്ചുമുത്തിയാം മനാവൻ
പാത്തലം തന്നിലേ മർത്തുജനങ്ങളെ
ആത്തി ശമിപ്പിച്ചു കിത്തി വർലിപ്പിച്ചു
പാത്തലം തന്നിലക്കീതി നടത്തിച്ചു
ധൂത്തരരയല്ലോ മമത്ത്‌വാനിശ്രൂ-
വാത്തകക്കൈപ്പുംഫോത്ത് ധനങ്ങളെ
പേര്ത്തു സ്വന്വാദിച്ചു നേര്ത്ത് വരുന്നൊങ്ക
പാത്മിവരാദിയാം ശ്രദ്ധജനങ്ങളെ
ആർത്ഥ ശരംകാണ്ട ദുര്ത്തി തകത്ത്-
നാത്തി പിടിപ്പിച്ചു പാത്തലേ യോടിച്ചു
കായ്ത്തളിക്കു കുട്ടുനാ പാത്മിവന്നാരിൽ നി-
നാത്മങ്ങൾമെടിച്ചുനത്മം ശമിപ്പിച്ചു
അത്മിജനത്തിനമർത്ഥമം കൊടുത്തുട-
നാത്തിയും തീര്ത്ത് കുത്താർത്ഥതകല്പിച്ചു.
മാത്താണ്യത്രല്ലുന്നാം മാത്താണ്യപ്പത്രജന
ധാരിവരേത്തമൻ ശ്രാത്രാപരിതാണ
മെത്രയും പിത്രമായതുചെയ്യാൻ നല്ല
ക്ഷേത്രം പണിയിച്ചു പാത്മങ്ങൾ തീർപ്പിച്ചു
വട്ടത്തിലോരോ കൂദങ്ങൾ കഴിപ്പിച്ചു

വെട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ച നാട്ടവഴികളിൽ
നാട്ടകല്ലിട്ട നടയ്ക്കാവവപ്പിച്ച
കാട്ടിലോരോവഴി വെട്ടിത്തെളിപ്പിച്ച
ഉട്ടവാനോരോദ കൊട്ടിലും കല്ലിച്ച
ആട്ടവാനളിൽ മുമ്പാക്കം കരയാതെ
ഉട്ടിൽ പതിനേട്ടക്കുട്ടം കറികളിൽ”

ഇത്രും

മുമ്പു കേരളത്തിൽ പല സ്പതാന്തരാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ട് നാം ചരിത്രത്തിൽ നിന്നാവിയുന്നണിബല്ലോ. മുൻ രാജ്യങ്ങളെ ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെല്ലാം പണ്ണിത്തന്മാരും പണ്ണിത്തലോകത്തിനു കല്പത്തക്കളിൽ അത്യിരുന്ന എന്നാണുള്ള വസ്തുത കോട്ടയം, കോഴിക്കോട്, കടത്തനാട്, കോലത്തനാട്, കൊച്ചി, ചെമ്പക്കുട്ടാർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലേ വിഭ്രത് സഭകളെപറിയുന്നു കീത്തി വിശദമാക്കുന്നു. കേരള സാമ്പത്തികത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ അവർഖ്യുങ്ങളാണ്. കവികളോട് അധികാരിയിരുന്ന നിസ്സിമമായ അതും തത്തിനും ഒരുംഗാമരണം നമ്മുടെ സൃഷ്ടിക്കുള്ളം തന്നെ. ഉത്താനപാദന്നർ രാജാധാനിയിൽ “ഗ്രന്ഥികളോരോദോ ദിക്കിനു വന്നു” ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കി വായിച്ചു പോകുമ്പോൾ പഠിവിനെ നമ്പ്രാർ വെൺ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതും കേരള സാമ്പത്തികത്തിന്റെ പരിപോഷണത്തിനും അന്നാം രാജാക്കന്മാർ അതുപെട്ടുകരായിരുന്നു എന്നുള്ള പരമാത്മത്തിനു മക്കോഡാമ്പരണമാണു.

രാജ്യങ്ങളാതെ സംബന്ധിച്ചു പരകയാണെങ്കിൽ അക്കാദമിയും രാജാക്കന്മാർ തന്നെ ആ നൂമാനമണ്ഡപത്തിൽ എഴുന്നള്ളി സമീവന്മായി ഓരോ കാലും ഒളപ്പുറി നേരിട്ടാലോചിക്കുന്ന നടപ്പുണ്ണായിരുന്നു എന്നുള്ളതും.

“തെ ദിനമരഹൻ നവബസഭയിൽ
പരിചൊട്ട മണിസിംഹാസനമേറി
പരിഞ്ഞരാകിനമന്ത്രികളോടൊ-
ന്നാളിച്ചുയ്യാനമിഡോത്സാഹൻ”

എന്ന് മേലാഷയാത്രയിൽ ഉലക്കടപ്പെരുമാളേ-
പുറി പറയുന്ന ഭാഗം കൊണ്ടു തെളിയുന്നു.

കരം ഹൗസിനാ റിതിയെപ്പുറിയും നമ്പ്രാർ സര-
സമായി വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വീടനാൽ വിളവുകൾ നെല്ലുകൾ
വിത്തിലിട്ടി നമ്മക്കതരേണം
നാട്ടിലിരിക്ഷം പട്ടനാൽ
നാലാലോന്ന് നമ്മക തരേണം”

എന്ന കാത്തവിച്ചാഞ്ഞനവിജയത്തിൽ പറഞ്ഞി
രിക്കനായു നോക്കക.

അന്നാങ്കെ പ്രധാന കച്ചവടക്കാർ പട്ടനാരായിങ്ങനു-
എന്നുള്ളതിനു് പല തെളിവുകളും തുള്ളക്കമുള്ളിൽ.
കാണാനുണ്ട്.

“കോട്ടക്കച്ചവുമണ്ണപ്പാടൻ വക
കോട്ടാറൻ പല മുപ്പട്ടികളും
കട്ടികവണികൾ പട്ടനരങ്ങളും
മെട്ടുള്ളം പല സോമൻ മറിയും
കെട്ടിക്കാരീയ മണ്ണുകളേനിവ
കെട്ടിയെടുക്കം പട്ടനാർച്ചിലർ
നാട്ടിൽ നടന്നാൽ വാണിഭമെന്നായ
കെട്ടിട്ടില്ലകൾല്ലത്തിക്കൽ”

എന്ന് മേലാഷയാത്രയിൽ പട്ടനാൽ കച്ചവട
തെപ്പുറി പറഞ്ഞിരിക്കനായു നോക്കക.

അക്കാലത്തും രാജാക്കന്നാർ ഉദ്ദോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഓൺപ്പുടവകൊട്ടക്കന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലിരുന്ന എന്ന് മേലാശ്വരതു ഭാട്ടം തുള്ളലിൽ നിന്നതനെ നമ്മൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

“ക്ഷീണമകന്നടന്റെപടയ
ബേബാണംകൊണ്ടു തകര്ത്താവാദ
ശ്രാണിത്രശ്രാണമതാകിന്നേഹാം
ക്ഷാണിയിലിട്ട് പിരട്ടിശ്രപാവിനൊ-
അണിനന്നകി സപാമിരൈ വന്നാമ
താണംവണ്ണങ്ങിത്തരസാ കിട്ടമോ-
രോണ്ടപ്പകയുട്ടത്തട്ടംളവാ-
• മുണ്ടെന്നപുന്നത്രണന്നനാറിവിന്”

എന്നളളിഡാഗം നോക്കുക.

“അപരാധികളോടുകൂടിത്തും വാണി-
ടപരാധാരതെ മറയ്ക്കുന്ന” സമ്പ്രദായവും
എഷണികേട്ടിട്ടുജമാനൻ ചില-
ഭീഷണികാട്ടക്” എന്ന നടപ്പും.

ഇന്നത്തേപ്പാലെ പഴയകാലത്തും സക്കാരയും സമന്വയം ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന് മേലുറത്തെ കമയിൽനിന്നതനെ തെളിയുന്നു.

“എഷണമുള്ളതു ധനവാനെങ്കിൽ
ഭീഷണമെന്ന ഭാവം”

സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന എന്നും മേലാശ്വര
ആയിൽ നിന്നാറിയാം.

കൃഷി ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന ഉപജീവനമാർഹമാ
ണ്ണന്ന് തുള്ളക്കമെകളിൽ നിന്ന് നമ്മൾവിവാൻ കഴിയുന്നു.

“അംഗുപരയ്ക്കളൊരു കണ്ണത്തിൽ
പുഞ്ചവിത്തു വിളഞ്ഞതുകൊണ്ടാൽ
അംഗുജന്നത്തിന് ചെലവുകഴിക്കോ—
മമ്പുമൊരേഴും മാസം മുഴവൻ
തമ്പിലവുകളും വിത്തും കുലിയു—
മമ്പാതേകണ്ണങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ
അംഗോ പറേതാ വാദുകൊടുപ്പാൻ
വാങ്ങിച്ചാലതുമതിലണ്ണാവും”

(ഒലാഷയാത്ര)

അക്കാലത്തെ യോധനാർ പ്രധാനമായി നായനാ
ഡയിരുന്ന എന്നാൽ നിസ്സംഭവമായ തെളിവു് തുള്ള
ക്കുമകളിൽ ഉണ്ടു്. താഴേചേക്കണാ വരികൾ അതിന്
ശൈമരണമാകുന്നു.

“കല്ലുനകേട്ടും നായനായം
കെല്ലുംവന്ന നിരഞ്ഞതുതുടങ്ങി
അല്ലെന്തല്ലും ഇലധിക്കനാക്കേ
തന്ത്രപുരസ്മീമുനി പരന്ന നിരന്ന
തങ്ങളിലങ്ങൾ പറഞ്ഞതുടങ്ങി
“സംഗതിയെന്നതു കേടും കുവേ
ഈഞ്ഞനെ പുതഞ്ചാരനെന്ന വരുത്തീ—
ട്ടേഡപടയ്ക്ക തുടങ്ങിട്ടുന്ന
ഉടനെ മരതലനാട്ടപിടിപ്പാൻ
പടയുംകുട്ടിയടക്കന്നണണാം
പടയിൽത്തെളും മരിപ്പാനിങ്ങോയ
മടികൊണ്ണല്ലെ പറഞ്ഞീട്ടും”

(ഒലാഷയാത്ര)

ഈ ഭാഷണത്തിൽനിന്നും നായനാർ പടയാളികളും
യിങ്ങനും എന്നും രാജകല്ലുനു പുരപ്പെട്ടുനാ നിമിഷത്തിൽ

ചുറപ്പേട്ടവാൻ തക്കവള്ളം അവർ എഴുപ്പാഴം സന്നാലിലോ
യിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും തെളിയുന്നണംപോ.

“നായമാരായ്‌വന്ന പിറന്നാൽ
അറുഡ്യമൊന്നു തനിക്കായ്‌വേണും”

(ബോധയാത്ര)

ഈ വരികളും നായമാരായും സമരശീഖത്തെ ഭ്രാതി
പ്രിക്കുന്നു.

ഈനി നായമാർ നല്ല നായാട്ടകാരായിരുന്നു എന്നു
ഒരു ദിനും ഒരു ദിനും കാണിക്കാം.

“തടിയൻ പനിയെ വെടിവയ്‌പാനായ്
ങ്ങവൻ ചെന്നാരു പടലിലെഉള്ളിച്ചു
പടലിൽക്കണ്ടതു പനിയെത്തെന്നാരു
ഭേദനാരു വെടിയും വച്ചുനടന്നു
തടിയൻ വെടിക്കാണ്ടവിടു മറിഞ്ഞു
ഓടിച്ചേരുന്നു വെടിവച്ചുവന്നു
മക്കടനല്ലിവന്നേയും നഞ്ഞാടു
മക്കടു മാത്രലനിഞ്ഞുനെ കുമ്മം
മലയമാരായും തിക്കിൽചേന്നു
വലയുംകെട്ടിപ്പാക്കിനോരും
കലായക്കണ്ണടു ഭയപ്പേട്ടാരുവൻ
തലയും കമ്പിട്ടാടിച്ചേരുന്നു
വലയിൽപ്പെട്ട വലഞ്ഞത്തു കണ്ണടു
മലയെന്നാരും പ്രയോഗിച്ചുപ്പോരും
തലയിൽക്കൊണ്ണടു തരച്ചു വിറച്ചുവാരു
ഹലമില്ലാതെ മരിച്ചും ഭോഷണം
നായമാരായും നായാട്ടിക്കല
പായം പലവിധമിഞ്ഞെന്നുണ്ടാം”

(കിരാതം)

ഇനി അക്കാലതെന്ന സമരവാദപ്പെട്ടിം ഭേദനങ്ങളിടെ
ആയുധങ്ങളിം എത്തെല്ലാമെന്ന് നമ്പ്രാർ തന്റെ തുതിക
ചീൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിന് ഒരാഹരണം താഴെക്കാട്ടക്കണ.

“തിത്തിയിട്ടുള്ളക്കം തിമിലകൾ
തും മഞ്ഞലെത്തവിയത്തിൽ
കാളം ചേങ്കിലചെണ്ടകൾ തിമിലകൾ
നീളം കുറയും കൊന്ധും കഴിവും
അനവിളിവളയും തന്ത്രവൈനാവി
മേളംകൊണ്ട് ജഗത്തമുഴക്കി
ശക്തിപെയത്തെ ജനങ്ങളുട്ടക്കം
ശക്തികട്ടത്തിലെ മുഖത്തടിവാളിം
വേലും വെണ്മഴഗഭയും കന്നം
ഗ്രാലപരഗ്രാലപരഘയവട്ടക
ചങ്കം നല്ല ശത്രുഗ്ദികളെനവയി
വകുതരം ചില ശസ്ത്രസമൂഹം
ചെംടകൾ നല്ല കട്ടത്തിലചുരികക-
ളിട്ടികളോട്ടുള്ള ചാട്ടളിയൈനാവി”

(ബാണയുലം)

ഈത്തിരകാർത്ത,

“ലാതക്കഴിവും പറക്കിക്കഴിയ്ക്കളിം
വന്തത്തിലുള്ള കുറുക്കിയ്ക്കേതാക്കകൾ”

(യമൻസ്പന്നംവരം)

മുവയും അന്ന നടപ്പുള്ള ആയുധങ്ങളായിരുന്നു.

ആട്ട; വെവല്ലം, ജോതിഷം, മന്ത്രവാദം എന്നീ
തൊഴിലുകൾക്കും ഒരു ജനവിഭാഗം നമ്പ്രാരുടെ
കാലത്ത് ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നതായി തുള്ളൽക്കമ്പകൾ
തെളിയിക്കണം.

“ആട്ടണങ്ങളാടി നടക്കനാിതു ചില-
 കുട്ടം ജുന്നർ ധനം മോഹിക്കൊരണ്ണം
 ജ്ഞാതിഷ്ഠക്കാരനായും ചെറുന്ന ധനികൾന്റെ
 ജാതകമെല്ലാംവരുത്തി വിചുരിച്ച
 കൈതവം നന്നായും പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ച
 കൈമടക്കംകൊണ്ട് പോകനാിതു ചിലർ
 ചെക്കനെനക്കൊണ്ടുന്ന് സഖിയെടുപ്പിച്ച
 ചിക്കനെചെറുന്ന ചികിത്സയും കല്പിച്ച
 കല്പുത്തിനും കഷായത്തിനും കാന്ദേ
 നില്ക്കുന്നാവേദകലുാക്കപ്പെറിപ്പിച്ച
 തക്കത്തിലെബന്നുയും നെഞ്ഞും പൊട്ടികളും
 മികവാറും താൻറെ പുസ്തകത്തിൽക്കണ്ണം-
 തോക്കെ പ്രശ്നയാഗിച്ചു പട്ടം പണാങ്ങളും
 കൈകലാക്കികൊണ്ടുപോകനാിതു ചിലർ.”

(ഹരിണിസ്പ്രയംവരം)

നമ്പ്പുരാത്രെ കാലത്തും കേരളത്തിൽ നടപ്പുണ്ടായി
 കനാ അതുഭരണങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പറിയും അഭ്രമം തന്നെന്റെ തുതിക-
 ക്കിൽ വന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“വള്ളയും തള്ളയും മണിമേരതിരവു-
 മിടായ്യുംതാലി മടക്കാതതാലികർ
 പുത്താലികളും മാലകൾ എഴുകൾ
 മടക്കം കഴയും കടക്കം കാതില
 തുക്കം മണികൾ പതക്കം തോറാവഴി
 തുടലും കുട്ടമരത്താണ്റുകളും
 അരമണികുട്ടം മണികിഞ്ചിണി പോ-
 നണിയും മിനമിരട്ടകഴിലും

പവിഴക്കും മന്ത്രക്കും
കരലാറം പലകാരേ താലികളും”

എന്നിങ്ങനെ സ്വമന്ത്രത്തിൽ കാണുന്ന അതിനും പുട്ടിക നോക്കു. ഇവയിൽ മിക്കതും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിൽ ഉള്ളവയല്ല.

പഴയകാലത്തു് കടിയമാരം അലസമാരം കരുളിപറയുന്നവരം സ്റ്റീലുവടമാരം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു് തുള്ളൽക്കമളിൽ പറത്തിട്ടുണ്ട്. നായമാക്കി കുള്ളും കുറച്ചും കണ്ണാവും ഷീച്ചുക്കാത്ത ലഹരിസാധനങ്ങളായിരുന്നു എന്നു് നബ്യാർ തന്റെ കുതികളിൽപ്പെല്ലിട്ടു് പലയിടത്തും സുചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“കടത്തെത്താരം ക്രൂയിൽട്ടിയ-
തൊട്ടലുമെമാരം പദ്ധതിപുസ്തകം
കൊററക്കിത്തോരം തെക്കൻമുണ്ടാ
ചുററിയുട്ടെത്താരം തൊക്കലുത്തുക്കി
വെററിലെത്തിനു മഴപ്പിള്ളും കൊ-
ണ്ണേരറ തിരിക്കും രസികമാരായു
കററക്കുത്തു മണിമാരം വീട്ടകൾ
പററിപ്പുകപറത്തു രസിള്ളും
വെററപിട്ടാണിത്തിനുനുവരുടെ
കററമരച്ചു ചിരിള്ളു തിരിള്ളും
പകയുള്ളവരെ പുശിചെള്ളിത്തോരം
വകയുണ്ടാക്കും പുകയിലു കൊറാവാൻ
മടയമാരിവരാത്തി കണ്ണാൽ
തടിയമാരോരം വെലയെടപ്പാൻ
മടിയമാർ പലജനമുണ്ടിഹകൾ-
കടിയമാരവർരാനിനമാകാ

ഉണ്ണകഴിത്തുതിരിച്ചുാലവര-
കാണുകയില്ലോരു ദിക്കിൽപ്പോലും
കാണുകയില്ലനാലു തിരഞ്ഞെ-
ഡേണാക്ഷികളുടെ വീട്ടിൽ കാണാം”

എന്നും

“നായന്മാക്കിഹ ചോദകൊട്ടപ്പും-
നായതിനുള്ള പാത്രമശ്ശേഷം
വിരവൊട്ട് കൊണ്ടുവരണമതിനാ-
യിൽന്നുഡജനം പോയിഭേദം
പുകയില വെറില കമ്മാവും പല-
വകയിൽ കള്ളു കൂപ്പും വേണം”

എന്നും ദേഹാഷയാന്തരിൽ കാണുന്നതു് മേലുറഞ്ഞ
വസ്തുതയുള്ളാധരണമാക്കും.

ഈജനെ പറത്തു തുടങ്ങിയാൽ ഒരു ചെറിയ കേര
ളചരിത്രം എഴുതാൻ വേണ്ടവക നന്ദ്യാർ തന്റെ തുള്ള
കമ്മകളിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വാഗ്രാന്മം പ്രത്യേ
കം എടുത്തു വിവരിച്ചു് ഉദാഹരണങ്ങളും കാണിക്കുന്ന
തിന്ന് ഈ പരിമിതമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്ഥലംപേരാ-
ജാതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ നിത്തുന്നു.

എഴുന്നാം അമ്പ്രായം

നമ്പ്രായടക്ക നേരംപോക്ക്

ങ്ങ കവിയെന്ന നിലയിൽ നമ്പ്രാക്കിളിൽ തുണ്ടുകൾ തീർത്തവച്ചു് എററവും പ്രകടമായും മററ കവികളിൽ വളരെ വിരളമായും കാണുന്ന ഒരു തുണ്ടെന്നതു സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ പറവാനമുള്ളതു് ഇതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതവും പരിഹാസവാത്രരിയമനു. ഈ രസം നമ്പ്രായടക്ക തീരികളിൽ സംശയാരണമായും തുള്ളക്കമകളിൽ പ്രത്യേക മായും കാണുന്നണം. തുള്ളക്കമകൾ ഫലിതവും മാസ്യവുംകൊണ്ട് സംപൂർണ്ണമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. സമയോച്ചിതമായുള്ള നേരംപോക്കാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഫലിതമാണു് സ്ഥാനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടുനു ഫലിതം എത്തു ഗണിക്കുന്നതും ചിരിപ്പിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെയുള്ള ഫലിതസ്ഥലിയാണു് തുള്ളക്കമകൾക്കു കേരളത്തിലെണ്ണാതിട്ടുള്ള പ്രചരണപ്രശ്നാക്കത്തിനു കാരണമെന്നു നിസ്സുംനിരുത്തുന്നതും പറയാം.

നമ്പ്രായടക്ക ഈ ഫലിതവും പരിഹാസവും മനസ്സു ലോകത്തെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിപ്പാൻ വളരെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥാനാധികാരിക്കപ്പെട്ടുനു പരിഹിതം ആക്കുന്നതാണു് പ്രവൃത്തിപ്രമത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പുരാണകമകൾ വള്ളിച്ചു സജ്രമാരെ കേൾപ്പുക്കുന്നതിനിടയിൽ സംഭരിച്ചുണ്ടാക്കി മനസ്സുടെ കാരണങ്ങളെല്ലാം കാവുകക്കെല്ലാം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു് അവവെയെ പരിഹരിക്കുന്നതുക്കവണ്ണിയും പരിഹാസങ്ങേണം അവക്ഷേപണം നാശക്കയാണു് ചാക്കുന്നതാണു് പതിവു്. ഈവിധമുള്ള കമാപ്പസംഗത്താട്ട് നമ്പ്രാക്കിൾ ഗാഖപരിചയം സിഡിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ വാസനാസിലും

മായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹാസതചിയേ ഈ നിരന്തരപരി ചയം പോഷിപ്പിച്ചിട്ടശ്രദ്ധനാളുള്ളതിൽ ശക്കയ്ക്കവകാശമില്ല.

പരിഹാസത്തിൽ പട്ടവായിരുന്ന നമ്മടക കവിവച്ചുകൂടി തന്റെ ഈ വില്ല രീതത്തുംതന്നെ വുമാ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല. പരിഗ്രാമമായ ഒരുദ്ദേശമാണ് പലിതപ്രയോഗ വിഷയത്തിൽ നന്ദ്യാക്ഷംഭായിരുന്നതു്. ഭക്തനം പണ്ണിതനം സഹ്യദയനം സദാചാരത്തു് പരിഞ്ഞം ആയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു് വണ്ണാതുമവിരുദ്ധമായുള്ള യാതൊരാവും രഖും ജനസമുദായത്തിൽ കണ്ടുകൂടുന്ന നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ആചാരവിരുദ്ധമായി ആരു നടക്കുന്നവോ അവരെന്ന അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിക്കുന്നെങ്കാബേയും. ഈവിധമുള്ള ഉദ്ദേശമുള്ളി നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തോട് വെരുത്തിനു പകരം ബഹുമാനമാണ് എല്ലാവക്ഷം തോന്തിയിട്ടുള്ളതു്. പരിഹാസരചനയിൽ തനിക്കുള്ള നിർദ്ദോഷമായ ചിത്ര ഗതിയെ അദ്ദേഹം തുള്ളൽക്കൂടിയിൽ പ്രലയിടത്തും സ്വർഖ മാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

“ഒരുത്തക്കും ലാലിതപത്രത്തെ വരുത്തുവാൻ മോഹമില്ല കയറ്റനും പ്രീയമായിപ്പുറവാനും ഭാവമില്ല.”

“പരമാത്മം പറയാമടിയന്നായ പരനിഃബന്ധിക്കു നാവിലുമില്ല.”

മേലുണ്ടിട്ടു പദ്മാളിയിൽനിന്നും നന്ദ്യാക്ഷു് ഒരുവ രോട്ടം അപ്രിയമോ നിദര്ശനാ ഇല്ലെന്ന സിലിക്കന്നണ്ടെല്ലോ. പിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാസരാജേരംകു് പലഞ്ചം ലക്ഷ്യമായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു കാരണംതാലാണെന്നു് ആലോചിച്ചും അവരുടെ നൃത്യത നോന്നാൽ മാത്രമാണെന്നു സിലിക്കന്നുള്ളൂ. ഇനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാസകവനങ്ങളുള്ളിൽ ചീലതെട്ടുത്തു നമ്മകു് പരിശോധിക്കാം.

“നമ്മുടെ വികുമല്ലുമിത്തല്ലോര-
ഹമ്മതി ണ്ണാൻ പറക്കല്ല മുനീസ്റ്റു
നമുക്കുക്കാണ്ടു ജഗത്തുയവാസികൾ
ചെമേമകിമപി പറഞ്ഞീട്ടു
അഭിഭ്രവനവാസികകളും നമ്മുടെ
വിശ്വതതക്കാണ്ടു പുകഴ്ത്തുനില്ലേ
സുഭഗൻ ദശമുഖവന്നുനായ നാണയ-
മഹദോഡിശിശി കേരംക്കുനില്ലേ
എന്നാക്കാണ്ണാത്തംഗനമാരമാ
വിനാതപുണ്ടു വസിക്കുനില്ലേ
നമ്മുടെ ഉണ്ണമിതു മരൊരായ കുട
ക്കാക്കി ലഭിപ്പാനതി വൈഷ്ണവം”

ഇതുാണി അധികാരജല്ലുന്നങ്ങൾ ജിളപ്പളവായ രാവ്
നാനുക്കുണ്ടുവെച്ചിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ എത്രമാതൃം ധാന്യം
ബുരിക്കുന്ന എന്നു് ആലോച്ചിച്ചാൽ അറിയാം. ഇങ്ങനെ
ആത്മപ്രശ്നങ്ങളും വീരവാദവും ഘോഷിച്ചു ദശക്കൂദ്ദൂരു
മാം ബന്ധനസ്ഥനായി കാത്തവിത്തുജ്ജീവന്നേൻ്റെ കാരാ
ഗ്രഹത്തിൽ കിടക്കുന്നോരു ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ വിലാ
പര്യം അതുകേട്ടു ജനങ്ങളുടെ സംഭാഷണവും പെണ്ണുക്ക
ളുടെ പരിഹാസവാക്കകളും വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു വായിച്ചാൽ
ചീരി അടക്കാൻ രജവന്നുക്കാണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ലു.
താഴെ ഉല്ലരിക്കുന്ന ചീല വരികളിൽനിന്നും ഈ വസ്തു
വെളിപ്പേട്ടതുനന്നതാണ്.

പത്രമുവങ്ങളിൽനിന്നും പുരപ്പുട്-
മത്തുനാതത്തരമറിവിളിഞ്ഞാശാ
പത്രത്തിന്തരമൊക്കെ മുഴങ്ങി
പാതാളസപ്രദ്യംങ്ങളെപ്പണ്ടി

“എന്നൊരു മറവിളിയായതു കുമേ
പംക്തിഗളിൽനിന്ന് കരച്ചിയപോലും
എന്നൊരു സങ്കടമങ്ങവനിപ്പോൾ
ബന്ധനമായുണ്ടിച്ചിത്രപോലും
മറുള്ളവരെക്കെട്ടിരട്ടിച്ചു
പിടിച്ചുപറിച്ചുവലയ്ക്കന്നവനെ
കെട്ടിപ്പോന്നൊരു വന്നെന്നൊരു
നാട്ടിലിഭാനീചുണഡായ്‌വനു.
കേട്ടിപ്പേതാനുംജന്മനെന്നൊരു
കേളിപെഞ്ചത്തു ധരിത്രിപാലൻ
അരക്കേഹംതാനാരേവരനു—
മിദേഹത്തെ ബന്ധിച്ചുതുപോൻ
ബന്ധിപ്പോന്നൊരു ബന്ധംവേണമ—
തെന്തേനൊത്രമറിഞ്ഞൊരു മേര താൻ
എന്നെന്നൊത്രമറിഞ്ഞിലവനട
താന്നൊന്നിത്തമതെനൊരു വേണ്ടി.”

പിണ്ണെയുരുത്തിയോരോ കിള്ളന്തിൽവച്ചുകൊണ്ട്
പെണ്ണങ്ങൾവന്ന നിന്നീവണ്ണം പറഞ്ഞീട്ടുന്ന
“ലക്കായിപ്പരേ നിന്നീൻ്റെ കാര്യമേൽ കിടക്കം നല്ല
ദ്രോംവലക്കില്ലങ്ങാതൊരു ചിങ്കകളിച്ചുനാകിൽ
പാക്കവെററില നല്ല തുക്ക പുകയിലയും
പാക്കാതെ തന്ത്രണണം ഭോഷ്ട്‌ക്കല്ല പംക്തിക്കന്നു
പത്രമുഖങ്ങൾക്കൊണ്ട് പത്ര പദ്മങ്ങൾപാടി
തിരിതിരെത്തെ എന്ന ചാടി രൂപതംവയ്ക്കു രാവണ”

(ഇത്രൂദി കാത്തവിന്റുംജനവിജയം)

മുഞ്ഞദന കമ്മാപാത്രങ്ങളെക്കാണ്ടുതന്നു കർത്തും
ചരിയിച്ചു” നടപാല എബസ്സുമിയായ വിനേനാദത്തെ നമ്മു
ട കവി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുണ്ട്.

ഇനി കവി സപ്പാകൃതിൽത്തന്നെ വന്നിച്ചിട്ടുള്ള പലിത്തൈങ്ങളും അനവധിയുണ്ട്. മേലാശയാന്തരിൽ കൊര വസന്ധയും ഗണ്യവർഗ്ഗായും തമിൽ ഉണ്ടായ യുലത്തിൽ തോറോടിയ ക്രാഡന്മാരെ നബ്പാർ പരിഹസിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

“തോറുതിരിച്ച തുടങ്ങിപത്രക്കു
പൂററകൾപോലെ പടഞ്ഞനമല്ലോ
മാററലർ ബാണാഗാണാങ്ങളുടനട-
നേരുമുറിത്തു മറിഞ്ഞതമവീണോ
എറുവതിരിപ്പാനെങ്ങളുംപുത്രവ-
രേറും ഭൂമിയിൽ വീണാമുദ്ദണ്ടം
പേടിക്കലബന്നായ നായമാര-
ഞ്ഞാടിരുന്നു മരങ്ങട മുടിൽ
അടിക്കരിയിലെ കൊണ്ടുശ്രീരം
മുടിയെയാളിച്ച ശയിച്ചുപ്പടനെ
നായമായടങ്ങാടനോര-
തതായുംമല്ലോ വഴിയിൽപ്പോയി
ആയതുപിനൊയുമുണ്ടാക്കിടാം
കായംകിട്ടകിലതുബുദ്ധലാം”

ഉടക്കംകൊട്ടിക്കാണാഡശ്രൂനടക്കന്ന മേളക്കാരൻ
ഉടക്കംമുണ്ടം കളരുതു മട്ടക്കം ഭാവിച്ചുമണ്ണി
തിട്ടകംയുണ്ടായ വീടിൽക്കുടക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നോരം
കടത്തനായർത്താൻ വന്നതുടത്താനതുയുമല്ല
മട്ടകംപിടിച്ച നാലബുട്ടിക്കുന്ന ശബ്ദംകേട്ട
പൊട്ടക്കുന്നകാട്ടിൽപ്പുക്കുടക്കുന്ന നായമാർവ്വ-
നാടക്കുന്ന കോലാഹലം കടക്കുന്നശേഷായ ദിക്കിൽ
പടയുള്ളതോറുമണ്ടന്ന ഭന്മാർവ്വുന്ന കേരുമേപാർ

പടിക്കൽ കാവലും വച്ചുകടപ്പാനെള്ളുത്തല്ലെന്നും
വനത്തിൽനിന്നോടിവന ജനത്തിന്റെ ഭാവം കണ്ട്.
മനസ്സിൽക്കുന്നിങ്കൊണ്ട് നാരിജനത്തിന്റെ വാക്കണാഡായീ”

ചിത്രസേനൻ്റെ കൈയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കു
ചെപ്പട ഞറുദപ്പേരെ എഴുന്നികെത്തുള്ളും ഭീമസേനൻ്റെ അഞ്ചു
നാശം സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലെ ഫലി
തരസം അവൾക്ക് പ്രമേന്നു പറവാൻമുള്ളു. അതു താഴെ
ചേക്കുന്നു.

“ഉണ്ണിവരികയനാജയന്തിയിനി
എണ്ണിയൊരിക്കൽ സുക്ഷിക്കേണ്ണും
അണ്ണം തന്യിയുമവരുടെ തന്യിയു-
മെണ്ണത്തിൽ പിഴക്കാതെണ്ണുക
കണ്ണില്ലാത്തതായ ജനകനിനിത്താ-
ടെണ്ണിയൊരേത്താക്കങ്ങാരം
തൊണ്ണു ഗോപ്യത്തിലേറു കണ്ടി-
പ്പുന്നുക മളിവരാതെയിരിപ്പാൻ
ധൂത്തന്മാരെയൊരാലയിലോക്കെ-
ചൂത്തി വിടാത്തായ ദ്രോഢാനുണ്ടാം
കാണണ്ണിലക്കണക്കപ്പുള്ളിള്ളുകൾ
മേനോക്കുചുന്നാതമതില്ല
നല്ല ചിത്രത്തിൽ കുടിനമുകൈള്ളു-
തല്ലിനിയവരുടെ വേദതിരിപ്പാൻ”

ഇങ്ങനെ കെട്ടശിശ്ചംഖിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാണ്ണു
കൈണ്ട തലകനിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഭക്ത്യാധനാഭികളോടും ഭീമ
സേനൻബേദയുന്ന ഉപദേശത്തിലും അതുകേട്ട മിണ്ണാതെ
മസ്തിഷ്കവുരുത്തിലേക്കു പോകുന്ന അവരുടെ ദയനിയാവ
സമയുടെ വിവരണാത്തിലും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഫലി
തരസം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു ചിരിക്കാൻ പററിയത്താണ്.

ശത്രുമിന്ത്യരാജസീന്മേലെ കുടാതെ എത്ര ലക്ഷ്യത്തേ
യും ഭേദിക്കുന്ന നോക്കു നൊക്കു നവ്യാരാധര 'ഈ പരിഹാസമാ
ണം. അഹംകാരം ആരിൽ കാണാനുവോ അവൻ ആരാ
യാലും കൊള്ളാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചിതാസ്ഥിതിന്
ലാക്കതനെന്ന. രാവണനേയും ഭജ്ഞാധനനെന്നും പരിഹ
സിച്ചിട്ടുള്ളതിനാർത്ഥനാണും നാാ മൃഗ കണ്ണവല്ലോ.
ഇവർ രണ്ടുപേരും കണ്ണകമാരം ഭംഗിയാനുമാണും.
പാണ്യവന്നാർ ശാന്തമാരം ഇംഗ്രേരഭക്തമാരം ആരണ
നീളുള്ള പുരാണപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഭാരതം വായിച്ചി
ടുള്ള എത്രാരാധനം പാണ്യവ പക്ഷപാതിയായിരിക്കും
എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നവ്യാരാ പാണ്യവപക്ഷ
ക്കാരനാണും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുള്ളക്കമകളിൽ നിന്ന
നമാനിക്കാം. എന്നിട്ടും അവരെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപി
ച്ചിട്ടണ്ട്. കല്യാണസൗഗ്രാമ്യികത്തിൽ,

“യമ്മച്ചത്രാനജൻ യമ്മം വെടിഞ്ഞതാര
കമ്മണ്ണദി ചെയ്യില്ലെന്നുഡിക്കുന്നു”

എന്നും അഹമ്മതിയോട്ടക്കി പറയുന്ന ഭീമനോട്ടു
മനമാൻ പരിഹാസരസത്തിൽ മരുപടി പറയുന്നതു
നോക്കു.

“യമ്മജൻ മുന്പായ ധാമ്മികമാർ നിങ്ങൾ
യമ്മല്ലാതോരം ചെയ്യുമാറില്ലപോത്.
പാഞ്ചാലിയെന്നാരു ഷൈഖ്യിക്കുന്നിട്ട്
പാഞ്ചാണ്ണാർത്തി പിടിപ്പെട്ടോനിങ്ങ-
ളിഞ്ഞേപ്പേരുംചെന്ന കയ്യുചിട്ടിച്ചുകൊ-
ണ്ണബന്ധാതെ ഒപ്പളികഴിച്ചുനുകെട്ടു നൊന്ന്
അബന്ധക്കിലായും കണ്ണകുന്നാവൻബുക്കാരു
പാഞ്ചല്ലവുമില്ലത്തല്ലപോലും നിങ്ങ-
ളിഞ്ഞുജനത്തെയും കണ്ണുനത്തല്ലിനാൽ

വായിപ്പതിനവരംപോതും മുകോദരം
കണ്ണവസ്തുക്കളിൽ കാംക്ഷയുണ്ടായവരം.
കൊണ്ടുവാ കൊണ്ടുവായെന്നു കല്പിക്കയും
രജ്ഞങ്കുട്ടിമെന്നോത്രു ദയപ്പെട്ട്
മണ്ഡിത്രടങ്ങം മടങ്ങാതെ നിങ്ങളും,”

ഇതുപോലെതന്നു സന്നാനഗോപാലത്തിൽ ബ്രഹ്മ
ണ്ണൻ അശ്വിനന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ഭാഗം ഒന്നാക്കക്ക..

“പാത്മാഗ്രുണം പട്ടധനത്താനിന്നുടെ
വാത്താവെവഭവമതിശയമൊത്തായ
ശ്രീകലജ്ജാത്മുപൻ താനെന്നും
ശ്രവിരുംണാൻനു സുതൻ ആനെന്നും
ചൊല്ലിഞ്ചെത്തുണ്ടുപറഞ്ഞതുന്നുണ്ടെന്നു-
നോന്നുള്ളത്തിൽ നിന്നുത്തബ്ദിഃ
അതിമാനവുമതിവൻപും മുൻപും
തവമാനസമതിലും ധാരം
ചെംനാവലിപ്പുമതെവിടേപ്പായി
മന്നവരിൽ ജൂർഹിനജൂഹാസ്യ
തണ്ടം തപ്പിനടക്കം നിന്നൊട്ട്
പരഞ്ഞതാൻ വന്നരചെയ്തിട്ടോ
എന്നടെ മകൾം മരിച്ചുായ ഭിംബം
നിങ്ങനാട് താൻ വന്നരചെയ്തിട്ടോ
സത്യരചെയ്തു മെന്തിനെനകാനി
മദ്യംസേവത്രടങ്ങിട്ടേണ്ടാം”

പരഞ്ഞുംബ്രാവമണ്ണതെ നേരേ കണ്ണു വലിയ വീ
രോധമായിതന്നു എന്ന പൊതുവേ രഖിപ്പായമുണ്ട്-
ഈതിനു കാരണം തിരുക്ക്ഷമെകളിൽ അരക്കുഹം പട്ടംവരു
അധിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണം
നിന്ന്,

“പട്ടണാരെട് വസ്തുമെട്ടത്താൽ
പൊട്ടന്നാറിഹതോഴ്യേയുള്ള.
എട്ടപ്പണം വിലയുള്ളതിനവർ പതി-
നെട്ടപ്പണം വില വച്ചുകൊട്ടക്കിം
അവരെട്ടചോന്ന കടം കൊണ്ടുകൊണ്ട്
ഭവനംകുട നശിക്കാറാവും
പത്തിനു കാലുകൊട്ടക്കണമേം്പാം
പത്തിനു രണ്ടരപലിശയുമായി
വീട്ടവതിനു തരംകുടാത്താൽ
വീട്ടിൽകേരി പാടകിടക്കിം”

(പ്രദാഷമാഹാത്മ്യം)

എന്ന് അവരുടെ ധനതുണ്ടിയേയും
“പോരികവിപ്പാ സല്ലയട്ടത്തു
കോരിക്കേണ്ട വിളമ്പും പ്രമമൻ
പപ്പുവും പഴവും പഞ്ചാരയു-
മപ്പും വടകളുമപ്പുരികളും
നെയ്യും നല്ലപരിപ്പും പാലും
പച്ചടി കിച്ചടി വേപ്പുവിലമാണോ
നാരജാകൾ പുളിയിഞ്ചികളും
വക്കലുമമനടപ്രമമൻ പുന-
രാക്കയുമോഡോലക്കരിയിങ്ങനെ
ഒക്കരവേത്തവരുത്ത പദാത്മം
മുജ്ജരമാകിന നേന്ത്രപ്പുഴവും
കാളിപ്പുഴവും കിളിപ്പുഴവും
കനിസ്ത്രതെന്നും കാച്ചിയമോരമി-
തൊന്നും കറവിശ്ശേത്രവെല്ലത്താം”

(സീതാസപ്താംശം)

എന്ന പരഞ്ഞു കൂട്ടക്കാരെ കൈശമാത്തിനു കുറഞ്ഞി
ക്കൊ അവരുടെ ബുദ്ധിക്ഷയെയും ഭരാറുഹത്തെയും
നമ്പ്പാർ പരിഹസിക്കുന്നണ്ട്, എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട്
അദ്ദേഹം ഗ്രാഹംബനവരിയായിരുന്ന എന്ന തീർച്ചപ്പെട്ട
ചന്താൻ പാടില്ല. നമ്പ്പാർ ജാതിയമ്മം വിട്ടുനടക്കുന്ന
വരുതെയല്ലോ ചൊതുശരുവായിരുന്ന എന്ന പരഞ്ഞാൽ
അതിൽ കളിവില്ലെന്നും നമ്പ്പരിമാരെയും എന്നു
മാരെയും അദ്ദേഹം കണക്കിനു പരിഹസിക്കുന്നണ്ട്.
ഗ്രാഹമണ്ഡ് അവരുടെ നിത്യകമ്മാനങ്ങളാണെളിൽ സത്ര
ശരായി ഇഴപ്പരംഭക്തമാരായി വൈദികധമ്മത്തിൽ നിന്നും
ചലിക്കാതെ ജീവിക്കേണ്ടവരായിരിക്കേ കച്ചവടം മുതലായി.
അവക്ക് വിധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത തൊഴിലുകൾ സ്വീകരിച്ചതു
കൊണ്ടാണ് ഈ ആക്ഷേപത്തിനു ഇടവന്നാതു്. ഇങ്ങനെ
കലയമ്മം വിട്ടുനടക്കുന്നവർ നില്കുന്നാരെന്നതിൽ സംശ
യമില്ലല്ലോ. ചണ്ണാലനെക്കാടു നീചനാരായി ഗ്രാഹം
ണ്ണാമം ധരിക്കുന്ന എത്രയോ ഉപവീതിഡാരിക്കുളെ നാം
ഇച്ചാലത്തു നൃമുടകയിട്ടിൽ കാണുന്നണ്ട്. “ഇപ്പുകാരം
തന്നെ നായമാരെയും നമ്പ്പാർ ആക്ഷേപിക്കുന്നു.

അവർ അഹങ്കാരികളും ക്ഷമയില്ലാത്തവരും ഘൂർത്ത
മാരുമാണുന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ തുതികളിൽ പലയി
ഈതും പരഞ്ഞതിട്ടണ്ട്. ലഹരിസാധ്യനങ്ങളിൽ അവക്കളും
അഭിരചചിയെ അദ്ദേഹം വിശിഷ്ടം അപഹസിക്കും
ചെയ്യുന്നു. സന്നാന്തരാപാലത്തിൽ ഗ്രാഹമണ്ഡരും
പത്താമത്തെ ഉണ്ണിയെങ്കെട്ടടി അന്തക്കൂപ്പരിയിൽ ചെന്ന
നീരകദർശനം ലഭിച്ച അംജലിനാൽ

“കളിച്ച കടക്കം നായമാരുടെ
പത്തില്ലിട്ട കൊട്ടക്കുന്നതു്” അവിടെ കണ്ണിവാരു.

ഒഹാഷയാത്രയുടു് സനാലുരാഗിവനാ നായമാക്കി ക്ഷേണം കൊച്ചപ്പാനായി “അഞ്ചാടിത്തെവിൽച്ചേപ്പനാരി യും തേങ്ങാ മുളകും വാഴയ്ക്കായും” വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരു വാൻ തന്റെ ചതുരക്കാരനോടു കല്ലിക്കുന്ന ഭദ്രാധനയും നായമാക്കി ശീച്ചുകുടാൻ പാടില്ലാത്ത

“പുകയില വെറില കണ്ണാവും പല
വകയിൽക്കളുള്ള കുറപ്പും ഭേണം”

എന്ന കുടി ആര്യംബാപിക്കാൻ മറന്നുപോകുന്നില്ല.

പിന്നൊയും നായമാക്കി

“നൃക്കൊളം ബത കളളുക്കിച്ചി
സ്ത്രീകൾ കാട്ടണമ്മതേ ഭേബ്രു” എന്ന സ്വർമ്മാക്കാർ അഭിലൂ

“കളളുമാരിവർ നൃക്കൊളം ബത
കളളുക്കിച്ചി കടിച്ചുമയണി
തൊളളതുനാൻ മലന്നുകിടന്ന-
നാളളാങ്കുഡ മരഞ്ഞുവതിനോ”

എന്ന തെറ്റിമിണിസ്പ്രയംവരത്തിലും പറയുന്നു. നായമാരുടെ ക്ഷമയില്ലായ്മയെ കാണിക്കാൻ നല്ലൊരുംഡാഹരണം ബാംഗ്യുലത്തിൽ കൊച്ചത്തിട്ടുണ്ട്. ശോണിത്യപരിയെ ഭഗവാന്നെന്നു സെസന്റും ആകുമിച്ചപ്പോൾ ഒരു നായർ, “പടവനിശ്ച കരേറീ നമ്മുടെ വടിയിങ്ങാടുട്ടു്” എന്ന കണ്ണതിപ്പുണിനോടാജഥാപിച്ചതിനു “പുടിതൊനി വിടു കണ്ണില്ലുന്നു്” അവർ ഉത്തരം പറയുന്നു. ക്ഷമയില്ലാത്ത ആ നായർ ഉടൻ തന്നെ “പിടലിക്കിട്ടു തങ്ങു ബന്ധനാണു്” അവളോടു കയക്കുന്നതു്.

മുല്ലുകാരം തന്നെ നൃചരിതം കൂടയിൽ നായമാരുടെ ക്ഷമക്കടിനു് ഒരുംഗ്രഹണം കാണുന്നു.

“നായർ വിശ്രൂത വലജ്ഞരു വരയോർ
കായക്കണ്ണതിക്കാരിയിട്ടില്ല
അത്യതു കണ്ണകളബിച്ചുനാവ-
നായുധമടങ്ങ കാട്ടിലെറിഞ്ഞ.
ചട്ടതിളിയ്ക്കും വെള്ളമദ്ദേശം
കട്ടികൾ തണ്ണീടു തലയിലൊഴിച്ച്.
കെട്ടിയപെണ്ണിനെ മടിക്കാതെ
കിട്ടിയവടിക്കൊണ്ണാനുകമച്ച്
ഉള്ളികൾ കിണ്ണികളിഡാഞ്ചയുടച്ച്
ഉരലുവലിച്ച കിണ്ണറിൽ മറിച്ച്
ചിരവയെട്ടത്തമ തീയിലെറിച്ച്
അരകല്ലുണ്ട കളിത്തിലെറിഞ്ഞ
അതുകൊണ്ടരിശും തീരാത്തവന-
ച്ചുരയുടെ ചുറ്റും മണ്ണി നടന്ന.”

നമ്പ്പുാഞ്ചെട ഈ വൻനയ്ക്ക ശരിപകർപ്പായ സമീ
വണ്ണം ഇക്കാലത്തും ചിലഭവനങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്.
എത്രക്കണ്ട തന്നെമായിരിക്കുന്ന മേലുഖരിച്ച ചിത്രീകര
ണമെന്ന നോക്കുക.

“ഞായം നോക്കിനടപ്പാൻ നമ്മുടെ
നായന്മാരു പരിച്ചിട്ടില്ല
നായും നായരുമൊക്കെമന്നിക്കൊര-
പായരു വരുമെന്നുള്ള വിചാരം
രണ്ടുവിധത്തിനുമില്ലതരിവതു-
മിണ്ണക്കിലായവർ മുഖ്യിക്കിക്കും”

എന്ന പ്രദോഷമഹാത്മ്യത്തിലും നായന്മാരെ അ
ക്കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഒരു സമൂഹത്തോടോ ഒരു വ്യക്തിയോടോ ഉള്ള പക നിമിത്തമല്ല ഇങ്ങനെന്നുള്ള അപചാസങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് പരമാത്മം തൃഷ്ണക്കമക കൂൽ നിന്നു തന്നെ തെളിയുന്നണ്ട്.

ത്രിപുരദംനം ക്ഷമയിൽ അസുരപ്പടയാള അതുകൂടി നാശം വണ്ണിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ

“പത്രഗുരുദാജന്മാർ വീട്ടകത്തിത്തകർക്കുംവോൾ-
ഉത്തരത്തിനുകളേറിപ്പാത്രപ്പോലും കണ്ണതുരാമൻ
കത്തിവച്ച പാവയെന്നാണ്ടത്രപോയാരസുരകർം”

എന്നാജ്ഞനെ കണ്ണതുരാമൻറെ ഭേദപ്രത്യേക വിശദ മാക്കിയശേഷം ഒരു നായരുടെ യുലബെംവദശപ്പുത്തെന്നും നമ്പ്രാർ സാലിമാനം വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ചങ്കരച്ചാരുടെ വീടിൽ കിങ്കരമാർ ചെന്നകേറി
മകമാരെ പ്രിടിച്ചുങ്ങുകൊണ്ടുപോവാൻ തുനിഞ്ഞുപ്പാർ
ചങ്കരച്ചാരുടുന്നേരുടെ തോങ്കാൽ വാളും പരിചയും
തകരത്തിലെടുത്തും രകാണേങ്ങാത്തിൽ ചാടിനിന്നു
ചരിറിനിനാജ്ഞാരപോലെ പരാത്താണു കളിച്ചപ്പാർ
അറിവില്ലാതസുരമാർ തോറുമണ്ഡിക്കാട് പുക്ക്”

ഇങ്ങനെ റൈറ്റുന്നിന്ന് ത്രിപുരദമാരെ തോല്പി ചേർക്കിക്കാൻ കൈല്ലുപ്പള്ള വീരമാരും നായമാരുടെ കുട്ടിലുണ്ണായിരുന്ന പരമാത്മത്തെന്നും നമ്മുടെ കവിമറ ജീവതെ വെളിപ്പെട്ടതുന്നണ്ട്. ഉള്ളതു തുറന്ന പരയുക എന്നല്ലാതെ അതേരേം വെവരവാച്ചുകൊണ്ട് പരയുന്ന സ്പാദം നമ്പ്രാക്കില്ല. അങ്ങമുത്തിന്നു പരിഹാസ വദ്ദും എററിട്ടുള്ളവരായി ഇനിയും പല ക്രൂരണണ്ട്. ജീവാസ്ത്വമാർ, വെള്ളമാർ, അട്ടക്കമാർ, മാറ്റുക്കമാർ,

സക്കാത്തോഗസമംഘാർ, കണക്കെഴുത്തു പിളിക്കാൻ, സുനില: ബടനാർ, വേദ്യുകൾ, മനഷ്യരത്തുള്ള നാവർ മുതലായവർ ഇക്കുട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണ്.

“ജോതിഷ്ക്കാരനം മന്ത്രവാദിക്കമ-
ചൂതുത്തുമേരുനാ വൈദ്യുനം വേദ്യുക്ക-
മേരും മടിക്കാതെ വേണ്ടി നംകുവാൻ
ത്രേലവാസികൾക്കില്ലോരു സംശയം
മരുളളവില്ലക്കൈല്ലോ പണിപ്പെട്ട
പറവിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുനാ ഭോഷംക്ക
കൊറുമാനുംപോലുമെങ്കിം കഴിവരാ
മരുളളതോ പിനൊയൊട്ടു നിന്നേയ്ക്കുണ്ട്.” എന്ന്
യുവചരിതത്തിലും

“കവിടിക്കാരനായുള്ള ഗണിതക്കാരനമില്ലോയാം
കവടങ്ങൾ പറഞ്ഞതാനം ഹലിപ്പിപ്പിപ്പംവകയില്ല
ഗണിതത്രുന്നമവും കെട്ടിത്തലയ്ക്കും വച്ചുായിക്കിൽ
കണിശനാർ വിശനാജ്ഞ ശയിക്കുനാ പലർക്കുടി
ഗണങ്ങോഷം വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞാലെക്കിലും നാലു
പണം കിട്ടാൻതടവില്ല പണ്ടിപ്പോഴുംപമായി
ഗണമെരു ഭോഷമെരു മരണമില്ലോരുന്നോള്ളം
ഗണിതം കൊണ്ടൊരുവസ്തു ഗഹിപ്പാനില്ലെന്നവനു
മികിത്സിപ്പാ നേങ്കു മാക്കിം രോഗമില്ല ശരീരത്തിൽ
രോഗമല്ലു മനക്കെൻറു സചിവന്മാരവർ പിനൊ
യാഗമങ്ങ രുമിക്കുനാ നടപ്പാൻ കല്പനയില്ല.
ധോഗ ഗ്രന്ഥമവും നഭല്ലോരുള്ളാംഗ സ്ഥാദയവും
ആക്കുട്ടവേയങ്ങ കെട്ടിവച്ചു വൈദ്യുരെല്ലും
രോഗം കൊണ്ടുഴുന്ന ജനത്തിക്കെൻറു ഗ്രഹത്തിൽവെ-
നാക്കുന്നും ഭജിപ്പാനം കൊതിക്കേണ്ട വൈദ്യുരായം
അസന്നവില്പാദി ഭംഗാമലകാദിരെല്ലുകൂട്ടി

വ്യസനംചെയ്യാങ്ക കാര്ത്തം കയ്യലാക്കാനിനിക്രൂട്ട
 മസികച്ചാരേന ഭാവം നടിച്ചു സമ്പിയുമായി
 കൂപ്പരഹാരനാപോലെ രോഗിവിടിൽചെന്നക്രൂട്ടി
 മളികയും കഷായവുംകൊട്ടത്ര ചാക്കടക്കണമോർ
 കളിവു വല്ലതും ചൊല്ലിത്തിരിക്കണം വൈദ്യരനിക്കാലം
 തരംകൈട്ട തനിക്കണ ക്ഷേണത്തിനാവകയില്ലു-
 ഞതിരേനണ്ടു നടക്കണ വിതന്നമമ്മാനേങ്ങളില്ലു.
 റവനചന്ദനഗ്രന്ഥപ്രം ഷുപ്പ് ടോ ശീറസാധിതം
 മനസ്സിലുണ്ടിവയെല്ലാം പ്രയോഗിപ്പാനേങ്ങളില്ല
 യമനാം വൈദ്യരം തമിൽ പ്രാണവിഘ്രഹാസമനാലും
 യമനേന്നുടാതെ കൊൽവാൻ വൈദ്യനേകനേഴ്ത്തല്ല.
 അനന്തർമ്മ മന്ത്രവാദിക്കണം കനക്കേസ്സുംഭവിക്കണ
 സമത്രമെന്നേങ്ങളുമെ ചെന്നാലോരത്മം കിട്ടകയില്ല
 യക്ഷിപ്പിയാ കക്ഷിപ്പിയാ ദേവതാപിഡിയയും ശ്രൂഹ-
 രാക്ഷസങ്ഗ്രാഹവുമില്ല കാലനില്ലാതുള്ള നാട്ടിൽ
 സാക്ഷിയായിട്ടുവക്കുപ്പാമീശ്വരനേതകനങ്ങ്ലും
 ദിക്ഷിതനായതുനേരത്തിവയെല്ലാം മടങ്ങിപ്പോയു്
 മനംപ്പും തൃളിച്ചവാൻഒള്ള മനംപ്പുകൾമിതുകാലം
 മനസ്സുമടത്തിയായിട്ടുകപ്പെട്ട വിശ്രദ്ധപ്പാട്ടം
 സഹിക്കാത്ത വൈളിച്ചപ്പാടാളിച്ചപ്പാടാണ്യിക്കണ
 വഹിയാവാളെടപ്പാനം തൃളിലേതും ഫലിക്കാതായു്”

എന്ന പദ്ധതേദാഹവ്യാനത്തിലും ജ്ഞാതിജ്ഞക്കാ
 രെയും, വൈദ്യരാർത്ഥം, മന്ത്രവാദികളെയും മനംപ്പും
 തൃളിനാവരെയും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കണ.

“സണികാജാതിക്കാരവനിലെയാ തുവ
 കണികാബന്മാനില്ലെന്നട സഹജാ
 തണിയും കിട്ടണമഞ്ചികഴിക്കണ-
 മണിയും മണിത്രേഷണവും കിട്ടണ

മിങ്ങെനയുള്ള ഭരാറുഹമല്ലോ—
 തംഗനമർക്കാൽ നേരവുമില്ല.
 കളമൊഴിയെന്നും കാമിനിയെന്നും
 കളമെന്നുഹര ഗാമിനിയെന്നും
 സുവദനയെന്നും സുദരിയെന്നും
 കവലയവിച്ചുലവിലോചനയെന്നും
 ·വരതനവെന്നും വല്ലുഭയെന്നും
 ·വരകരികാംപെഴുയരയെന്നും
 മതിമുവിയെന്നും മാനിനിയെന്നും
 മധുരാമുതസ്ഥായരിയെന്നും
 വസ്തുവിചാരമതില്ലപ്പരിഷക-
 ഖിസ്തിചെയ്യു വസിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ഹപ്രകാരം നിങ്ങിച്ചിട്ട് കാശിക്കപ്പുറമുള്ള ഉണ്ണി
 ഉണ്ണിച്ചിരി ശിവശമ്ഭവപിജൻറ ചെപ്പും ചെരിപ്പും കയ്യു
 മാക്കി പെട്ടിയിലിട്ട് പുട്ടി.

“വിപ്രന ചിലവിന്നമില്ലാതെയാകിപ്പിനൊ
 തന്നെട വീടിൽനിന്നു തല്ലിപ്പുംതിരിക്കി
 ഉണ്ണിയുണ്ണിച്ചിരിയും തള്ള യുമൊരുമിച്ച
 കണ്ണിൽ കാണാത്ത ദിക്കിലാട്ടിക്കളുണ്ടു മുരൈ.”

എന്നും പ്രദോഷമാഹാത്മ്യത്തിൽ ഗണികകളുടെ വികുതി
 കുളേ അപഹരസിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുക്കാരെപ്പറ്റി നന്ദ്യാക്ഷിള്ള പുത്രും തുള്ള ക്രമകു
 കുത്ര പലയിടത്തും പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാതൃക കാണി
 ക്കാനുവയി ഹരണിസ്പദ്യവരത്തിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം താഴെ
 ചേക്കുന്നു:—

“അതുക്കാരുടാടി നടക്കുന്നിതു പല
 കുട്ടം ജനം ധനം മോഹിക്കുകാരണം
 പാട്ടുകാരം പല മദ്ദളക്കാരയും
 കുട്ടുകാരം കടക്കാരൻ പ്രധാനിയും

പെട്ടിയെടുക്കണമുറത്തെങ്ങനെങ്കിലും
 കുട്ടിപ്പുരദേശിമാരം ശിശുക്കളിലും
 കെട്ടിത്തുറ്റും കഴിയ്ക്കാരനം താബുര
 ഘട്ടവാല്യം ചില വില്ലും വടക്കീളിലും
 ചെപ്പുകൾ ചാണയും ചുട്ടിച്ചിരട്ടയും
 ശ്രദ്ധിപ്പുംകെട്ടിയേററി പുരപ്പെട്ടു
 മുപ്പത്രം നാല്പത്രമാളിക്കളോന്നില്ലെല്ലാം
 നല്ല ധനമുജീവവൻറെ പുരംപുക്കൾ
 കെട്ടമിറക്കി ഉജമാനന്നേതന്നു
 കേട്ടവിഞ്ഞങ്ങൾ കരേറിയകംപുക്കൾ
 ധാർഖപ്പും പരഞ്ഞങ്ങളില്ലക്കി കളിക്കാഡ്
 മുട്ടച്ചുരിൽ സ്ഥലവായ്ക്കുമൊക്കെവേ
 പെട്ടിവഞ്ഞന്തു കണ്ണാൽ ചില ജനം
 കെട്ടിക്കണ്ണക്കങ്ങളുംവെന്നും വരും
 കിഞ്ചിത്തുകേളി കൊട്ടിച്ചുവെന്നും വരും
 അട്ടങ്ങളിൽ തുള്ളിനാട്ടം ശ്രദ്ധം രാമ-
 നാട്ടം തുടങ്ങിയാൽ കോട്ടവരും ദുഃഖം
 മുട്ടിയുംകണ്ണി ദയറീവവേഷവും
 കെട്ടിപ്പുരപ്പെട്ടു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുങ്ങൾ
 കൊട്ടിക്കലുാശം ചവിട്ടിത്തന്ത്രത്താണ്
 ചട്ടിച്ചുമണ്ണി വിയത്രവലക്കും
 കെട്ടിച്ചുമണ്ണത്ര ജടായ പുരപ്പെട്ടു
 വട്ടത്തിലോടിപ്പുന്നു കളിക്കയും
 “ഈനു നീ സീതയെ കൈവിട്ടു രാവണാ
 പിനൊ എന്നു കൊല്ലുകയില്ലെടു ചൊല്ലിടാം”
 ഇത്തമംപദങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ ഒലാഞ്ചിച്ചു
 യുഖം തുടങ്ങി പിടിച്ചും പറിച്ചുമ-
 ണങ്ങത്രയും പാരംബുലക്കിയം വന്നുടൻ
 മരതുമെട്ടക്കണ്ണം വെളിച്ചും തുടങ്ങിയാൽ”

എത്രകണ്ട മെച്ചപ്പെടുത്തിയാണ് മെത്ത പറത്തെ വർന്നനയിൽ കളിയാട്ടനാൽ. വാഗ്ദാനവിയുടെ നിരന്തരമുന്നത്രംഗമായി വിളങ്ങുന്ന ഈ ദിവ്യകവിയുടെ സന്നാഗ്രത്തിൽനിന്നും ഗംഗാത്രീത്തമ്ത്തിനേപ്പോലും പ്രവഹിക്കുന്ന സുക്തിസമുദായത്തിന് എത്രതരം വർന്നനയാണ് വിധേയമാകാത്തതു്. ഫേലുലതിച്ചു പൂഞ്ഞവണ്ണയത്തിൽ തുഴുന്നുന്ന ഹാസ്യരസത്തിന് വില കല്പിക്കാൻ ശക്തുമോ. വിശ്വേഷിച്ചും ആ ചട്ടിച്ചു മുണ്ടതിയിലും കെട്ടിച്ചുമത്തു ജടായ പറപ്പുട്ടതിലും വെളിച്ചും തുടങ്ങിയാൽ ചെതുമെടക്കുന്നതിലും സംഭരിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള പരിഹാസരസപേണ്ണല്ലോ. അനന്തരലമന്നല്ലാതെ മരുന്നാണും പറവാനില്ല.

നമ്പ്പുാക്കെ ഒച്ചിക്ക വിഞ്ഞലമെക്കിലും കേരളീയക്കെ പ്രത്യേകസ്വഭ്യത്തും നവരസാഭിനയത്തിന്റെ പരിപൂർത്തിക്കു മാത്രകയും സംഗീതസാഹിത്യാകരഘും റാത്രവിശിഷ്ടവുമായ കൂർക്കളിയെന്ന പ്രസ്തുതകലകൊണ്ടുപജീവിക്കാൻ നിബന്ധനിത ചരയിൽക്കിടക്കുന്ന അനന്തതെ നടപ്രവീണനാക്കുന്ന ജീവിതം എത്ര ദയനിയമായിരുന്ന എന്നുകൂടി മെത്തക്കാണിച്ചു പാപ്പാവണ്ണയത്തിൽനിന്നും പ്രസ്തുതമാക്കുന്നണ്ടു്.

“ചെപ്പുകൾ ചെണ്ണയും ചട്ടിച്ചിട്ടും

ശ്രദ്ധിച്ചും” ഭേസിക്കൊണ്ടു് ധനമുള്ള വന്നെന്ന പുരാതനക്കിൽക്കിടക്കുന്ന യജമാനനേതരനു കേടുവിന്തു് അകംപടക്ക ധാർഖ്ഖപ്പും പറത്തുവേണും കളിക്കാക്കു് ഉള്ള പുരയിൽ സ്ഥലംവയ്ക്കാൻ. ചിലേടത്തു് പെട്ടിവരുന്ന കണംബാൽ കൊട്ടിക്കത്തക്കയ്ക്കും ചെപ്പും. മരുബാലിടത്തു് അംഗ്കിമാത്രംകൊട്ടതയക്കമത്തേ. പിന്നൊരിടത്തു് കഷ്ടിച്ചു കേളിക്കൊട്ടിച്ചു നിന്ത്രംപോതു്. അതു കണ്ണനും സ്ഥയായിരുന്ന അനന്തതെ ഇന്നാദിംക്കു് ഈ കലയുടെ നേരെ തോന്നിയിരുന്നതു്. അതുക്കാക്കു കൂപ്പുക്കുറയും,

അളളായിരുന്ന ത്രീവദ്യിന്മാരെപ്പോലുള്ള രാജാക്കന്നാർ അക്കാലത്തു് ഈ കലയ്ക്കു താങ്ങായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു നാമാവദ്ദേശമായിത്തീരുമായിരുന്നു. പ്രസംഗവശാൽ വന്നപോയ ശാഖാചംക്രമണം ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു.

ഇനി ഹരിണിസ്പദയംവരത്തിൽത്തന്നു കയ്ക്കുലിക്കാ രായ സർക്കാരഭ്രാഹമ്മമാരെ അതക്കുപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഉല്ലരിക്കാം

“രാജകാന്ത്രിക്കുള്ളേ ദ്രോഗിക്കണ്ണെന്നാരു
വ്യാജം നടപ്പിലും സമസ്യസാധ്യക്കുള്ളേ
തേരോവധിയും വിത്തമാർജിപ്പുകൊ-
ണാജിവന്നാനും ത്രീക്കന്നിതു ചിലർ
ചുക്കസ്ഥലജ്ഞിൽച്ചുന്ന പമിക്കരെ
കിക്കരന്മാർക്കളുക്കുക്കാണ്ടു മറിപ്പിലും
സങ്കടപ്പെട്ടു കിട്ടുന്ന മുതൽക്കാണ്ടു
മക്കമാർ വീട്ടം പുലത്തിനിതു ചിലർ”

ഈ വൻ്നന്നുവും വിഷയം മുത്തിക്കരിപ്പു യജമാന നാഞ്ചിന കീഴുജ്ജീവനക്കാരും നബ്ധുടെ രാജ്യത്തെ സർക്കാർ തുറക്കിൽ മുക്കാലവത്തും വേണ്ടുവോളുണ്ടോ.

ഇനിയും,

“രെട്ടുകൊണ്ടുറിരു കന്തേതാരിയമ്മറി
ക്കെട്ടു തലയിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടപ്പോഴും
പെട്ടുന്ന മണ്ണുന്ന സൃകരും നാലഞ്ചു
കിട്ടുമെന്നാറുമാനുകൊണ്ടജോദ്ദേശവിധം

എന്നും,

“അമ്പട്ടികോസ്റ്റി കൗച്ചുകരിവുടം
നിച്ചുള്ളംവെച്ചുവന്നായും പലവിധം
നിച്ചുലും വാണിജവെച്ചു വിററഞ്ഞിനു
മെച്ചത്തിലവത്തുണ്ടുകൊണ്ടു ചിലർ”

എന്ന കച്ചവടക്കാരെയും നമ്മുടെ കവിതാല്ലൂട്ട് ഹരിണിസപ്തയംവരത്തിൽത്തന്നെ അപഹസിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അത്രേം പ്രത്യേക വൈരംകൊണ്ടല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാസവാക്യരേഖകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നുട്ടി കൂളിത്തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. ജാതിമത്താദയും നീതിയും സത്യവും ധർമ്മവും വിട്ട നടക്കുന്ന എവനെയും നമ്പ്രാർത്ഥന്റെ സുക്തിശ്രദ്ധാംശരകൊണ്ട് മർദ്ദിക്കും എന്നല്ലാതെ അക്ഷം താഴ്വരത്തണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് അത്രവരമില്ല. ഇങ്ങനെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതസരണിയുടെ ഗതി.

ഇനി കവിതാലഘണ്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നമ്മുടെ കവിവച്ചുന്നു മതം സഹാദയനായുള്ള എവനും അറി. ഞതിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണെന്നു.

“കോൻതേനോലോജിമോറോ പദമിടയിൽ നഷ്ടം—
പാലിൽ നീരെനാപോല്യ
ചേത്തിടേണും വിശ്വേഷിച്ചുടക്കന്തിലൊരുലക്കാ—
രമണായു്വരേണും
പേര്ത്തം ചിന്തിക്കില്ലത്മം നിങ്ങപമതചിത്രേണും—
ഞമെന്നിതുപോന്നു
‘തീത്തിടാവുശിജ്ഞാകം ശിവരിവകവിതാരിതി
വൈഷ്ണവമതാനു.

എന്നു് കവിതാരിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേലുള്ളരിച്ചു പബ്രം സുവിഭിത്തമാണെല്ലാ. സപനിമ്മിത്തമായ തുള്ളക്കമ്പായിലെ കവിതാപലതിയെയും അദ്ദേഹം, പാഞ്ചാംഗാപാഖ്യാനം രണ്ടാംകളുടെയിൽ വിശദമായീവണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“മാധ്യമ്മതണ്ണങ്ങളും അക്ഷരവ്യക്തിയും വേണും സാധുതപം പദ്മാംശങ്ങൾ സത്തം സംഭവിപ്പേണും
ബോധിപ്പിപ്പിതിനുള്ള കശലതപമത്രം വേണും

ബോധമുള്ളവക്ഷിള്ളിൽ ബഹുമാനം വരുത്തേണം
ഹാസത്തിനൊരു മാർഗ്ഗം ചില ദിക്കിലഭ്രം വേണം
പ്രാസത്തിനൊരുടെത്തും കരവില്ലാതിരിക്കേണം
വാസനയ്ക്കുത്തപോലെ വചനപ്രക്രിയ വേണം
സംസ്കർത്താനക്കാണ്ട് സകലം സിദ്ധമാക്കേണം
ഇച്ചും ഇണമെല്ലാം വഴിപോലെവരുത്തിക്കൊ-
ണ്ടുള്ളതിൽ പ്രയോഗിച്ചും ഫലിക്കും സംശയംവേണം
മെച്ചുള്ളതിലോരു കട പറവാനാറുമെങ്കിൽ
ഈച്ചുള്ളചേന്നപോലെ താഴവും 'മേളവും വേണം
കമയിൽ സംഗതിപേര്ത്തു കമിക്കുവോള്ളതിൽക്കൂടി
കമിക്കേണ്ടിവരും കത്തകവികളും ചില ദിക്കിൽ
അതുകൊണ്ട് ദിവാനാക്കം വൈരമാക്കം ഭവിക്കൊല്ലാ
ഹിതജ്ഞനാരിഞ്ഞല്ലാം സഹിക്കേണം വന്നാണ്ടോന്.”

ഇതുനെന്നയാണ് “നമ്പ്പുാരുടെ തുള്ളകമ്പയിലെ
കവിതയുടെ സ്ഥാനം.

കവിതയുടെവേണ്ട ഉപകരണങ്ങളായി ഉണ്ടായിവാൻ
നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽനിന്നും ചിലതെല്ലാം കുടകലുായി
നമ്പ്പുാരുടെ കരകളിൽ ഉണ്ട്.

“കനക്കമത്തിവും സുധകണക്കേ പാനിരയും
അനന്തരുളം യമകവും അനപ്രാസന്ത്വമാണി
ഇണക്കം കലപ്പം രമ്പും ജനിക്കും നൽ സാരസപതം”

എന്നാൽ വാൻ്റു കവിതരുണങ്ങളെ സരസപിൽ
വക്രപ്പാരാ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നമ്പ്പുാരാക്കട്ട,

“ഹാസത്തിനൊരു മാർഗ്ഗം ചില ദിക്കിലഭ്രം വേണം
ഈച്ചുള്ളചേന്നപോലെ താഴവും മേളവും വേണം”

കാര്ത്തകവികളം ചില ദിക്കിൽവേണും എൻ്റെ ചില
അംഗങ്ങളെ കുടകലായി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇവയെ സപ
കവിതയ്ക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലെന്തെ ഉപകരണമായും
അഭ്രേഹം സപീകരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതയാണ് ഇവിടെ സൂചി
പ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ട് നമ്പ്യാരായട അഭിപ്രായ
പ്രകാരം ഒരു കവിയ്ക്ക് അത്മായി മധുരങ്ങളിലും സാധു
കളിലും അതു പാദങ്ങൾം സ്ഥാപിനമായിരിക്കുന്നു രണ്ടാമ
തായി ഈ പാദങ്ങൾക്ക് അത്രയാണെങ്കിലും പ്രസ്തുതിമാക്കുവാ
ന്നതു ശക്തിവേണും. മുന്നാമതായി ഈ പാദങ്ങൾ പണ്ഡി
തന്മാരായട പ്രശ്നംസയ്ക്കു യോഗ്യതയുള്ളവയായിരിക്കുന്നും.
പാമരന്മാരായട രസത്തിനായിട്ടുള്ളതിനും അഭ്രേഹം കവിത
ചെച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അഭ്രേഹത്തിനും വിഭ്രാമാരായട
അഭിനന്ദനത്തിലാണ് കവിസഹജമായ കാംക്ഷയുണ്ടായി
അന്നത്തെനും ഇതുകൊണ്ട് തെളിയുന്നു. സദ്വാപരി “ഹാസ
ത്തിനെന്ന മാർഗ്ഗം ചില ദിക്കിലഭ്രാംവേണും” എന്നാണ്
അഭ്രേഹത്തിന്റെ സിലബാന്തം പരിഹാസകവനത്തിനുള്ള
വിജയം നമ്പാക്കന്നുത്തമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് തുള്ളക്കമെക
ളിയതനു അഭ്രേഹം പ്രസ്തുതിമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുതന്നു
യാണ് അഭ്രേഹത്തിന്റെ കവിതയെപ്പറ്റി. ചുരുക്കത്തിൽ
പറവാനുള്ളതു്.

എട്ടാം അഭ്യർഥായം

നവ്യരാത്രെ ക്ഷതി

രാജഭക്തി, മുത്രഭക്തി, ശ്രൂവമണഭക്തി, ഇംഗ്രേസ് ഭക്തി എന്നീ ഭക്തി ചതുപ്പുയത്തിൽ നമ്മുടെ കവിവത്തു നില സക്തി വർന്നനാൽത്തീരമാകിവണ്ണം തുളിക്കമകളിൽ പ്രകടമായിട്ടിട്ടുണ്ട്. നവ്യരാത്രെ അബ്യലപ്പുശൈവനാതിന്റെഒഴംഗം ചെവന്വകളോടു രാജാവിനെയും തിരുവനന്തപുരത്തെയും മാറിയതിൽ പിന്നെ മാത്രാഖ്യാവമ്മമഹാരാജാവിനെയും ധർമ്മ രാജാവിനെയും സേവിച്ചു വാണ്ടായി മുമ്പ് പറ ഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അബ്യലപ്പുശൈവചൃഷ്ടതിയ കമകളിൽ ദേവനാരാധാനസ്പാമിയുടെ നേരേയുള്ള സ്വപ്നക്കിടയെ നവ്യരാത്രെ സ്മൃഷ്ടമാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.

“നവപതി ക്ലപതി ധരണിസുരപതി
നിരവധി തുണ്ഡരണ നിധിപതി സദ്ഗണ
പൈഞ്ചകിന ചെവന്വക നാടാക്കന്നാരു
സുരവര നാട്ടില നശിതരത്നം
പരിജനപാലന പരിചയശീലന
പരിപാലിച്ചുകൊള്ളിട്ടു യീരും”

എന്ന കിരാതത്തിലും,

“ചെവന്വകനാട്ടിനുലങ്കാര ഭ്രതനാം
തന്മുരാൻ ദേവനാരാധാന സ്പാമിയും
കവം കൂളിത്തെന്ന രക്ഷിച്ചുകൊള്ളി സാം.
കവിട്ടേന്നനിന്ന നിവാദാംഭോദ്ധരം.”

എന്ന കല്പ്പനാസൗഖ്യികത്തിലും,

“ജംഭാരിപ്പുരത്തിന്റെ സംഭാഗകരമായ
സംഭാരമെല്ലാംകുടിസ്സുവാദിച്ചുണ്ടായോരു
ചെവുകഴുറിനാട്ടിലിവമായു് വാണികളും
തന്മുരാനെന്റെ ദേവനാരായണപ്രഥാലൻ
കൈല്ലാടക്കണയാലെപ്പേരും കാത്തിടേനം
ഇപ്പോരിലവത്രുഭ്യേരുപ്പേരും കൂടിഞ്ഞെന്നു
സല്ലാതുമാക്കിപ്പുരിപ്പാലിക്കു വണ്ണഞ്ഞേനാൻ.”

(എന്ന സ്വർഗ്ഗക്കത്തിലും)

ബഹുധകളും രാജാവിനെ വദിച്ചിരിക്കുന്നായു
കുണ്ഠക. ഇതുപോലെതന്നെ താൻ സേവിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നും
ഡീരിച്ചാൽത്താണ്യവാൻ മറ്റാരാജാവിനെന്നും ധർമ്മരാജാവും
ആജ്ഞയേന്നേയെയും നന്ദ്യാർ വദിച്ചിരിക്കുന്നതിനും താഴെ
ഉദ്ദേശ്യരണ്ടുംഡം കാണിക്കാം.

“പാതത്താലദ്ദുതം ബാലമാത്താണ്യ ക്ഷിതിപ്രാണെന്റെ
വാരത്താവെവദവമെല്ലാത്താലന്തമില്ലെത്തുറ
മാതതാണ്യപ്രതാപൻ ശ്രീ-മാതതാണ്യാവനി ചാത്രൻ”

(കുഞ്ഞലില)

“രാമതുല്യൻ മഹാവദ്ധുരാമവദ്ദേശ്യപ്രാഘാണൻ
കാമദിന്ദകാമകാരൻ കാമിനിമാനസമാരൻ
യാമിനിശാനനൻ വീരൻഭ്രമിദേവവല്ലിയൻ യീരൻ
ഭ്രിണേനാപരിവാരൻ ഭ്രജാമേകമാധാരൻ
വണ്ണിമാതാണ്യവമ്മാനും ഭാഗിനേയൻ മഹാപുണ്യം
സഖിതമഖിതമാക്കിസ്സുന്തതം സംജയിക്കുന്ന
സപ്രതാപൻ സദാനന്ദൻ സപ്രകാശൻ മമസപ്താക്കി
സപ്രമോദം തിഷ്വുജ്ഞം തെളിഞ്ഞതുകാത്തങ്ങേനം”

(ഹരിക്കുപ്രചരിതം)

“വണ്ണിരാജകളുടെ കലശവരപ്പുതമാഴേറാ
വിരവിലടിയന വിനക്കളൂഴിവതിനാത്രയം പരമാത്രയം”
(സഭാപ്രവേശം)

നമ്പ്രാതൃത ഗ്രംഖതിക്ക് അനേകം ഉദാഹരണ
അംഗം ഈ അനുമതിയിൽത്തന്നെ പലയിടത്തും കൊടത്തിട്ടണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കൃതം ആലുസിപ്പിച്ച “ഗ്രീമഹിഡവനായ
തുരന്നാമടനെ” അദ്ദേഹം മിക്കവാറും എല്ലാം കമകളിലും
വനിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതായി മുമ്പു കാണിച്ചിട്ടിട്ടാണ്ടോ. ഗ്രം
ഖത്തികൊണ്ട് സർവ്വം സാധിക്കുമെന്നുടെ അദ്ദേഹം
പലയിടത്തും സുചിപ്പിച്ചിട്ടാണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ
അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ദുഡിവിശ്രാസം അനുബന്ധമായി. ഈ
ങ്ങന്തിന്ത്യ തുള്ളലിന് അദ്ദേഹത്തിനെന്റെ ആചാര്യസ്ഥാനം
വഹിച്ചിട്ടുള്ള ഉള്ളിരവിക്കുപ്പിനെയും ദോണംപഞ്ചി
നായകന്നെയും വനിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും
മുമ്പു കൊടത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ വീണ്ടും ഉലർക്കുന്നില്ല.

നമ്പ്രാക്ക് ഗ്രൂവമണ്ണരോട് എത്രമാത്രം കൈതിയു
ണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തു തുള്ളക്കമകളിൽ അവിട
വിട കാണുന്ന ഗ്രൂവമണ്ണസ്തികൊണ്ടുമാനിക്കാം.

“അംഗത്വരല്ലാം സന്തതമെന്നു
പിന്തു തെളിഞ്ഞതിഹ കാത്തിടേണും
ചെന്തളിരട്ടികളിലടിയൻ വിരവോട്
ശേർത്തന്മാരെ രണ്ടാണിട്ടേനാൻ”

(എന്ന സ്വമിന്തക്കണ്ണിഭം)

“മരയവരായ മഹത്തുകളും ബത
മരവടിവോട് പക്തവരം

... ...

കയണ തങ്ങേണും റിശകൾ വിഭേണും”

(എന്ന ലക്ഷാമർദ്ദനത്തിലും)

“யരണീ സുരവര നികരവു മുത്തര
കയണ കലൻ തുണ്ടുനാകിൽ
പരിചിനാടാൽ കമ ക്രമനംചെയ്യാ
മരികിലിങ്ങണ ശ്രവിച്ചിട്ടേണാം”

(എന്ന സൂദരീസ്പദ്യംവരത്തിലും)

“പിത്തപ്രസാദേന സവ്വഭ്രംബ-
വോത്തമനാർ മമാനഗ്രഹിക്കേണാമേ”

(എന്ന ഹനമഴിച്ച്വോത്തിലും)

“പീശുരിൽ ക്ഷേത്രിവിശ്രാസമുള്ള സാധുക്കളോടനേരു
ക്രമാശ്രമത്തോടൊന്നം മിണ്ടത്തെന്നാൽ വേണ്ടി.”

(എന്ന ഹരിശ്വരമുഖരിത്തിലും)

“നിരത്തുള്ള നിഃശാസനാർ വന്നിരിക്കുന്ന സമക്ഷത്തു
പറഞ്ഞുകൊംക്രയും പാരം വിഷമമെന്ന് തേവേണ്ടി.”

(എന്ന സഭാപ്രവേശത്തിലും)

“മല്ലാത്തേസവയിക്കല്ലുംസത്തോടും തുടി-
ക്കുള്ള ഭ്രംബനായമല്ലാതെയുള്ള വര്ഷം
നല്ലപോലെയെനിക്ക കല്ലുണ്ണം നംകവാനാ-
യല്ലാവരെയുമിതാ വെദ്യേര വണ്ണഞ്ചേനാൽ.”

(എന്ന അപ്പോദചരിത്തിലും)

ബ്രാഹ്മണരെ അതിക്രമിയോട്ടക്കുടി സ്മരിച്ചിരിക്കുന്ന
കവി ബ്രാഹ്മണവിദ്യോഷിയെന്ന് ദരിക്കല്ലും വരുന്നതല്ല.
അതിനാൽ ഗ്രൂപ്പാത്മാവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ
ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള ഇഷ്യപരാധാരത്തിന് അദ്ദേഹം ദരി
ക്കല്ലും അർഹനല്ലുതാനും.

അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇനി അവസാനമായി
പറവാനുള്ളതു് എന്നമാത്രമാണ്. അതായതു അദ്ദേഹി
ത്തിന്റെ അവജ്യലഭ്യായ ഇഷ്യപരാദക്കിയായതു്.

നമ്പുംകുട്ടി എഴുവയല്ലുമാത്രം പ്രായമുള്ള പ്രോം
ങ്ങ ദിവസം തുരുഹത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന വഴിയിൽ
ങ്ങ മലഞ്ചിവിൽവച്ചു് സ്വപ്പദ്ധ്യാനായി മോഹിച്ചു വിന്ന
സമയത്തു് ദേവി പ്രത്യക്ഷമായി ബാലനെ എടുത്തു് മടി
യിൽ കിടത്തി തുക്കിയിലണായിരുന്ന ദിവുഭഗ്യം നട
കിമറഞ്ഞു എന്നും ഉടൻ മോഹവിമുക്തനായ ശ്രദ്ധ
എഴുന്നേറുവു്

എക്രം ദ്വിരദമിവം
തിണയന്തനയം ചതുർമ്മഖാരാഖ്യം
പാഡ്യമുവോഹാന്തനധം
ഷണ്ഡവസഹജം നമാമിരേരംബും

എന്നു് ഗണപതിപരമായ ഒരു പദ്മമണിക്കിരേന്നും
ഉള്ള ഏതിഹ്യം ഈ അവസരത്തിൽ സൂത്രപ്പും ആണു്.

കടലെടുത്തു കാട്ടിയാലും വാഴിനാരാണെന്ന പറയുന്ന
ആധുനികലോകത്തോട് ഏതിഹ്യം വിശ്രദിക്കണമെന്ന
പറയുന്നവൻ പരിഹാസപാത്രമായിത്തീരുക്കുകയേ ഉള്ളൂ.
ഏതിഹ്യമെല്ലാം കൂടുവെന്ന വാദിക്കനാവരേം സമാ
ധാനമൊന്നും പറവാൻ കാണുന്നില്ല. ഇവയിൽ ചിലതു്
വിശ്രാസാർഹമാകംവണ്ണം ശ്രദ്ധമുലങ്ങളാണെന്നുള്ള പര
മാത്മത്തെ വണിക്കാൻ അവയെ അവിശ്രദിക്കനാ
വക്കംപോലും സാധിക്കനാതല്ല. എതായാലും ജഗട്ടിശ്രദ്ധി
അനാഗ്രഹിച്ചു ഈ പുണ്യാത്മാവു് പരമക്ഷതനായിരുന്നു
എന്നുള്ളതിനു് സാമ്യദിവസമില്ല.

ചുരാതന കവിശ്രദിവരമാർ കവിതചമയ്ക്കുണ്ട് ആരംഭി
ക്കുന്നവാം ഇപ്പോൾവതാവന്നും ശേഖരിച്ചുകൂടാതെ ഒരു ചട
ഞായിട്ടാണു് അവർ കരക്കിയിരുന്നതു്. അവരുടെ കൈവ
വിശ്രാസവും അതുമാത്രം ദ്രുംമായിരുന്നു. തൃശ്വരത്തു
മുരിനാമ്പനും ചന്ദ്രക്കാരമാരും തുള്ളിഗാമാക്കരംബും കമ

കളിക്കുത്തുകളും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷ് പരമാരിത രേഖപ്പരം കരിച്ചിരിക്കുന്നില്ല.. ഇപ്പോഴാക്കട്ടെ അതു നടപ്പ് പാടേ മാറി യെന്നാലും അതോടെ പരിഹാസമായും തീന്തിട്ടണ്ട്. അതി നെപ്പററി അധികം പറഞ്ഞു് സമയം കളിയണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല. കലിക്കാലവൈഭവമെന്ന ഷുഠ്രകവികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് നമ്മൾക്കിംഷയത്തിൽ അംഗ്രോസഫേറുക മാണംമാത്രം കരതിക്കൊണ്ടാൽ മതി.

കിഡ്യുലന്റുവും പരബദ്ധമായ കിള്ളിക്കരിശ്ശി മഹാദേവനെ അദ്ദേഹം തന്റെ തുതികളിൽ നിന്നുന്നരമായി സുരിച്ചിട്ടണ്ണെങ്കിൽ ഇ തുതിയിൽതന്നെ മുമ്പ് പറ കയ്യും ഉഭാഹരണങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടണ്ട്. തുടർന്തരായി ദ്രോക്കന്തുപത്തിൽ ഉള്ള ഒരു സുരണ്ണംകുടി മാതൃകയും വേണ്ടി താഴെ ചേക്കണം.

വെള്ളിക്കുന്നിലമന്ത്രം ഗ്രഹാൻ്തി വെള്ളം.

പുള്ളിക്കാലയും

വെള്ളം നമ്മുടെ വെള്ളിയക്കിവ ജീവ്യം

ഇന്തിൽ സദാ ചൂടുവോൻ

എഴുളാളിം തിരുവുള്ളമെന്നിലധുനാതു

ഇന്തിക്കമ്പയ്ക്കവാൻ

കിള്ളിക്കർശിയമന്ന് ദേവമനിശ്ചം കിള്ളം

വിനാഭാവദയേ.

(സന്താനങ്ഗാപാലം)

വില്ലാല്ലാസാ കഴിഞ്ഞു് നമ്പ്രും ദേശസഖ്യാദം ചെയ്യു കാലത്തു് “പാലിയർ” തിക്കംഡക്കാട് മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നതായും അതാഥ സ്ഥലത്തുവച്ചു് അക്കാലത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള തുതികളിൽ താഴേക്കുന്നേവതരെ സുരിച്ചിട്ടുള്ളതായും മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടണ്ടാലോ. ദേശസഖ്യാദം കഴിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം സ്ഥിരമായി താമസിച്ചുള്ളു്

ചെവ്വക്കുള്ളേരി രജാവിന്റെ രാജധാനിയായ അമ്പലപ്പു ഷിയായിരുന്നു. അക്കാലം മുതൽ നമ്പ്പും തന്റെ തുടർ കുതി കളിൽ അമ്പലപ്പുശേ ശ്രീകൃഷ്ണസ്പാമിയെ സുരിക്ക പതി വായി. കിളിക്കരിപ്പിലംഗലത്തെ ദേവന്മാരകാപ്പും പ്രാധാന്യം കൃഷ്ണസ്പാമിക്കും അദ്ദേഹം നംകിയിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത തിരവന്നുപരത്തുവച്ചുള്ളതിൽ തുടിക ഭിലും അദ്ദേഹം പാത്മസാരമിയെ സൃതിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളതുകൊണ്ട് തീർച്ചപ്പെട്ടുപെട്ടതും. അമ്പലപ്പുശേ ദേവനെ നമ്പ്പും പല സ്ഥലത്തും അകമ്മിക്കാൻ സൃതിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരേശ്വരം തടങ്ങി ഇതു മഹാത്മാവിൽ അങ്ങരിച്ചു കുമേഖ വളർന്നു തിച്ചുവന്ന കെട്ടിപ്പം വാർഡക്കുമായപ്പോഴേയും അതിന്റെ കിരണ്ണങ്ങളെ സ്വർത്ത വിത്തമാക്കിച്ചെല്ലു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കെട്ടിഭാർഖ്യം താഴീക്കാണുന്ന പദ്ധതിയെത്തിൽനിന്നു വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്.

“കായാംപുമലർക്കുള്ളിലായാസം വള്ളക്കിന
 കായാകാർമ്മകിൽവണ്ണാമായാമാനശാ ത്രിശ്ശേ
 പായാസ്പ്രമനിശം പാൽപ്പായസപ്രിയഗോപ
 ജായാച്ചത്രമിത്രങ്ങളായ സാഗരംനോക്കി
 പ്രായാതെ മനക്കാദേവ പ്രോയ്യാലും മുംബാഗംഗാ
 തോയേന കളിച്ചാലും മായങ്ങൾം കരച്ചാലും
 കായാദികളിൽ സേനകിച്ചായാസം വരുത്താതെ
 തോയജനയനന്റെ കായത്തെ സ്മർത്തിച്ചാലും
 അമേക്കിൽ മുക്കണന്റെ നാമങ്ങൾം ജപിച്ചാലും
 നാമേന്നരജീവി ഭാവം മാമകം യോഗ്യമല്ലെ
 കാമിനി മണിമാരെ കാമിച്ചു വലയാതെ
 സ്പാമിതൻ പദാംഭാജംസാമോദം ഭജിച്ചാലും.”

എത്തമാത്രം ഏദയസ്പൃഷ്ടകായിരിക്കുന്ന നമ്പ്പും
 ഇട കുട്ടി പാരവല്ലുമെന്നു നോക്കുക മുത്തുപോലെ

അരങ്ങേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ തുള്ളുകളിൽ സവർത്തണക്കീ എന്നാണുണ്ടായി കിടക്കുന്നതെന്ന്. തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ചുള്ളതിയ തുടികളിൽ നമ്പ്രാർ ശ്രീപത്മനാഭനെ നിയമേന സംകീർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനുട്ടതിൽ “പ്രാതൃതക്കവി ചൊല്ലുവാൻ വിജതുജ്ഞാരന്നെ പുംഗവനേക്കുണ്ട്” പ്രാതൃതഭാഷ യില്ലോ ശ്രീപത്മനാഭസ്ഥാപി ചെയ്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“പട്ടമണാധണമോണമോ തുഹപകയകണമോണമോ
ജതുകമാളിതമാളിണിളിളിളിവീളണ മോണമോ.”

ഇത്രാം സഭാപ്രഭവശത്തിൽ കാണാക്ക

ഇങ്ങനെ അപ്രാഥമായപ്രഭാവനായ ഈ കവി സാവ്
ബണ്ണമന്നും കിക്കനാമം ആചയ്യതാറം പ്രഭാപ്രകാശത്തോട്
കൂടി ~~പാലാവിശ്വാസ്~~

സ്റ്റേജം.

